

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 4 aprilie 2022
(OR. en)

7854/22

Dosar interinstituțional:
2022/0095(COD)

COMPET 210
IND 104
MI 255
ENER 123
ENV 318
CONSOM 82
CODEC 433
IA 37

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	31 martie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 142 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 142 final.

Anexă: COM(2022) 142 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 30.3.2022
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică
pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Temeiurile și obiectivele propunerii**

Principalele obiective ale prezentului regulament sunt reducerea efectelor negative ale produselor asupra mediului pe durata ciclului de viață și îmbunătățirea funcționării pieței interne. Aceste obiective urmăresc să rezolve problemele și cauzele acestora analizate în evaluarea impactului. Ele reflectă faptul că pe piața internă sunt disponibile produse care generează efecte negative inutile asupra mediului. Prezentul regulament contribuie, de asemenea, la obiectivele politicii industriale a UE de a stimula oferta și cererea de bunuri sustenabile, de a asigura o producție sustenabilă și de a asigura condiții de concurență echitabile pentru produsele vândute pe piața internă. Industria are nevoie de cerințe armonizate aplicabile la toate nivelurile, de mijloace eficiente pentru respectarea acestora, de o aplicare adecvată, de o supraveghere consolidată a pieței și de controale vamale bazate pe o analiză de risc¹.

Produsele joacă un rol vital în viața cetățenilor UE, iar numărul, gama și varietatea produselor care ne sunt oferite sunt în continuă creștere. Odată cu progresele tehnologice care au avut loc în ultimele decenii, dependența noastră de acestea a crescut la rândul ei: de la produsele TIC datorită cărora am rămas conectați în timpul crizei provocate de pandemia de COVID-19, până la mobilierul și aparatele care ne ajută în locuințele noastre în viața de zi cu zi. Libera circulație a produselor este esențială pentru a asigura funcționarea pieței interne, care rămâne fundamentul competitivității întreprinderilor din UE și al alegerii consumatorilor.

Aplicând abordarea bazată pe proiectarea ecologică unei game foarte largi de produse și permițându-i să stabilească o gamă largă de cerințe specifice produselor, prezentul regulament urmărește să abordeze cele mai dăunătoare efecte ale produselor asupra mediului. Prin urmare, acesta stabilește un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică bazate pe aspectele legate de sustenabilitate și circularitate enumerate în Planul de acțiune privind economia circulară², cum ar fi sustenabilitatea produselor, potențialul de reutilizare, de actualizare și de reparare, prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse, eficiența produselor din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor, conținutul de materiale reciclate din produse, posibilitatea de refabricare și reciclare la un nivel de înaltă calitate a produselor, precum și pentru reducerea amprente de carbon și a amprente de mediu ale produselor.

Astfel, va contribui la realizarea obiectivelor generale ale UE în materie de climă, mediu și energie, sprijinind în același timp creșterea economică, crearea de locuri de muncă și incluziunea socială. Făcând ca materialele să dureze mai mult timp, asigurându-se că valoarea lor este păstrată cât mai mult timp posibil și stimulând utilizarea conținutului de materiale reciclate în produse, acesta va promova decuplarea dezvoltării economice de utilizarea resurselor naturale și reducerea dependențelor de materiale, promovând astfel autonomia strategică deschisă și reziliența UE. O serie de evenimente recente ne-au reamintit posibilele vulnerabilități ale lanțurilor de aprovizionare globale.

¹ Astfel cum se prevede la articolul 46 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 privind Codul vamal al Uniunii.

² COM(2020) 98 final.

Prezentul regulament face parte dintr-un pachet de inițiative prezentat de Comisie cu privire la produsele sustenabile și la promovarea alegerilor de produse sustenabile. Pachetul include inițiative sectoriale specifice privind textilele³ și produsele pentru construcții⁴, care abordează produsele cu cel mai mare impact asupra mediului și a climei, precum și o inițiativă privind consolidarea rolului consumatorilor în tranziția verde, printr-o mai bună protecție împotriva practicilor neloiale și printr-o mai bună informare⁵. În cele din urmă, până la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia va asigura continuarea lucrărilor în temeiul actualei Directive privind proiectarea ecologică, inclusiv prin adoptarea unui nou plan de lucru privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică pentru perioada 2022-2024, care să abordeze noile produse cu impact energetic și să actualizeze și să sporească nivelul de ambiție al celor deja reglementate.

- **Coerența cu dispozițiile de politică existente în domeniul de politică**

Prezentul regulament va extinde domeniul de aplicare al **Directivei privind proiectarea ecologică** atât în ceea ce privește produsele, cât și noile tipuri de cerințe. Din motive de claritate juridică, Directiva privind proiectarea ecologică ar trebui, prin urmare, abrogată. Având în vedere domeniul larg de aplicare al regulamentului propus, este necesar să se definească, în măsura posibilului, modul în care acesta se raportează la legislația existentă aplicabilă produselor vizate, precum și la alte inițiative legate de obiectivele sale sau relevante pentru acestea. Scopul este de a preveni duplicarea, astfel încât să se reducă la minimum sarcina administrativă pentru întreprinderi și autorități.

Abordarea generală este că prezentul regulament va stabili cerințe în cazul în care legislația existentă nu abordează aspectele legate de sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului sau nu le abordează în mod suficient. Prin urmare, se va aplica principiul general de drept *lex specialis derogat legi generali* (potrivit căruia normele mai specifice vor prevala asupra normelor mai generale). Pentru a fi mai specifică, abordarea acoperă două categorii: legislație specifică produselor și legislație care abordează aspecte orizontale.

Legislația specifică produselor se referă la legislația axată pe un anumit produs sau pe o grupă de produse bine definită, reglementând adesea în principal aspecte legate de siguranță (de exemplu, privind **bateriile, jucăriile, detergenții și ambalajele**). Nu este fezabil să se furnizeze specificații pentru fiecare act legislativ existent specific produselor la nivelul general al prezentului regulament. Cu toate acestea, înainte de a se stabili cerințe concrete la nivel de produs prin măsuri în temeiul prezentului regulament, Comisia va evalua în detaliu eventualele suprapuneri sau conflicte cu legislația existentă pentru a evita duplicarea cerințelor și impunerea unei sarcini excesive asupra întreprinderilor. În principiu, prezentul regulament se va aplica numai produselor care nu sunt reglementate de legislația existentă sau atunci când legislația nu abordează suficient sustenabilitatea acestor produse. În plus, cerințele specifice produselor în temeiul prezentului regulament vor fi incluse în acte delegate și, ca atare, nu pot înlocui cerințele stabilite prin acte legislative, cum ar fi directivele sau regulamentele (deși pot fi mai specifice), respectând principiul ierarhiei normelor.

În ceea ce privește în special produsele pentru construcții, deși acestea vor intra în domeniul de aplicare al prezentului regulament, având în vedere necesitatea de a gestiona interconexiunile puternice dintre performanța lor de mediu și cea structurală, inclusiv

³ COM(2022) 141 final.

⁴ COM(2022) 144 final.

⁵ COM(2022) 143 final.

sănătatea și siguranța lor, cerințele în materie de proiectare ecologică vor fi stabilite în Regulamentul (UE) nr. 305/2011⁶ revizuit (Regulamentul privind produsele pentru construcții), cu excepția produselor pentru construcții cu impact energetic, care sunt deja reglementate de actuala directivă privind proiectarea ecologică.

Legislația care reglementează aspectele orizontale se referă la legislația care abordează sau poate aborda aspecte orizontale în temeiul prezentului regulament pentru o gamă largă de produse, cum ar fi normele **REACH** care reglementează substanțele chimice și acordă competențe în ceea ce privește substanțele chimice din produse. În cazul în care legislația abordează deja sau poate aborda aspecte specifice reglementate de prezentul regulament într-un mod mai orizontal, există nevoia clară și posibilitatea de a specifica modul în care această legislație se raportează la prezentul regulament la un nivel mai general. În mod similar, prezentul regulament se va baza, de asemenea, pe cadrul general stabilit pentru supravegherea pieței în **Regulamentul privind supravegherea pieței**, adaptând în același timp dispozițiile, acolo unde este necesar, la obiectivele specifice ale inițiativei.

A se vedea **secțiunea 7.9**, precum și **anexa 14** la evaluarea impactului, care detaliază modul în care inițiativa interacționează și este coerentă cu legislația existentă și cu cea în curs de elaborare.

În final, **Regulamentul privind etichetarea energetică** va continua să se aplice în paralel cu regulamentul propus în ceea ce privește produsele cu impact energetic. Coerența va fi asigurată. Acest lucru înseamnă, de exemplu, că, în principiu, astfel de produse trebuie să poarte doar eticheta energetică specificată în Regulamentul privind etichetarea energetică.

- **Coerența cu alte domenii de politică ale Uniunii**

Prezentul regulament se bazează pe mai multe politici ale Uniunii.

Fundamentul acestei inițiative îl constituie **Pactul verde european**⁷, noua strategie de creștere a UE pentru transformarea Uniunii Europene într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, liberă de emisii nete de gaze cu efect de seră în 2050, în care creșterea economică este decuplată de utilizarea resurselor. Pactul verde european a anunțat, de asemenea, noua strategie industrială pentru Europa și Planul de acțiune privind economia circulară, publicate împreună în martie 2020.

Strategia industrială pentru Europa din 2020 a Comisiei Europene⁸ stabilește ambiția generală a UE de a promova o „dublă tranziție” către neutralitatea climatică și poziția de lider în domeniul digital. Aceasta reflectă Pactul verde european, evidențiind rolul de lider pe care industria europeană trebuie să îl joace în acest sens, prin reducerea amprente sale de carbon și a amprente de materiale și prin integrarea circularității în întreaga economie. Strategia subliniază necesitatea de a renunța la modelele tradiționale și de a revoluționa modul în care concepem, producem, utilizăm și eliminăm produsele. În 2021, Comisia a publicat o

⁶ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO L 88, 4.4.2011, p. 5).

⁷ COM(2019) 640 final.

⁸ COM(2020) 102 final.

actualizare a strategiei industriale⁹, care consolidează principalele mesaje ale strategiei din 2020 și oferă o serie de instrumente suplimentare de punere în aplicare.

Planul de acțiune privind economia circulară urmărește, printre alte aspecte, să stimuleze dezvoltarea unor piețe-lider pentru **produse** sustenabile și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei, în UE și în afara acesteia. Pentru a realiza acest lucru, planul stabilește un cadru de politică privind produsele sustenabile, care include măsuri în trei domenii generale: promovarea proiectării de produse sustenabile; capacitatea consumatorilor și a achizitorilor publici și promovarea circularității în procesele de producție¹⁰.

Deși cele trei domenii ale cadrului de politică privind produsele sustenabile sunt sinergice, prezentul regulament se axează în primul rând pe măsurile stabilite în cadrul primului domeniu (proiectarea de produse sustenabile) care vizează adaptarea produselor la o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară, reducerea deșeurilor și asigurarea faptului că performanța principalilor lideri în materie de sustenabilitate devine treptat norma. După cum s-a anunțat în Planul de acțiune privind economia circulară, esența acestei inițiative legislative este de a extinde domeniul de aplicare al **Directivei privind proiectarea ecologică** dincolo de produsele cu impact energetic, astfel încât să acopere o gamă cât mai largă de produse și să contribuie la realizarea unei economii circulare.

Cerințele privind produsele prevăzute în prezentul act legislativ ar trebui să completeze și să consolideze cerințele stabilite în cadrul altor inițiative ale Planului de acțiune privind economia circulară. În special, cerințele privind produsele stabilite în prezentul act legislativ ar trebui să contribuie la atingerea obiectivelor și să fie în concordanță cu alte măsuri privind lanțurile valorice esențiale definite în punerea în aplicare a Planului de acțiune privind economia circulară, cum ar fi **Strategia UE pentru textile produse sustenabil și prin economia circulară**. În plus, **inițiativa privind capacitatea consumatorilor în vederea tranziției verzi** va îmbunătăți informațiile privind produsele la punctul de vânzare, în special în ceea ce privește sustenabilitatea și posibilitatea de reparare, și va contribui la prevenirea dezinformării ecologice și a caducității premature. Viitoarea inițiativă a Comisiei privind **mențiunile „ecologic”** va completa, de asemenea, măsurile din prezentul act legislativ, prin creșterea fiabilității, a comparabilității și a verificabilității afirmațiilor legate de mediu referitoare la produse, prin impunerea unor cerințe ca aceste afirmații să fie justificate și verificate utilizând metode de analiză a ciclului de viață, inclusiv metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor¹¹. În plus, obiectivele prezentului act legislativ vor fi sprijinite în continuare de legislația privind **diligența necesară a întreprinderilor în materie de sustenabilitate**¹², în special de normele privind diligența necesară în materie de mediu pe care le prevede pentru întreprinderi.

În cele din urmă, cerințele vor **contribui, de asemenea, la realizarea obiectivelor climatice ale UE**: acestea vor crea sinergii cu instrumentele care se concentrează mai direct asupra climei¹³ și le vor completa, mergând dincolo de producția de materiale de bază/componente

⁹ COM(2021) 350 final.

¹⁰ De asemenea, în sinergie cu acțiunile din cadrul Planului de acțiune privind reducerea la zero a poluării, COM(2021) 400 final.

¹¹ Stabilite în Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor.

¹² COM(2022) 71 final.

¹³ Cum ar fi pachetul „Pregătiți pentru 55”: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_21_3541.

ale materialelor de bază pentru a reglementa chiar produsele finite. Acest lucru va permite luarea de măsuri cu privire la efectele negative generate de-a lungul întregului lanț valoric (inclusiv emisiile încorporate ale unui produs de-a lungul ciclului său de viață sau alte consecințe negative), sprijinind în mod direct obiectivele Pactului verde și fiind în concordanță cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative”.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Propunerea se întemeiază pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care este utilizat pentru măsuri care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne. Directiva privind proiectarea ecologică (pe care Comisia propune să o abroge prin prezentul regulament) s-a întemeiat la rândul său pe articolul 95 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (în prezent articolul 114 din TFUE).

Aspectele abordate de prezenta inițiativă sunt legate de piața internă, inclusiv de condițiile de concurență inechitabile pentru întreprinderile care încearcă să pună în aplicare abordări mai sustenabile sau de faptul că normele actuale ale UE acoperă doar parțial aspectele legate de sustenabilitate ale produselor. Acest lucru înseamnă că nu există un set cuprinzător de cerințe pentru a se asigura că toate produsele introduse pe piața UE devin din ce în ce mai sustenabile. Prin urmare, statele membre au început să adopte abordări multiple la nivel național (ceea ce duce la fragmentarea pieței interne), iar aplicarea normelor actuale în materie de proiectare ecologică este insuficientă și inegală.

Lipsa unor norme suficiente și cuprinzătoare privind piața internă lasă loc inițiativelor elaborate de statele membre sau de industrii care afectează funcționarea pieței interne prin crearea unor obstacole potențiale, a fragmentării și a abordărilor incoerente. În plus, în absența unui set cuprinzător de cerințe care să definească sustenabilitatea produselor din punctul de vedere al mediului sau cerințele în materie de proiectare ecologică, este posibil ca același produs considerat sustenabil într-un stat membru să nu se califice drept sustenabil într-un alt stat membru. În plus, este probabil ca legislația națională adoptată recent să impună producătorilor (și comercianților cu amănuntul) care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier în UE să respecte o serie de obligații naționale diferite, care diferă de la un stat membru la altul.

Aceste obligații noi la nivel național, de la cerințele privind informațiile referitoare la operațiunile tehnice efectuate la dispozitive electronice recondiționate, durata compatibilității programelor informatice în Franța, la obligațiile de raportare privind manipularea produselor de folosință îndelungată nevândute în Germania, oferă indicații clare cu privire la tendința de a lua măsuri de reglementare prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică pentru bunuri. În consecință, fără o acțiune la nivelul UE, va exista în mod inevitabil o creștere a obligațiilor naționale și o fragmentare sporită a pieței.

Problemele subliniate mai sus sunt motivele pentru care prezenta propunere se întemeiază pe articolul 114 din TFUE.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Testul necesității permite să se stabilească dacă obiectivele unei propuneri pot fi realizate în mod satisfăcător prin acțiuni întreprinse exclusiv de statele membre. Pe baza acestui test, este

esențial să se instituie un set armonizat de norme pentru a realiza o piață internă armonizată și funcțională pentru produse sustenabile în toate statele membre și, prin urmare, condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă. Acesta include cerințele referitoare la produse și obligația de a furniza informații fiabile utilizatorilor.

Statele membre nu ar putea adopta singure măsuri în acest domeniu de aplicare fără a crea divergențe în ceea ce privește cerințele pentru întreprinderi și obstacole în calea liberei circulații a produselor, sarcini de reglementare și costuri excesive pentru întreprinderi. În plus, acțiunile întreprinse doar de statele membre ar genera în mod inevitabil instrumente diferite care ar complica alegerile consumatorilor. Prin urmare, dacă statele membre iau măsuri individuale, ar exista un risc ridicat de a ajunge la sisteme concurente diferite, bazate pe metode și abordări diferite, în special pentru produsele comercializate în cadrul pieței interne. Acest lucru fragmentează piața și este probabil să conducă la niveluri diferite de conștientizare și de informare cu privire la performanța de mediu a produselor în întreaga UE și la costuri suplimentare pentru întreprinderile care desfășoară activități comerciale în statele membre ale UE.

Testul eficacității verifică dacă acțiunea la nivelul UE este mai eficace decât acțiunea la nivel național. Pe baza acestui test, numai o acțiune la nivelul UE poate stabili cerințe armonizate privind produsele și cerințe privind informațiile cu privire la aspectele legate de sustenabilitate aplicabile în întreaga UE, asigurând libera circulație a mărfurilor și oferind consumatorilor informații relevante și fiabile cu privire la caracteristicile de sustenabilitate și la caracteristicile circulare ale produselor, indiferent de statul membru în care sunt achiziționate. Stabilirea cerințelor la nivelul UE are o valoare adăugată clară, deoarece acest lucru va crea o piață internă armonizată și funcțională în toate statele membre și, prin urmare, condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă. Cu cerințe minime armonizate și cerințe privind informațiile stabilite la nivelul UE, produsele sustenabile și practicile circulare vor fi promovate în toate statele membre, creând o piață mai mare și mai eficientă și, prin urmare, stimulente mai mari pentru ca industria să le dezvolte. În final, dimensiunea pieței interne oferă o masă critică ce permite UE să promoveze sustenabilitatea produselor și să influențeze proiectarea produselor și gestionarea lanțului valoric la nivel mondial.

- **Proportionalitate**

Propunerea nu depășește ceea ce este necesar pentru a oferi un cadru de reglementare pentru elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru o gamă cât mai largă de produse.

Comisia va continua abordarea urmată pentru Directiva privind proiectarea ecologică de a emite măsuri de punere în aplicare, pe baza evaluărilor impactului efectuate în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. Prin urmare, Comisia va efectua o analiză a impactului economic și de mediu al diferitelor opțiuni pentru fiecare set de cerințe. Acest lucru va permite menținerea proporționalității.

Propunerea este concepută ca un cadru flexibil ca mijloc de asigurare a proporționalității. Din acest motiv, Comisia nu va stabili niciun criteriu sau obiectiv pentru cerințe, cu excepția cazului în care acestea sunt justificate pe baza unei evaluări prealabile. Pentru a asigura proporționalitatea, fiecare cerință individuală va trebui să fie justificată înainte de a fi aplicată oricărei grupe de produse. Stabilirea unor cerințe, criterii sau obiective la nivelul unor grupe

de produse bine definite va permite o evaluare atentă a impactului. Aceasta va permite Comisiei să țină seama de valoarea adăugată și de proporționalitatea stabilirii de cerințe, obiective sau criterii în funcție de caracteristicile inerente ale produselor, de procesele lor de fabricație și de situația lor de pe piață.

- **Alegerea instrumentului**

Un regulament va stabili cerințe directe pentru toți operatorii, asigurând astfel securitatea juridică necesară și posibilitatea punerii în aplicare a unei piețe pe deplin integrate la nivelul UE. De asemenea, un regulament asigură punerea în aplicare a obligațiilor simultan și în mod similar în toate cele 27 de state membre.

3. **REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI**

- **Evaluările ex-post/verificarea adecvării legislației existente**

În martie 2019, Comisia a publicat un document de lucru al serviciilor sale intitulat „Sustainable Products in a Circular Economy - Towards an EU Product Policy Framework contributing to the Circular Economy” (Produsele sustenabile într-o economie circulară – Către un cadru al politicii UE în materie de produse care contribuie la economia circulară)¹⁴. Acesta a examinat măsura în care politicile UE care afectează produsele contribuie la tranziția către o economie circulară și măsura în care există potențialul de a aduce o contribuție mai mare. S-a constatat că nu există **niciun instrument de politică cuprinzător și integrat al UE care să acopere producția și consumul durabile ale tuturor produselor și/sau disponibilitatea și fiabilitatea informațiilor privind aceste produse pentru consumatori.**

Deși evaluările succesive¹⁵ ale Directivei privind proiectarea ecologică au confirmat că aceasta este în mod clar relevantă și eficace ca instrument de reglementare, acestea au identificat potențialul de îmbunătățire a punerii în aplicare și a asigurării respectării legislației. Aceste evaluări, de exemplu, au remarcat că „deși este recunoscut în general faptul că aspectele legate de eficiența energetică ale planului de acțiune CPD/PID¹⁶ și ale politicii UE privind utilizarea eficientă a resurselor pot fi deservite de Directiva privind proiectarea ecologică și de măsurile de punere în aplicare, unii reprezentanți ai statelor membre și unele ONG-uri de mediu sugerează, de asemenea, că au existat oportunități ratate ca urmare a acoperirii limitate a măsurilor de punere în aplicare a altor aspecte de mediu”¹⁷. Evaluarea a evidențiat, de asemenea, potențialul neexploatat al directivei de a aborda alte aspecte decât eficiența energetică, concluzionând că „este posibil să fi existat îmbunătățiri care nu au

¹⁴ SWD(2019) 92 final.

¹⁵ [„Evaluation of the Ecodesign Directive \(2009/125/EC\)” \[Evaluarea Directivei privind proiectarea ecologică \(2009/125/CE\)\]](#), Centrul pentru Strategie și Servicii de Evaluare (CSES), 2012; [„Evaluation of the Energy Labelling Directive and specific aspects of the Ecodesign Directive” \(Evaluarea Directivei privind etichetarea energetică și a unor aspecte ale Directivei privind proiectarea ecologică\)](#), Ecofys, iunie 2014; [Acțiunile UE în domeniul proiectării ecologice și al etichetării energetice: o contribuție importantă la o eficiență energetică mai mare, în pofida unor întârzieri semnificative și a nerespectării reglementărilor](#), Curtea de Conturi Europeană, Raportul special 01/2020.

¹⁶ [Comunicare cu privire la Planul de acțiune privind consumul și producția durabile și politica industrială durabilă](#).

¹⁷ [Evaluation of the Ecodesign Directive \(Evaluarea Directivei privind proiectarea ecologică\)](#) p. 19.

legătură cu energia care nu au fost abordate ca urmare a gamei de produse, a opțiunilor de politică sau a analizei tehnice subiacente”.

- **Consultările cu părțile interesate**

În conformitate cu orientările privind o mai bună reglementare, au avut loc mai multe activități de consultare.

- Consultare privind o **evaluare inițială a impactului** în perioada 14 septembrie-16 noiembrie 2020¹⁸. 193 de răspunsuri primite
- O **consultare publică deschisă** în perioada 17 martie-9 iunie 2021. 626 de răspunsuri primite
- O serie de **ateliere** în perioada aprilie-iulie 2021, pe diferite teme legate de inițiativa privind produsele sustenabile, cu participanți din mai multe grupuri de părți interesate.
- O **anchetă realizată în rândul întreprinderilor mici și mijlocii** în perioada 26 aprilie-15 iunie 2021. 332 de răspunsuri primite
- O **a doua anchetă specifică** pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri), în perioada 20 octombrie-4 noiembrie 2021. Aceasta s-a bazat în principal pe expertiza organizațiilor care reprezintă IMM-urile. 35 de răspunsuri primite
- **Chestionare personalizate** transmise anumitor reprezentanți ai părților interesate în perioada 20 mai–9 iunie 2021.
- O serie de **interviuri cu părțile interesate** au avut loc cu reprezentanți selectați ai părților interesate.

În general, activitățile de consultare au demonstrat un **sprijin general puternic** pentru o inițiativă de reglementare care vizează sustenabilitatea produselor. Majoritatea părților interesate au pledat pentru ca inițiativa să acopere o gamă largă de produse și să adopte o abordare din perspectiva întregului ciclu de viață în ceea ce privește reglementarea produselor. Activitățile de consultare au indicat un sprijin puternic pentru extinderea domeniului de aplicare al actualei Directive privind proiectarea ecologică, cu acordul general că ar trebui să se acorde prioritate sectoarelor identificate în planul de acțiune privind economia circulară din 2020. Feedbackul a arătat o preferință (în special din partea producătorilor/importatorilor) pentru o abordare care să țină seama în mod ferm de particularitățile produselor. Există un consens general cu privire la faptul că lipsa unei legislații clare, cuprinzătoare și obligatorii, precum și lipsa unor informații fiabile reprezintă obstacole în calea creșterii disponibilității produselor sustenabile pe piața UE, la fel ca aplicarea neuniformă a cerințelor în materie de proiectare ecologică. Ideea de a introduce un pașaport digital al produselor este, în general, susținută de majorități clare în toate grupurile de părți interesate, la fel cum sunt susținute și stimulentele și instrumentele de stimulare a cererii de produse sustenabile. Intensificarea activităților de asigurare a respectării legislației

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Initiativa-privind-produsele-durabile_ro.

și de supraveghere a pieței (de exemplu, inspecții sau audituri) este considerată necesară pentru a însoți punerea în aplicare a acestei inițiative.

Concluziile detaliate ale consultărilor cu părțile interesate sunt prezentate în **Anexa 2** la evaluarea impactului.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Comisia a atribuit un contract unor experți externi pentru a efectua un **studiu** care să contribuie la evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. Acest studiu a furnizat o parte din datele care stau la baza analizei opțiunilor de politică stabilite în documentul respectiv și, la rândul său, a contribuit la măsurile incluse în prezenta propunere. Experții externi au colaborat îndeaproape cu Comisia pe parcursul diferitelor etape ale studiului.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea se bazează pe o evaluare a impactului. După soluționarea problemelor ridicate în avizul negativ al Comitetului de control normativ emis la 17 septembrie 2021, evaluarea impactului a primit un aviz pozitiv la 21 ianuarie 2022. În avizul său final, comitetul a solicitat detalii suplimentare privind alegerea opțiunilor, metoda care trebuie utilizată în temeiul regulamentului și modul în care vor fi stabilite în practică normele privind pașapoartele digitale ale produselor.

Principala problemă pe care această inițiativă urmărește să o remedieze, problemele sale secundare conexe și opțiunile de politică identificate sunt detaliate în **secțiunile 2 și 5.2** din evaluarea impactului. Combinația preferată de opțiuni este descrisă în detaliu în **secțiunea 7** din evaluarea impactului. **Anexa 10** la evaluarea impactului oferă o prezentare sintetică a costurilor și beneficiilor tuturor subopțiunilor analizate, în timp ce **Anexa 12** oferă mai multe informații cu privire la costurile și beneficiile care ar putea fi asociate combinației preferate de opțiuni. Toate aceste aspecte sunt rezumate în **rezumatul** care însoțește evaluarea impactului.

Având în vedere arhitectura cadrului prevăzută, costurile exacte care decurg din cerințe sunt dificil de estimat cu precizie. Majoritatea vor fi suportate doar într-o a doua etapă, după adoptarea legislației secundare.

Evaluările de impact specifice care vor fi efectuate în legătură cu fiecare act delegat în viitor vor evalua în detaliu impactul preconizat, inclusiv asupra operatorilor din țări terțe, având în vedere, de asemenea, notificarea lor către OMC.

Ar trebui remarcat faptul că, datorită adoptării propunerii Comisiei de directivă privind **diligența necesară a întreprinderilor în materie de sustenabilitate**¹⁹ în cursul pregătirii prezentei inițiative, s-a considerat oportun să se excludă cerințele privind aspectele sociale din domeniul de aplicare al prezentei propuneri legislative.

Astfel cum se specifică în textul juridic, o evaluare va avea loc după opt ani de la data aplicării prezentului regulament. Printre alte aspecte, această evaluare poate lua în considerare includerea cerințelor sociale în cadrul de reglementare.

¹⁹ COM(2022) 71 final.

- **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Se preconizează că acest regulament va crea condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă. Este posibil ca cerințele armonizate propuse la nivelul UE să reducă costurile generale de asigurare a conformității, având în vedere că acestea ar putea să înlocuiască mai multe cerințe existente sau planificate la nivel național.

Se preconizează că producătorii care utilizează o producție mai sustenabilă și lanțuri de aprovizionare mai transparente vor câștiga cote de piață ale UE și își vor spori competitivitatea față de producătorii care utilizează metode mai puțin sustenabile.

Deși IMM-urile au sugerat că anumite efecte negative ar putea rezulta din unele dintre măsurile din cadrul combinației preferate de opțiuni de politică identificate în evaluarea impactului, multe dintre ele și-au exprimat, de asemenea, convingerea că acestea pot fi compensate și pot aduce valoare adăugată în timp (datorită reducerii cheltuielilor materiale, a fidelității sporite a clienților, a unui acces mai bun la piață pentru produse mai ecologice, a beneficiilor reputaționale etc.). În plus, Comisia a analizat în mod specific modalitățile de atenuare a efectelor negative asupra IMM-urilor. Acestea sunt detaliate în Anexa 19 la evaluarea impactului care o însoțește, precum și în dispozițiile specifice ale prezentei propuneri.

În scopul consultării, în continuarea exemplului de succes al Forumului consultativ privind proiectarea ecologică existent în temeiul Directivei privind proiectarea ecologică, propunerea instituie un Forum privind proiectarea ecologică, cu o participare echilibrată a reprezentanților statelor membre și a tuturor părților interesate, cum ar fi industria, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii și industria meșteșugărească, syndicatele, comercianții, comercianții cu amănuntul, importatorii, grupurile de protecție a mediului și asociațiile de consumatori. Forumul privind proiectarea ecologică se limitează la furnizarea de expertiză Comisiei cu privire la planul de lucru și la elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică, înainte ca Comisia să își exercite în mod oficial competențele delegate. Comisia poate institui un grup suplimentar de experți pentru a consulta statele membre cu privire la actele delegate care urmează să fie adoptate în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²⁰.

Propunerea include, de asemenea, crearea unui pașaport digital al produsului pentru înregistrarea, prelucrarea și schimbul electronic de informații referitoare la produse între întreprinderile din lanțul de aprovizionare, autorități și consumatori. Se preconizează că acest lucru va spori transparența, atât pentru întreprinderile din lanțul de aprovizionare, cât și pentru publicul larg, și va spori eficiența în ceea ce privește transferul de informații. În special, acest lucru ar putea să contribuie la facilitarea și raționalizarea monitorizării și a aplicării regulamentului de către autoritățile UE și ale statelor membre. De asemenea, este posibil să ofere un instrument de informații privind piața care ar putea fi utilizat pentru revizuirea și rafinarea obligațiilor în viitor.

Avizul platformei „Pregătiți pentru viitor” privind proiectarea ecologică²¹ a recunoscut necesitatea de a îmbunătăți sustenabilitatea produselor și necesitatea de a introduce noi obligații, menținând în același timp sarcina asupra întreprinderilor la un nivel minim.

²⁰ JO L 123, 12.5. 2016, p. 1.

²¹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf.

Platforma a făcut nouă sugestii care au fost luate în considerare la elaborarea noii legislații privind digitalizarea; la analizarea sarcinilor impuse IMM-urilor; și la asigurarea coerenței și a clarității. De exemplu, asigurarea unui acces mai bun al consumatorilor la informații, asigurând în același timp faptul că pașaportul digital al produselor permite fluxuri de informații eficiente, în conformitate cu cele mai bune practici; și posibilitatea ca măsurile adoptate în temeiul prezentului regulament să fie însoțite de măsuri de atenuare, astfel încât impactul să rămână proporțional pentru IMM-uri.

- **Drepturile fundamentale**

Cerințele în materie de proiectare ecologică pot avea beneficii pentru protecția și promovarea drepturilor fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a UE, inclusiv în ceea ce privește libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16), dreptul la protecția mediului (articolul 37) și dreptul la protecția consumatorilor (articolul 38).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea are implicații bugetare limitate pentru Comisie. Mai exact, sunt necesare 54 de echivalente normă întreagă pentru a pune în aplicare integral regulamentul și actele delegate aferente în perioada 2022-2027 din cadrul financiar multianual (CFM) al UE. Ar fi necesare noi angajamente pentru liniile bugetare existente, în valoare de 23,338 milioane EUR la rubrica 1 din CFM (Piața unică, inovare și sectorul digital), 43,912 milioane EUR la rubrica 3 (Resurse naturale și mediu) și 38,621 milioane EUR la rubrica 7 (Cheltuieli administrative). Noile angajamente vor fi acoperite din pachetele bugetare existente ale programelor relevante.

Implicațiile bugetare rezultă în principal din următoarele activități:

- revizuirea, în perioada 2022-2026, a 33 de regulamente ale Comisiei și adoptarea a 5 noi măsuri în temeiul actualei Directive privind proiectarea ecologică, care nu pot fi realizate de personalul care lucrează în prezent la punerea în aplicare a directivei;
- elaborarea și adoptarea a până la 18 noi acte delegate în perioada 2024-2027; 12 noi acte delegate ar urma, de asemenea, să fie adoptate în perioada 2028-2030, cu implicații bugetare și de personal în perioada 2025-2027;
- elaborarea actelor de punere în aplicare (în medie unul pe an începând cu 2024) atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, de exemplu în ceea ce privește supravegherea pieței, divulgarea de informații privind distrugerea produselor de consum nevândute sau recunoașterea măsurilor de autoreglementare; și
- îndeplinirea de sarcini orizontale legate de pașaportul digital al produselor, sprijinirea supravegherii pieței și a controlului vamal, precum și un centru european pentru afaceri circulare pentru a sprijini schimbul de experiență între actorii economici în ceea ce privește integrarea circularității în proiectarea și fabricarea produselor²².

²² Centrul va sprijini adoptarea modelelor de afaceri circulare, va canaliza informații și servicii, inclusiv acțiuni de sensibilizare, cooperare, formare și schimburi de bune practici. Activitatea sa se va baza pe experiența și oferta de servicii aferente acțiunilor existente la nivelul UE, în special ale Platformei

În ceea ce privește necesarul de personal, Comisia a analizat cu atenție modalitățile de repartizare a activităților între direcțiile generale coordonatoare, de realocare a personalului atunci când este posibil și de externalizare a sprijinului științific și tehnic pentru pregătirea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare și pentru sarcini transversale.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

În conformitate cu orientările privind o mai bună legislație publicate în noiembrie 2021 și, în special, cu instrumentul 38, Comisia va elabora o strategie de punere în aplicare după adoptarea propunerii legislative de către colegiitori. Acesta va prezenta diferitele instrumente de promovare a conformității care urmează să fie utilizate și va include aspecte legate de punerea în aplicare digitală.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Articolul 1 stabilește obiectul prezentului regulament, și anume un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, crearea unui pașaport digital al produselor și interzicerea distrugerii produselor de consum nevândute. Acesta stabilește aspectele legate de produs la care se referă cerințele în materie de proiectare ecologică, cum ar fi sustenabilitatea și fiabilitatea, potențialul de reutilizare, de modernizare, de reparare și posibilitatea de întreținere și recondiționare, prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, eficiența din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor, conținutul de materiale reciclate. Acesta stabilește, de asemenea, domeniul de aplicare al regulamentului – sunt exceptate doar câteva sectoare, cum ar fi produsele alimentare, hrana pentru animale și medicamentele.

Articolul 2 stabilește definițiile necesare în sensul prezentului regulament. O parte dintre aceste definiții sunt preluate din noul cadru legislativ [Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și Decizia nr. 768/2008/CE], din directiva abrogată privind proiectarea ecologică sau din legislația de mediu existentă a Uniunii (cum ar fi Directiva-cadru privind deșeurile). Se introduce un set de noi definiții, de exemplu privind dispozițiile referitoare la pașaportul produsului și la distrugerea produselor de consum nevândute.

Articolul 3 stabilește principiul general referitor la libera circulație a produselor care sunt conforme cu actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4 stabilește competențele Comisiei de a adopta acte delegate de completare a prezentului regulament prin stabilirea de cerințe în materie de proiectare ecologică, de cerințe referitoare la procedurile de evaluare a conformității, de cerințe pentru măsurarea consumului de energie sau a performanței în raport cu alți parametri, de cerințe pentru producători, reprezentanți autorizați sau importatori de a furniza informații Comisiei sau autorităților de supraveghere a pieței, de cerințe privind utilizarea instrumentelor online pentru a calcula

europene a părților interesate privind economia circulară, ale consultanților în materie de sustenabilitate din cadrul Rețelei întreprinderilor europene și ale rețelei clusterelor europene din domeniul tehnologiei verzi.

performanța produselor, de cerințe privind normele alternative pentru declarația de conformitate sau pentru marcaje și, în cele din urmă, de cerințe privind stimulentele statelor membre și criteriile privind achizițiile publice.

Articolul 5 stabilește cadrul general pentru adoptarea cerințelor în materie de proiectare ecologică. Acesta stabilește aspectele legate de produs pe care aceste cerințe le pot îmbunătăți. El explică faptul că cerințele respective se pot aplica unei grupe specifice de produse sau, orizontal, mai multor grupe de produse, în cazul în care asemănările tehnice permit stabilirea unor cerințe comune. Acesta precizează că cerințele în materie de proiectare ecologică includ cerințe de performanță și cerințe privind informațiile. În cele din urmă, articolul stabilește o serie de condiții pe care Comisia trebuie să le îndeplinească la elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică, precum și o serie de criterii pe care aceste cerințe ar trebui să le îndeplinească.

De asemenea, permite Comisiei să solicite ca actorii din cadrul lanțului de aprovizionare să coopereze cu producătorii, cu organismele notificate și cu autoritățile naționale competente pentru verificarea conformității produselor cu cerințele în materie de proiectare ecologică.

Articolul 6 oferă mai multe detalii cu privire la cerințele de performanță, de exemplu faptul că acestea pot lua forma fie a unui nivel cantitativ, fie a unei cerințe necantitative, stabilită pentru a îmbunătăți aspectul unui produs, pe baza unui (unor) parametru (parametri) selectat (selecțiuni) (lista acestora figurează în anexa I).

Articolul 7 se axează pe cerințele privind informațiile. Acesta stabilește că cerințele respective includ întotdeauna cerințe legate de pașaportul produsului și cerințe referitoare la substanțele care prezintă motive de îngrijorare. Articolul detaliază alte tipuri de informații care pot fi furnizate, de exemplu informații privind performanța unui produs sau informații pentru consumatori cu privire la modul de instalare sau de utilizare a produsului. Aceste informații pot lua forma unor „clase de performanță”, de exemplu, variind de la A la G, pentru a facilita comparația între produse.

În cele din urmă, articolul precizează diferitele moduri în care pot fi furnizate informațiile (de exemplu, pe pașaport, pe un site, pe o etichetă etc.).

Articolul 8 stabilește elementele pe care Comisia trebuie să le specifice în cerințele privind informațiile în legătură cu pașaportul digital al produsului, de exemplu informațiile care trebuie incluse și persoanele care au acces la aceste informații. *Articolele 9-11* stabilesc dispozițiile necesare pentru punerea în aplicare a pașaportului pentru produse. *Articolul 9* stabilește cerința generală referitoare la pașaportul produsului. *Articolul 10* prevede cerințele esențiale pentru proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului produsului. *Articolul 11* stabilește normele referitoare la identificatorii unici ai operatorului și ai instalației.

Articolul 12 prevede crearea unui registru de stocare a informațiilor incluse în pașaportul produselor, care să permită Comisiei să precizeze informațiile care trebuie încărcate.

Articolul 13 include dispoziții care specifică ce se așteaptă din partea autorităților vamale în legătură cu pașaportul produsului și informațiile la care acestea ar trebui să aibă acces pentru a le facilita activitatea.

Articolul 14 precizează cerințele asociate etichetelor, atunci când acestea urmează să fie utilizate pentru o anumită grupă de produse. Acesta explică faptul că, în astfel de cazuri, actele delegate trebuie să specifice conținutul etichetei (inclusiv clasele de performanță) și

formatul etichetei, precum și modul în care acestea urmează să fie prezentate consumatorilor. În cazul în care produsul face deja obiectul unei etichete, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2017/1369 privind etichetarea energetică, iar informațiile privind alți parametri, inclusiv privind alte clase de performanță, nu pot fi incluse pe aceasta, informațiile respective ar putea fi incluse într-o etichetă separată, în cazul în care Comisia consideră că acest lucru este adecvat.

Articolul 15 precizează că operatorii economici nu pot afișa etichete care imită etichetele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 16 prevede adoptarea de către Comisie a unui plan de lucru care trebuie să acopere cel puțin trei ani și să indice criteriile pentru clasificarea produselor în funcție de priorități. Planul de lucru include o listă orientativă a grupelor de produse pe care Comisia intenționează să le abordeze în următorii ani.

Articolul 17 stabilește un Forum privind proiectarea ecologică (grup de experți). Acesta se bazează pe forumul consultativ privind proiectarea ecologică existent instituit în temeiul Directivei 2009/125/CE.

Articolul 18 se referă la măsurile de autoreglementare. Acestea sunt măsuri sectoriale care pot fi utilizate ca alternative la actele delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul articolului 5. Directiva 2009/125/CE²³ conținea deja un articol privind acordurile voluntare. Articolul 17 din prezentul regulament completează articolul inițial din Directiva 2009/125/CE. În special, acesta stabilește ce ar trebui să conțină măsura de autoreglementare, ce ar trebui să prezinte industria ca dovadă pentru Comisie și procedura prin care Comisia recunoaște măsura de autoreglementare ca alternativă valabilă la un act delegat.

Articolul 19 stabilește o serie de măsuri pe care statele membre și Comisia trebuie să le ia pentru a sprijini IMM-urile în punerea în aplicare generală a prezentului regulament și a viitoarelor acte delegate. Printre aceste măsuri se numără orientări, asistență financiară și formare.

Articolul 20 stabilește, în primul rând, o obligație generală de transparență pentru operatorii economici care elimină produsele de consum nevândute. Acesta prevede, de asemenea, posibilitatea de a adopta acte delegate pentru a interzice operatorilor economici să distrugă produsele de consum nevândute. Aceste acte delegate pot conține, de asemenea, derogări de la interdicția generală, de exemplu din motive de sănătate și siguranță. În cazul în care se utilizează o astfel de derogare, operatorii economici au, de asemenea, obligația de transparență (de exemplu, divulgarea numărului de produse distruse, motivele distrugerii etc.). Articolul nu se aplică IMM-urilor, dar actul delegat care interzice distrugerea produselor poate specifica faptul că anumite obligații se aplică anumitor categorii de IMM-uri (microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii).

Articolele 21, 22, 23 și 24 stabilesc obligațiile producătorilor, ale reprezentanților autorizați, ale importatorilor și ale distribuitorilor. Acestea se bazează pe dispozițiile standard din Decizia nr. 768/2008/CE.

²³ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

Articolul 25 stabilește obligațiile comercianților (care sunt de obicei comercianți cu amănuntul sau vânzători), în special în ceea ce privește afișarea etichetelor și accesul la pașaportul produsului, inclusiv în cazul vânzării (online) la distanță.

Articolul 26 reunește diferitele obligații pe care operatorii economici trebuie să le respecte în cazul în care actul delegat impune ca produsul să aibă o etichetă (de exemplu, furnizarea de etichete comercianților).

Articolul 27 se referă la obligațiile furnizorilor de servicii de logistică, și anume asigurarea faptului că, atunci când manipulează un produs, condițiile din timpul depozitării, ambalării, adresării sau expedierii nu periclitează conformitatea produselor cu cerințele în materie de proiectare ecologică.

Articolul 28 este un articol standard din Decizia nr. 768/2008/CE, care stabilește cele două cazuri în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor.

Articolul 29 stabilește obligațiile piețelor online și ale motoarelor de căutare online, în special în ceea ce privește cooperarea cu autoritățile de supraveghere a pieței. Acesta precizează, de asemenea, că autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să aibă competența de a ordona unei piețe online să elimine conținutul ilegal.

Articolul 30 prevede posibilitatea ca viitoarele acte delegate să le impună operatorilor economici să pună la dispoziție documentația tehnică în format digital, fără cerere. În plus, pentru a evalua pătrunderea pe piață a produselor pentru care au fost stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică, articolul impune operatorilor economici să furnizeze informații cu privire la produsele furnizate.

Articolul 31 precizează că produsele ar trebui să poată, după caz, să măsoare energia pe care o consumă în timpul utilizării sau performanța acestora în raport cu alți parametri relevanți și să pună aceste date la dispoziția utilizatorului final. Atunci când se stabilește astfel într-un act delegat, producătorii colectează, anonimizează și raportează aceste date Comisiei.

Capitolul VIII privind conformitatea produselor conține în principal dispoziții standard privind modul de evaluare a conformității produselor. Acesta se referă la:

- utilizarea unor metode fiabile, exacte și reproductibile pentru teste, măsurători și calcule (*articolul 32*);
- standarde armonizate care oferă o prezumție de conformitate (*articolul 34*);
- posibilitatea Comisiei de a adopta specificații comune în cazul în care nu sunt disponibile standarde armonizate (*articolul 35*);
- procedurile de evaluare a conformității (*articolul 36*);
- declarația de conformitate UE (*articolul 37*); și
- marcajul CE (*articolele 38 și 39*) și posibilitatea de a utiliza marcaje alternative (*articolul 40*).

Demne de remarcat în acest capitol standard sunt prezumția de conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică pentru produsele care poartă eticheta ecologică a Uniunii

(*articolul 34*) și posibilitatea de a modifica, în actul delegat, modulul relevant de evaluare a conformității, în funcție de produsul în cauză (*articolul 36*).

Articolul 33 se referă la prevenirea circumvenției. De exemplu, nu vor fi permise pe piață produsele concepute astfel încât să poată detecta faptul că sunt testate și să își modifice automat performanța într-un rezultat mai favorabil.

Capitolul IX (articolele 41-56) se referă la notificarea organismelor de evaluare a conformității și constă în dispoziții standard bazate pe Decizia nr. 768/2008/CE, combinate cu îmbunătățiri specifice ale dispozițiilor respective pentru a asigura claritatea juridică și pentru a consolida și mai mult independența, competența și monitorizarea organismelor notificate.

Articolul 57 prevede că, în cazul în care statele membre adoptă stimulente pentru a recompensa produsele, aceste stimulente ar trebui, în principiu, să vizeze primele cele mai populate două clase de performanță sau care poartă eticheta ecologică a UE. În cazul în care nu este stabilită nicio clasă de performanță sau clasa de performanță se bazează pe mai mulți parametri ai produsului, Comisia poate specifica mai în detaliu într-un act delegat modul în care trebuie să funcționeze stimulentele acordate de statele membre.

Articolul 58 se referă la achizițiile publice verzi și, mai precis, la posibilitatea ca actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament să stabilească cerințe aplicabile contractelor de achiziții publice (de exemplu, specificații tehnice, criterii de selecție, criterii de atribuire etc.), pe baza parametrilor produselor enumerați în anexa la prezentul regulament.

Capitolul XI se referă la supravegherea pieței. În general, acesta se bazează pe obligațiile care există în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței, prevăzând în același timp unele obligații mai specifice, atunci când este relevant pentru prezentul regulament.

Articolul 59 prevede obligația statelor membre de a elabora un plan de acțiune pentru activitățile de supraveghere a pieței, care trebuie să includă „prioritățile pentru supravegherea pieței”, care să fie identificate pe baza unei serii de criterii prevăzute la articolul respectiv, precum și natura și numărul controalelor planificate.

Articolul 60 împuternicește Comisia să adopte acte delegate care să stabilească un număr minim de controale care trebuie efectuate asupra anumitor produse.

Articolul 61 face trimitere la sistemul de informații și comunicare în temeiul Regulamentului privind supravegherea pieței (ICSMS) și impune statelor membre să introducă informații privind sancțiunile impuse în temeiul prezentului regulament. Pe această bază, Comisia trebuie să adopte un raport care să includă criterii de referință orientative privind frecvența controalelor, precum și natura și gravitatea sancțiunilor impuse.

Articolul 62 face trimitere la grupul de cooperare administrativă („ADCO”) instituit în temeiul Regulamentului privind supravegherea pieței și stabilește rolul acestuia în contextul prezentului regulament. Acest rol include identificarea priorităților comune pentru planurile de acțiune sau prioritățile statelor membre pentru sprijinul acordat de Uniune (cum ar fi proiecte comune de supraveghere a pieței și de testare, investiții comune în capacități de supraveghere a pieței, inclusiv echipamente și instrumente informatice, sesiuni comune de formare și orientări).

Capitolul XII se referă la procedurile de salvagardare și se bazează pe dispoziții standard. *Articolul 61* stabilește procedura care trebuie urmată de o autoritate națională de supraveghere a pieței în cazul în care consideră că un produs prezintă un risc. În acest caz, autoritatea națională de supraveghere a pieței trebuie să inițieze o procedură de informare a altor autorități de supraveghere a pieței cu privire la măsurile luate (interdicție sau restricție privind punerea la dispoziție a produsului, retragerea sau rechemarea acestuia).

Articolul 64 stabilește procedura de salvagardare la nivelul Uniunii care trebuie utilizată în cazul în care un stat membru sau Comisia nu este de acord cu o măsură luată la nivel național în conformitate cu procedura de salvagardare prevăzută la *articolul 63*. În urma unei consultări, Comisia va adopta un act de punere în aplicare prin care decide dacă măsura este justificată sau nu. După adoptarea acestuia, toate statele membre trebuie să se asigure că produsul neconform este retras de pe piețele lor.

Articolul 65 se referă la cazul special în care o situație de neconformitate se referă la o obligație formală (aplicarea marcatului CE, declarația de conformitate UE etc.).

Capitolul XIII este un capitol standard cu articole privind actele delegate (*articolul 66*) și actele de punere în aplicare (*articolul 67*).

Capitolul XIV este un capitol standard privind dispozițiile finale, cu articole privind sancțiunile (*articolul 68*), privind efectuarea unei evaluări a regulamentului la opt ani de la adoptare (*articolul 69*) și privind abrogarea și dispozițiile tranzitorii (*articolul 70*). Este demn de remarcat faptul că măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei privind proiectarea ecologică ar trebui să rămână aplicabile până la abrogarea lor printr-un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament.

Anexa I stabilește parametrii produsului care trebuie utilizați pentru stabilirea cerințelor de performanță și a cerințelor privind informațiile pentru produsele care intră sub incidența prezentului regulament.

Anexa II prevede procedura de stabilire a acestor cerințe de performanță.

Anexa III enumeră informațiile care pot fi incluse în pașaportul produsului și specifică informațiile care trebuie incluse în acesta.

Anexa IV reproduce modulul standard de evaluare a conformității menționat la articolul 35 (din Decizia nr. 768/2008/CE).

Anexa V reproduce declarația de conformitate UE standard.

Anexa VI oferă informații mai detaliate cu privire la conținutul actelor delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică care urmează să fie adoptate în temeiul prezentului regulament.

Anexa VII stabilește criteriile generale aplicabile măsurilor de autoreglementare (*articolul 18*).

Anexa VIII este o anexă standard care include tabelul de corespondență cu Directiva privind proiectarea ecologică.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²⁴,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Pactul verde european²⁵ este strategia de creștere durabilă a Europei care are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă, neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei și circulară. Acesta stabilește obiectivul ambițios de a se asigura că Uniunea va deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050. Pactul recunoaște avantajele investițiilor în sustenabilitatea competitivă a Uniunii prin construirea unei Europe mai echitabile, mai verzi și mai digitale. Produsele joacă un rol esențial în această tranziție verde. Subliniind faptul că procesele de producție și modelele de consum actuale rămân prea liniare și depind de fluxul de materiale noi extrase, comercializate, transformate în bunuri și eliminate, în cele din urmă, sub formă de deșeuri sau emisii, Pactul verde european subliniază nevoia urgentă de a trece la un model de economie circulară și subliniază progresele semnificative care mai trebuie realizate. De asemenea, aceasta identifică eficiența energetică drept o prioritate pentru decarbonizarea sectorului energetic și pentru atingerea obiectivelor climatice în 2030 și 2050.
- (2) Pentru a accelera tranziția către un model de economie circulară, Comisia a elaborat o agendă orientată spre viitor în Planul său de acțiune privind economia circulară pentru

²⁴ JO C, p. .

²⁵ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Pactul verde european”, COM(2019) 640 final.

o Europă mai curată și mai competitivă²⁶ (CEAP), cu obiectivul de a pregăti cadrul de reglementare pentru un viitor sustenabil. Astfel cum se prevede în acest plan, nu există un set cuprinzător de cerințe pentru a se asigura că toate produsele introduse pe piața Uniunii devin din ce în ce mai sustenabile și rezistă testului circularității. În special, proiectarea produselor nu promovează suficient sustenabilitatea pe parcursul întregului ciclu de viață. Prin urmare, produsele sunt înlocuite frecvent, ceea ce implică o utilizare semnificativă a energiei și a resurselor pentru a produce și a distribui produse noi și pentru a le elimina pe cele vechi. Este în continuare prea dificil pentru operatorii economici și cetățeni să facă alegeri sustenabile în ceea ce privește produsele, având în vedere că lipsesc informațiile relevante și opțiunile accesibile în acest sens. Acest lucru duce la pierderea unor oportunități de sustenabilitate și de menținere a valorii, la o cerere limitată de materiale secundare și la obstacole în calea adoptării unor modele de afaceri circulare.

- (3) Strategia industrială pentru Europa²⁷ stabilește ambiția generală a Uniunii de a promova o „dublă tranziție” către neutralitatea climatică și poziția de lider în domeniul digital. Aceasta reflectă Pactul verde european, subliniind rolul de lider pe care industria europeană trebuie să îl joace în acest sens, prin reducerea amprentei sale de carbon și a amprentei de materiale și prin integrarea circularității în întreaga economie, și subliniază necesitatea de a renunța la modelele tradiționale și de a revoluționa modul în care concepem, producem, utilizăm și eliminăm produsele. Actualizarea din 2021 a Strategiei industriale²⁸ consolidează principalele mesaje ale Strategiei din 2020 și se axează pe lecțiile învățate în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, inclusiv pe necesitatea de a promova reziliența.
- (4) În absența unei legislații la nivelul Uniunii, au apărut deja abordări naționale divergente pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, variind de la cerințe privind informațiile referitoare la durata compatibilității programelor informatice ale dispozitivelor electronice la obligații de raportare privind manipularea produselor de folosință îndelungată nevândute. Acesta este un indiciu al faptului că eforturile suplimentare depuse la nivel național pentru a atinge obiectivele urmărite de prezentul regulament vor conduce probabil la o fragmentare și mai mare a pieței interne. Prin urmare, pentru a garanta funcționarea pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului, este necesar un cadru de reglementare pentru a introduce treptat cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produse. Făcând ca abordarea în materie de proiectare ecologică stabilită inițial în Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a

²⁶ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor *Un nou Plan de acțiune privind economia circulară Pentru o Europă mai curată și mai competitivă* COM(2020) 98 final.

²⁷ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „O nouă Strategie industrială pentru Europa”, COM(2020) 102 final.

²⁸ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei”, COM(2021) 350 final.

Consiliului²⁹ să fie aplicabilă unei game cât mai largi de produse, prezentul regulament va oferi un astfel de cadru.

- (5) Prezentul regulament va contribui la adecvarea produselor pentru o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, eficiență din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară, la reducerea cantității de deșeuri și la asigurarea faptului că performanța principalilor lideri în materie de sustenabilitate devine treptat norma. Acesta ar trebui să prevadă stabilirea de noi cerințe în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți sustenabilitatea produselor, potențialul de reutilizare, de actualizare și de reparare, pentru a îmbunătăți posibilitățile de recondiționare și întreținere, pentru a aborda prezența substanțelor chimice periculoase în produse, pentru a spori eficiența din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor, pentru a reduce generarea preconizată de deșeuri și pentru a spori conținutul de materiale reciclate din produse, asigurând totodată performanța și siguranța acestora, permițând refabricarea și reciclarea la un nivel de înaltă calitate și reducerea amprente de carbon și a amprente de mediu.
- (6) În rezoluția sa din 25 noiembrie 2020 intitulată „Către o piață unică mai sustenabilă pentru întreprinderi și consumatori”³⁰, Parlamentul European a salutat promovarea produselor durabile care pot fi reparate, reutilizate și reciclate mai ușor. În raportul său privind Noul plan de acțiune privind economia circulară, adoptat la 16 februarie 2021³¹, Parlamentul European a aprobat în continuare agenda prezentată de Comisie în cadrul CEAP. Acesta a considerat că tranziția către o economie circulară poate oferi soluții pentru a aborda provocările de mediu actuale și criza economică generată de pandemia de COVID-19. În concluziile sale intitulate „Pentru o redresare circulară și verde”, adoptate la 11 decembrie 2020³², Consiliul a salutat, de asemenea, intenția Comisiei de a prezenta propuneri legislative ca parte a unui cadru cuprinzător și integrat de politică privind produsele sustenabile, care să promoveze neutralitatea climatică, eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor și o economie circulară netoxică, să protejeze sănătatea publică și biodiversitatea, să capaciteze și să protejeze consumatorii și achizitorii publici.
- (7) Prezentul regulament ar trebui să contribuie la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie. În conformitate cu obiectivele stabilite în Acordul de la Paris, ratificat de Uniune în 2016³³, Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului, cunoscut și ca „Legea europeană a climei”³⁴ stabilește un angajament intern obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 și consacră în legislație obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050. În 2021, Comisia a adoptat

²⁹ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

³⁰ P9_TA(2020)0318.

³¹ [P9_TA\(2021\)0040](#).

³² 13852/20.

³³ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

³⁴ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

pachetul „Pregătiți pentru 55”³⁵ pentru ca politicile Uniunii în domeniul climei și al energiei să fie adecvate pentru atingerea acestor obiective. În acest scop, în conformitate cu principiul „eficiența energetică înainte de toate” consacrat în Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului³⁶, îmbunătățirile în materie de eficiență energetică trebuie intensificate în mod semnificativ, ajungând la aproximativ 36 % în ceea ce privește consumul final de energie până în 2030³⁷. Cerințele privind produsele stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui să joace un rol semnificativ în atingerea acestui obiectiv prin reducerea substanțială a amprente energetice a produselor. Aceste cerințe în materie de eficiență energetică vor reduce, de asemenea, vulnerabilitatea consumatorilor la creșterile prețului energiei. Astfel cum se recunoaște în Acordul de la Paris, îmbunătățirea sustenabilității consumului și a producției va juca, de asemenea, un rol important în abordarea schimbărilor climatice.

- (8) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să contribuie la realizarea obiectivelor de mediu mai ample ale Uniunii. Al 8-lea Program de acțiune pentru mediu³⁸ consacră într-un cadru juridic obiectivul Uniunii de a rămâne în limitele planetei și identifică condițiile favorabile pentru atingerea obiectivelor prioritare, printre care se numără tranziția către o economie circulară netoxică. Pactul verde european solicită, de asemenea, Uniunii să monitorizeze, să raporteze, să prevină și să remedieze mai bine poluarea aerului, a apei, a solului și a produselor de consum. Aceasta înseamnă că substanțele chimice, materialele și produsele trebuie să fie cât mai sigure și sustenabile posibil din faza de proiectare și pe parcursul ciclului lor de viață, conducând la cicluri de materiale netoxice³⁹. În plus, atât Pactul verde european, cât și CEAP recunosc faptul că piața internă a Uniunii oferă o masă critică care poate influența standardele globale privind sustenabilitatea produselor și proiectarea produselor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să joace un rol semnificativ în atingerea mai multor ținte stabilite în cadrul obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite din cadrul Agendei 2030 a ONU pentru dezvoltare durabilă, și anume „Consum și producție responsabile”⁴⁰, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii.
- (9) Directiva 2009/125/CE instituie un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic. În combinație cu Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹, a redus

³⁵ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_21_3541.

³⁶ Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).

³⁷ Conform evaluării impactului care însoțește Planul privind obiectivele climatice [„Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 - Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor”, COM(2020) 562 final] și [propunerii de directivă privind eficiența energetică].

³⁸ Decizia (UE) 2022/... a Parlamentului European și a Consiliului din... privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 [A se adăuga trimiterea după publicarea în JO – acordul trilateral din 2 decembrie 2021].

³⁹ Astfel cum se prevede în Planul de acțiune al UE *Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului* [COM(2021) 400 final] și în *Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice* [COM(2020) 667 final], care solicită adoptarea obiectivelor de reducere la zero a poluării în producție și consum.

⁴⁰ Inclusiv, în special, ținte în cadrul ODD 12 („Consum și producție responsabile”).

⁴¹ Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).

în mod semnificativ cererea de energie primară a UE pentru produse și se estimează că aceste economii vor crește în continuare. Măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE au inclus, de asemenea, cerințe privind aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, potențialul de reparare și de reciclare. În același timp, instrumente precum eticheta ecologică a UE, introdusă prin Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴² sau criteriile UE privind achizițiile publice verzi⁴³, au un domeniu de aplicare mai larg, dar au un impact redus din cauza limitărilor abordărilor voluntare.

- (10) Directiva 2009/125/CE a reușit, în general, să promoveze eficiența energetică și unele aspecte legate de circularitate ale produselor cu impact energetic, iar abordarea sa are potențialul de a aborda treptat sustenabilitatea tuturor produselor. Pentru a îndeplini angajamentele asumate în cadrul Pactului verde, această abordare ar trebui extinsă la alte grupe de produse și ar trebui să abordeze în mod sistematic aspectele-cheie pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului cu cerințe obligatorii. Prin asigurarea faptului că numai produsele care îndeplinesc cerințele respective sunt introduse pe piața Uniunii, prezentul regulament ar trebui nu numai să îmbunătățească libera circulație a acestor produse prin evitarea disparităților naționale, ci și să reducă impactul negativ asupra mediului pe durata ciclului de viață al produselor pentru care sunt stabilite astfel de cerințe.
- (11) Pentru a crea un cadru de reglementare eficace și adaptat exigențelor viitorului, este necesar să se permită stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică pentru toate bunurile fizice introduse pe piață sau puse în funcțiune, inclusiv pentru componentele și produsele intermediare. Acest lucru ar trebui să permită Comisiei să ia în considerare cea mai largă gamă posibilă de produse atunci când acordă prioritate stabilirii cerințelor în materie de proiectare ecologică, maximizând astfel eficacitatea acestora. Acolo unde este necesar, ar trebui să se prevadă derogări specifice la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, de exemplu pentru produsele cu un anumit scop care nu ar putea fi îndeplinit atunci când se respectă cerințele în materie de proiectare ecologică. În plus, ar trebui să se prevadă derogări la nivelul cadrului pentru acele produse în cazul cărora este deja clar că cerințele în materie de proiectare ecologică nu ar fi adecvate sau în cazul în care alte cadre prevăd stabilirea unor astfel de cerințe. Acesta ar trebui să fie cazul produselor alimentare și al hranei pentru animale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴, al medicamentelor de uz uman, astfel cum sunt definite în Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵, al produselor medicinale veterinare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁶, al plantelor,

⁴² Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

⁴³ Comunicarea „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu” [COM(2008) 400] https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

⁴⁴ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁴⁵ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

⁴⁶ Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

animalelor și microorganismelor vii, al produselor de origine umană și al produselor de origine vegetală și animală care sunt direct legate de reproducerea lor viitoare.

- (12) Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind performanța energetică a clădirilor (reformare)⁴⁷ solicită statelor membre să stabilească cerințe minime de performanță energetică pentru elementele de clădiri care fac parte din anvelopa clădirii și cerințele de sistem referitoare la performanța energetică globală, instalarea adecvată și dimensionarea corespunzătoare, ajustarea și controlul sistemelor tehnice de construcții instalate în clădirile noi sau în clădirile existente. Aceste cerințe pot, în anumite situații și în conformitate cu obiectivele prezentului regulament, să limiteze instalarea de produse cu impact energetic care respectă prezentul regulament și actele delegate ale acestuia, cu condiția ca astfel de cerințe să nu reprezinte o barieră de piață nejustificată.
- (13) Pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și pentru a asigura libera circulație a produselor pe piața internă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică. Aceste cerințe în materie de proiectare ecologică ar trebui, în principiu, să se aplice unor grupe specifice de produse, cum ar fi mașinile de spălat rufe sau mașinile de spălat și uscătoarele de rufe. Pentru a maximiza eficacitatea cerințelor în materie de proiectare ecologică și pentru a îmbunătăți în mod eficient produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se stabilească una sau mai multe cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică pentru o gamă mai largă de grupe de produse, cum ar fi aparatele electronice sau textilele. Ar trebui stabilite cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică în cazul în care asemănările tehnice ale grupe de produse permit îmbunătățirea acestora din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului pe baza aceluiași cerințe.
- (14) Pentru a permite Comisiei să stabilească cerințe adecvate pentru grupele de produse vizate, cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să includă cerințe de performanță și cerințe privind informațiile. Aceste cerințe ar trebui să fie utilizate pentru a îmbunătăți aspectele legate de produse relevante pentru sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului, cum ar fi eficiența energetică, durabilitatea, potențialul de reparare și amprenta de carbon și amprenta de mediu. Cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să fie transparente, obiective, proporționale și conforme cu normele comerțului internațional.
- (15) Odată cu adoptarea unui act delegat de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică de către Comisie pentru o anumită grupă de produse, atunci, pentru a asigura funcționarea pieței interne, ar trebui să nu li se mai permită statelor membre să stabilească cerințe naționale de performanță bazate pe parametrii produselor care fac obiectul unor astfel de cerințe de performanță prevăzute în respectivul act delegat și să nu li se mai permită să stabilească cerințe naționale privind informațiile bazate pe parametrii produselor care fac obiectul unor astfel de cerințe privind informațiile prevăzute în respectivul act delegat. Pentru a asigura funcționarea pieței interne, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească faptul că nu sunt necesare cerințe

⁴⁷ COM(2021) 802 final.

în materie de proiectare ecologică sub formă de cerințe de performanță și/sau sub formă de cerințe privind informațiile în legătură cu un anumit parametru al produsului.

- (16) La stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să țină seama de natura și de scopul produselor în cauză, precum și de caracteristicile piețelor relevante. De exemplu, echipamentele de apărare trebuie să poată funcționa în condiții specifice și uneori dificile, care trebuie luate în considerare la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică. Anumite informații privind echipamentele de apărare nu ar trebui divulgate și ar trebui protejate. Prin urmare, în ceea ce privește echipamentele militare sau sensibile, cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să țină seama de nevoile în materie de securitate și de caracteristicile pieței apărării, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸. În mod similar, industria spațială este strategică pentru Europa și pentru independența sa tehnologică. Întrucât tehnologiile spațiale funcționează în condiții extreme, orice cerință în materie de proiectare ecologică pentru produsele spațiale ar trebui să echilibreze aspectele legate de sustenabilitate cu reziliența și performanța preconizată. În plus, pentru dispozitivele medicale, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/745 privind dispozitivele medicale⁴⁹ și dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/746 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro*⁵⁰, Comisia ar trebui să țină seama de necesitatea de a nu afecta în mod negativ sănătatea și siguranța pacienților și a utilizatorilor.
- (17) Pentru a evita dublarea eforturilor și a sarcinii de reglementare, ar trebui să se asigure coerența între prezentul regulament și cerințele stabilite în alte acte legislative ale Uniunii, în special legislația privind produsele, substanțele chimice și deșeurile⁵¹ sau în temeiul acestora. Cu toate acestea, existența unor competențe în temeiul altor acte legislative ale Uniunii de a stabili cerințe cu efecte identice sau similare cu cerințele din prezentul regulament nu limitează împuternicirile incluse în prezentul regulament, cu excepția cazului în care se specifică astfel în prezentul regulament.
- (18) Astfel cum s-a întâmplat în cazul Directivei 2009/125/CE, actele delegate, inclusiv cerințele în materie de proiectare ecologică, ar trebui să facă obiectul unei evaluări specifice a impactului și al consultării părților interesate și ar trebui să fie elaborate în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legislație și să includă o

⁴⁸ Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

⁴⁹ Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1).

⁵⁰ Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro* și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).

⁵¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor *cu privire la punerea în aplicare a pachetului de măsuri privind economia circulară: opțiuni pentru abordarea interfeței dintre legile privind substanțele chimice, produsele și deșeurile* [COM(2018) 32 final].

evaluare a dimensiunii internaționale și a impactului asupra țărilor terțe. Atunci când face acest lucru, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de toate aspectele ciclului de viață al produsului și să își bazeze evaluarea impactului pe cele mai bune dovezi disponibile. La elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să utilizeze o abordare științifică și, de asemenea, să ia în considerare informațiile tehnice relevante, în special cele care decurg din Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁵², din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵³, din criteriile tehnice de examinare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁴ și din criteriile privind achizițiile publice verzi⁵⁵.

- (19) Pentru a ține seama de diversitatea produselor, Comisia ar trebui să selecteze metodele de evaluare a stabilirii cerințelor în materie de proiectare ecologică și, după caz, să le dezvolte în continuare pe baza naturii produsului, a celor mai relevante aspecte ale acestuia și a impactului său pe parcursul ciclului său de viață. În acest sens, Comisia ar trebui să țină seama de experiența sa în evaluarea stabilirii cerințelor în temeiul Directivei 2009/125/CE și de eforturile continue de dezvoltare și îmbunătățire a instrumentelor de evaluare științifice, cum ar fi actualizarea metodologiei pentru proiectarea ecologică a produselor cu impact energetic și metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor prevăzută în Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei⁵⁶, inclusiv în ceea ce privește stocarea temporară a carbonului, precum și elaborarea de standarde de către organizațiile de standardizare internaționale și europene, inclusiv în ceea ce privește eficiența materialelor pentru produsele cu impact energetic. Pe baza acestor instrumente și utilizând studii specifice atunci când este necesar, Comisia ar trebui să consolideze și mai mult aspectele legate de circularitate (cum ar fi durabilitatea, potențialul de reparare, inclusiv evaluarea potențialului de reparare, identificarea substanțelor chimice care împiedică reutilizarea și reciclarea) în evaluarea produselor și în elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică și ar trebui să elaboreze noi metode sau instrumente, după caz. De asemenea, pot fi necesare noi abordări pentru elaborarea criteriilor obligatorii privind achizițiile publice și pentru interzicerea distrugerii produselor de consum nevândute.
- (20) Cerințele de performanță ar trebui să se refere la un anumit parametru al produsului relevant pentru aspectul vizat al produsului pentru care a fost identificat potențialul de îmbunătățire din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului. Astfel de cerințe pot include niveluri minime sau maxime de performanță în ceea ce privește parametrul produsului, cerințe necantitative care vizează îmbunătățirea performanței în ceea ce privește parametrul produsului sau cerințe legate de performanța funcțională a unui produs pentru a se asigura că cerințele de performanță selectate nu au un impact

⁵² Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

⁵³ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁵⁴ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

⁵⁵ Comunicarea „Achiziții publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu” [COM(2008) 400].

⁵⁶ Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor.

negativ asupra capacității produsului de a îndeplini funcția pentru care a fost proiectat și comercializat. În ceea ce privește nivelurile minime sau maxime, acestea pot lua, de exemplu, forma unei limite a consumului de energie în faza de utilizare sau a cantităților dintr-un anumit material încorporat în produs, a unei cerințe privind cantitățile minime de conținut de materiale reciclate sau a unei limite pentru o anumită categorie de impact asupra mediului sau privind agregarea tuturor impacturilor relevante asupra mediului. Un exemplu de cerință necantitativă este interzicerea unei soluții tehnice specifice care este în detrimentul posibilității de reparare a produsului. Cerințele de performanță vor fi utilizate pentru a asigura eliminarea de pe piață a produselor cu cele mai slabe performanțe, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a contribui la obiectivele regulamentului în ceea ce privește sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului.

- (21) Pentru a asigura coerența, cerințele de performanță ar trebui să completeze punerea în aplicare a legislației Uniunii privind deșeurile. Deși cerințele pentru introducerea pe piață a ambalajelor ca produs finit sunt stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁷, prezentul regulament poate completa directiva respectivă prin stabilirea unor cerințe bazate pe produs, care să se concentreze pe ambalajele unor produse specifice atunci când sunt introduse pe piață. După caz, astfel de cerințe complementare ar trebui să contribuie în special la reducerea la minimum a cantităților de ambalaje utilizate, contribuind, la rândul lor, la prevenirea generării de deșeuri în Uniune.
- (22) Siguranța chimică este un element recunoscut al sustenabilității produselor. Aceasta se bazează pe pericolele intrinseci ale substanțelor chimice pentru sănătate sau pentru mediu în combinație cu o expunere specifică sau generică și este abordată de legislația privind produsele chimice, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁸, Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁹, Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁰, Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului⁶¹ și Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁶². Prezentul regulament nu ar trebui să permită restricționarea substanțelor pe baza siguranței chimice, astfel cum se prevede în alte acte legislative ale Uniunii. În mod similar, prezentul regulament nu ar trebui să

⁵⁷ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

⁵⁸ Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

⁵⁹ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

⁶⁰ Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

⁶¹ Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).

⁶² Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, 30.6.2009, p. 1).

permite restricționarea substanțelor din motive legate de siguranța alimentară. Cu toate acestea, dreptul Uniunii privind substanțele chimice și produsele alimentare nu permite abordarea, prin restricții privind anumite substanțe, a impactului asupra sustenabilității care nu are legătură cu siguranța chimică sau cu siguranța alimentară. Pentru a depăși această limitare, prezentul regulament ar trebui să permită, în anumite condiții, restricționarea, în principal din alte motive decât cele legate de siguranța chimică sau alimentară, a substanțelor prezente în produse sau utilizate în procesele lor de fabricație, care afectează în mod negativ sustenabilitatea produselor. De asemenea, prezentul regulament nu ar trebui să conducă la duplicarea sau înlocuirea restricțiilor privind substanțele reglementate de Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶³, care are ca obiectiv protecția sănătății umane și a mediului, inclusiv valorificarea și eliminarea ecologică a deșeurilor provenite de la echipamentele electrice și electronice.

- (23) Pentru a îmbunătăți produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, cerințele privind informațiile ar trebui să se refere la un anumit parametru al produsului relevant pentru aspectul produsului, cum ar fi amprenta de mediu a produsului sau sustenabilitatea acestuia. Acestea pot impune producătorului să pună la dispoziție informații privind performanța produsului în raport cu un anumit parametru al produsului sau alte informații care ar putea influența modul în care produsul este manipulat de alte părți decât producătorul, pentru a îmbunătăți performanța în ceea ce privește un astfel de parametru. Astfel de cerințe privind informațiile ar trebui stabilite fie în completarea, fie în locul cerințelor de performanță privind același parametru al produsului, după caz. În cazul în care un act delegat include cerințe privind informațiile, acesta ar trebui să indice metoda de punere la dispoziție a informațiilor solicitate, cum ar fi includerea lor pe un site web cu acces liber, pe pașaportul produsului sau pe eticheta produsului. Cerințele privind informațiile sunt necesare pentru a conduce la schimbarea de comportament necesară pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor în materie de sustenabilității din punctul de vedere al mediului prevăzute în prezentul regulament. Prin furnizarea unei baze solide pentru ca achizitorii și autoritățile publice să compare produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, se preconizează că cerințele privind informațiile vor determina consumatorii și autoritățile publice să facă alegeri mai sustenabile.
- (24) În cazul în care actele delegate includ cerințe privind informațiile, acestea pot să stabilească în plus clase de performanță în ceea ce privește unul sau mai mulți parametri relevanți ai produsului, pentru a facilita comparația între produse pe baza parametrului respectiv. Clasele de performanță ar trebui să permită diferențierea produselor în funcție de sustenabilitatea lor relativă și ar putea fi utilizate atât de consumatori, cât și de autoritățile publice. Ca atare, acestea sunt menite să orienteze piața către produse mai sustenabile.
- (25) Informațiile privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse reprezintă un element-cheie pentru identificarea și promovarea produselor sustenabile. Compoziția chimică a produselor determină în mare măsură funcționalitățile și impactul acestora, precum și posibilitățile de reutilizare sau de

⁶³ Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).

valorificare odată ce devin deșeuri. Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice⁶⁴ solicită reducerea la minimum a prezenței substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse și asigurarea disponibilității informațiilor privind conținutul de substanțe chimice și utilizarea în condiții de siguranță, prin introducerea unor cerințe privind informațiile și prin urmărirea prezenței substanțelor care prezintă motive de îngrijorare pe parcursul întregului ciclu de viață al materialelor și produselor. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁵ și alte acte legislative existente privind produsele chimice, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, asigură deja comunicarea privind pericolele pentru sănătate sau mediu prezentate de anumite substanțe care prezintă motive de îngrijorare, ca atare sau în amestec. Utilizatorii de substanțe și de amestecuri ar trebui, de asemenea, să fie informați cu privire la informațiile pertinente legate de sustenabilitate care nu sunt legate în primul rând de pericolele pentru sănătate sau mediu. În plus, utilizatorii de produse, altele decât substanțele sau amestecurile, precum și entitățile care gestionează deșeuri provenite din astfel de produse ar trebui să primească, de asemenea, informații legate de sustenabilitate, inclusiv informații legate în principal de pericolele pe care substanțele chimice le prezintă pentru sănătate sau pentru mediu. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să permită stabilirea de cerințe legate de urmărirea și comunicarea informațiilor privind sustenabilitatea, inclusiv prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse pe parcursul întregului lor ciclu de viață, inclusiv în vederea decontaminării și valorificării acestora atunci când devin deșeuri. Un astfel de cadru ar trebui să vizeze acoperirea progresivă a tuturor substanțelor care prezintă motive de îngrijorare din toate produsele enumerate în planurile de lucru care stabilesc grupele de produse pe care Comisia intenționează să le abordeze.

- (26) Cerințele privind informațiile stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui să includă cerința de a pune la dispoziție un pașaport al produsului. Pașaportul produsului este un instrument important pentru punerea informațiilor la dispoziția actorilor de-a lungul întregului lanț valoric, iar disponibilitatea unui pașaport al produsului ar trebui să îmbunătățească în mod semnificativ trasabilitatea de la un capăt la altul a unui produs de-a lungul întregului său lanț valoric. Printre altele, pașaportul produsului ar trebui să îi ajute pe consumatori să facă alegeri în cunoștință de cauză prin îmbunătățirea accesului lor la informațiile despre produs relevante pentru ei, să permită operatorilor economici și altor actori din lanțul valoric, cum ar fi reparatorii sau reciclatorii, să aibă acces la informații relevante și să permită autorităților naționale competente să își îndeplinească sarcinile. În acest scop, pașaportul produsului nu ar trebui să înlocuiască, ci să completeze formele nedigitale de transmitere a informațiilor, cum ar fi informațiile din manualul produsului sau de pe o etichetă. În plus, ar trebui să fie posibil ca pașaportul produsului să fie utilizat pentru informații cu privire la alte aspecte legate de sustenabilitate aplicabile grupei de produse relevante în temeiul altor acte legislative ale Uniunii.

⁶⁴ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice - Către un mediu fără substanțe toxice”, COM(2020) 667 final.

⁶⁵ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

- (27) Pentru a ține seama de natura produsului și de piața acestuia, informațiile care trebuie incluse în pașaportul produsului ar trebui examinate cu atenție, de la caz la caz, atunci când se elaborează norme specifice produsului. Pentru a optimiza accesul la informațiile rezultate, protejând în același timp drepturile de proprietate intelectuală, pașaportul produsului trebuie să fie conceput și pus în aplicare permițând accesul diferențiat la informațiile incluse în pașaportul produsului, în funcție de tipul de informații și de tipologia părților interesate. În mod similar, pentru a evita costuri disproporționate pentru întreprinderi și public în raport cu beneficiile mai ample, pașaportul produsului ar trebui să fie specific articolului, lotului sau modelului de produs, în funcție, de exemplu, de complexitatea lanțului valoric, de dimensiunea, natura sau impactul produselor avute în vedere.
- (28) Pentru a asigura interoperabilitatea, ar trebui specificate tipurile de suporturi de date permise. Din același motiv, suportul de date și identificatorul unic de produs ar trebui să fie publicate în conformitate cu standardele recunoscute la nivel internațional. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica prezentul regulament prin înlocuirea sau adăugarea de standarde în conformitate cu care pot fi publicați suportul de date și identificatorii unici, în funcție de progresul tehnic sau științific. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că informațiile conținute în pașaportul produsului pot fi înregistrate și transmise de către toți operatorii economici, precum și să garanteze compatibilitatea identificatorului unic cu componentele externe, cum ar fi dispozitivele de scanare.
- (29) Pentru a nu întârzia în mod inutil stabilirea altor cerințe în materie de proiectare ecologică decât cele privind pașaportul produsului sau pentru a se asigura că pașapoartele produselor pot fi puse în aplicare în mod eficace, Comisiei ar trebui să i se permită să excepteze grupe de produse de la cerințele privind pașaportul produsului în cazul în care nu sunt disponibile specificații tehnice în legătură cu cerințele esențiale pentru proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului produsului. În mod similar, pentru a preveni o sarcină administrativă inutilă pentru operatorul economic, Comisiei ar trebui să i se permită să excepteze grupe de produse de la cerințele privind pașaportul produsului în cazul în care alte acte legislative ale Uniunii includ deja un sistem de furnizare digitală a informațiilor despre produs, care permite actorilor din lanțul valoric să acceseze informațiile relevante referitoare la produs și care facilitează verificarea conformității produselor de către autoritățile naționale competente. Aceste derogări ar trebui revizuite periodic, ținând seama de disponibilitatea viitoare a specificațiilor tehnice.
- (30) Identificarea unică a produselor este un element fundamental care permite trasabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare. Prin urmare, pașaportul produsului ar trebui să fie legat de un identificator unic al produsului. În plus, după caz, pașaportul ar trebui să permită urmărirea actorilor și a instalațiilor de producție legate de produsul respectiv. Pentru a asigura interoperabilitatea, identificatorii unici ai operatorilor și identificatorii unici ai instalațiilor care permit trasabilitatea ar trebui să fie publicați în conformitate cu standardele recunoscute la nivel internațional. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica prezentul regulament prin înlocuirea sau adăugarea de standarde în conformitate cu care pot fi publicați identificatorii unici ai operatorilor și identificatorii unici ai instalațiilor, în funcție de progresul tehnic sau științific.

- (31) Informațiile digitalizate despre produs și ciclul de viață al acestuia sau, după caz, pașaportul acestuia ar trebui să fie ușor accesibile prin scanarea unui suport de date, cum ar fi un filigran sau un cod de răspuns rapid (QR). Dacă este posibil, suportul de date ar trebui să figureze pe produs pentru a se asigura că informațiile rămân accesibile pe toată durata ciclului său de viață. Cu toate acestea, sunt posibile excepții în funcție de natura, dimensiunea sau utilizarea produselor în cauză.
- (32) Pentru a se asigura că pașaportul produsului este flexibil, agil, orientat către piață și evoluează în conformitate cu modelele de afaceri, piețele și inovarea, acesta ar trebui să se bazeze pe un sistem de date descentralizat, instituit și întreținut de operatorii economici. Cu toate acestea, în scopul asigurării respectării legislației și al monitorizării, poate fi necesar ca autoritățile naționale competente și Comisia să aibă acces direct la o evidență a tuturor suporturilor de date și a identificatorilor unici legați de produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune.
- (33) Pentru a asigura introducerea eficace a pașaportului produsului, proiectul tehnic, cerințele în materie de date și funcționarea pașaportului produsului ar trebui să respecte un set de cerințe tehnice esențiale. Aceste cerințe ar trebui să ofere o bază pentru implementarea consecventă a pașaportului produsului în toate sectoarele. Ar trebui stabilite specificații tehnice pentru a asigura punerea în aplicare eficace a acestor cerințe esențiale, fie sub forma unui standard armonizat menționat în Jurnalul Oficial, fie, ca opțiune alternativă, sub forma unei specificații comune adoptate de Comisie. Proiectarea tehnică ar trebui să asigure faptul că pașaportul produsului oferă acces la date în mod securizat, respectând normele privind protecția vieții private. Pașaportul digital al produsului va fi elaborat în cadrul unui dialog deschis cu partenerii internaționali, pentru a ține seama de opiniile acestora atunci când se elaborează specificații tehnice și pentru a se asigura că acestea contribuie la eliminarea barierelor comerciale pentru produse mai ecologice și la reducerea costurilor pentru investiții durabile, comercializare și conformitate. Pentru a permite punerea în aplicare eficace a acestora, specificațiile și cerințele tehnice referitoare la trasabilitate de-a lungul lanțului valoric ar trebui, în măsura posibilului, să fie elaborate pe baza unei abordări consensuale și a implicării, adeziunii și colaborării efective a unui set divers de actori, inclusiv organisme de standardizare, asociații industriale, asociații ale consumatorilor, experți, ONG-uri și parteneri internaționali, inclusiv economiile în curs de dezvoltare.
- (34) Pentru a îmbunătăți punerea în aplicare a cerințelor în materie de proiectare ecologică, este necesar ca autoritățile naționale și Comisia să aibă acces direct la o evidență a tuturor suporturilor de date și a identificatorilor unici legați de produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune. În acest scop, Comisia ar trebui să creeze și să mențină un registru al pașapoartelor produselor pentru a stoca aceste date. Atunci când este necesar pentru a facilita și mai mult punerea în aplicare, Comisia ar trebui, după caz, să specifice alte informații incluse în pașaportul produsului care trebuie stocate în registru.
- (35) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament ar trebui să respecte normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile naționale competente din statele membre ar trebui să fie realizată în conformitate cu

Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁶. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Comisie ar trebui să fie realizată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁷.

- (36) Asigurarea eficace a respectării normelor în ceea ce privește produsele introduse pe piața Uniunii, indiferent dacă sunt produse pe plan intern sau importate, este esențială pentru atingerea obiectivelor prezentului regulament. Prin urmare, în cazul în care Comisia a înființat un registru, autoritățile vamale ar trebui să aibă acces direct la acesta prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi instituit prin Regulamentul (UE).../... Rolul autorităților vamale ar trebui să fie acela de a se asigura că referința unui pașaport al produsului este pusă la dispoziție în declarația vamală și că această referință corespunde unui identificator unic de produs care este stocat în registru. Acest lucru ar permite verificarea de către autoritățile vamale a existenței unui pașaport al produsului pentru produsele importate.
- (37) În cazul în care anumite informații incluse în pașaportul produsului sunt stocate în registru, pe lângă suporturile de date și identificatorii unici, Comisia ar trebui să fie în măsură să prevadă, după caz, că autoritățile vamale verifică coerența dintre aceste informații și declarația vamală, pentru a îmbunătăți conformitatea produselor cu cerințele în materie de proiectare ecologică și ținând seama de necesitatea de a evita o sarcină disproporționată pentru autoritățile vamale.
- (38) Informațiile incluse în pașaportul produsului pot permite autorităților vamale să consolideze și să faciliteze gestionarea riscurilor și să permită o mai bună direcționare a controalelor la frontieră. Prin urmare, autoritățile vamale ar trebui să fie în măsură să extragă și să utilizeze informațiile incluse în pașaportul produsului și în registrul aferent pentru a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu legislația Uniunii, inclusiv pentru gestionarea riscurilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁸.
- (39) Pentru a orienta consumatorii către alegeri mai sustenabile, atunci când actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament impun acest lucru, etichetele ar trebui să furnizeze informații care să permită compararea eficace a produselor, de exemplu prin indicarea claselor de performanță. În special pentru consumatori, etichetele fizice pot constitui o sursă suplimentară de informații la locul de vânzare. Acestea pot oferi consumatorilor o bază vizuală rapidă pentru a face distincția între produse în funcție de performanța lor în raport cu un anumit parametru al produsului sau cu un anumit set de parametri ai produsului. Ele ar trebui, de asemenea, să permită, după caz, accesul la informații suplimentare prin includerea unor referințe specifice, cum ar fi adresele site-urilor, coduri QR dinamice, linkuri către etichetele online sau orice mijloc adecvat orientat către consumator. Comisia ar trebui să stabilească în actul delegat relevant

⁶⁶ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁶⁷ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁶⁸ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

modul cel mai eficace de afișare a unor astfel de etichete, inclusiv în cazul vânzării online la distanță, ținând seama de implicațiile pentru clienți și operatorii economici și de caracteristicile produselor în cauză. Comisia poate impune, de asemenea, ca eticheta să fie tipărită pe ambalajul produsului.

- (40) Regulamentul (UE) 2017/1369 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică se aplică, în paralel cu prezentul regulament, produselor cu impact energetic. Acest lucru înseamnă că etichetele energetice sunt principalul instrument care oferă consumatorilor informații adecvate pentru produsele cu impact energetic și că clasele de performanță stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui, după caz, să fie încorporate pe etichetă ca informații suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 16 din Regulamentul (UE) 2017/1369. În cazurile în care informațiile relevante privind performanța unui produs în raport cu un parametru al produsului nu pot fi incluse ca informații suplimentare pe eticheta energetică stabilită pentru produsul cu impact energetic în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, Comisia ar trebui să evalueze dacă trebuie stabilită o etichetă în conformitate cu prezentul regulament, ținând seama de necesitatea de informare a consumatorilor cu privire la cei mai relevanți parametri pentru produs și de dezavantajele în ceea ce privește riscurile de confuzie pentru public și de sarcina administrativă excesivă pentru operatorii economici.
- (41) Consumatorii ar trebui să fie protejați împotriva informațiilor înșelătoare care i-ar putea împiedica să aleagă produse mai sustenabile. Din acest motiv, ar trebui interzisă introducerea pe piață a produselor care poartă o etichetă ce imită etichetele prevăzute în prezentul regulament.
- (42) Pentru a îndeplini în modul cel mai eficient obiectivele Pactului verde european și pentru a aborda mai întâi produsele cu cel mai mare impact, Comisia ar trebui să acorde prioritate produselor care urmează să fie reglementate în temeiul prezentului regulament și cerințelor care li se vor aplica. Pe baza procesului urmat pentru stabilirea priorităților în temeiul Directivei 2009/125/CE, Comisia ar trebui să adopte un plan de lucru, care să acopere cel puțin trei ani, care să stabilească o listă de grupe de produse pentru care intenționează să adopte acte delegate, precum și aspectele legate de produse pentru care intenționează să adopte acte delegate cu aplicare orizontală. Comisia ar trebui să își bazeze prioritățile pe un set de criterii referitoare în special la contribuția potențială a actelor delegate la obiectivele Uniunii în materie de climă, mediu și energie și la potențialul acestora de a îmbunătăți aspectele legate de produse selectate fără costuri disproporționate pentru public și pentru operatorii economici. Având în vedere importanța lor pentru îndeplinirea obiectivelor energetice ale Uniunii, planurile de lucru ar trebui să includă o cotă adecvată de acțiuni legate de produsele cu impact energetic. Statele membre și părțile interesate ar trebui, de asemenea, să fie consultate prin intermediul Forumului privind proiectarea ecologică. Având în vedere complementaritatea dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2017/1369 pentru produsele cu impact energetic, calendarul planului de lucru în temeiul prezentului regulament și calendarul planului de lucru prevăzut la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2017/1369 ar trebui aliniate.
- (43) În ceea ce privește produsele pentru construcții, prezentul regulament ar trebui să stabilească cerințe privind produsele finite numai în cazul în care este puțin probabil ca obligațiile create de [Regulamentul revizuit privind produsele pentru construcții] și punerea sa în aplicare să realizeze în mod suficient obiectivele de sustenabilității din punctul de vedere al mediului urmărite de prezentul regulament. În plus, atunci când

formulează planuri de lucru, Comisia ar trebui să țină seama de faptul că, în continuarea practicii actuale, [Regulamentul revizuit privind produsele pentru construcții] va conferi prevalență, în ceea ce privește produsele cu impact energetic care sunt și produse pentru construcții, cerințelor în materie de sustenabilitate stabilite în temeiul prezentului regulament. Acest lucru ar trebui să fie valabil, de exemplu, în cazul instalațiilor de încălzire, boilerelor, pompelor de căldură, aparatelor de încălzire a apei și a incintelor, ventilatoarelor, sistemelor de răcire și ventilație și produselor fotovoltaice (cu excepția panourilor fotovoltaice integrate în clădiri). Pentru aceste produse, [Regulamentul revizuit privind produsele pentru construcții] poate interveni în mod complementar, dacă este necesar, în special în ceea ce privește aspectele legate de siguranță, ținând seama, de asemenea, de alte acte legislative ale Uniunii privind produsele, cum ar fi aparatele cu gaz, tensiunea joasă și utilajele.

- (44) Pentru a încuraja autoreglementarea ca alternativă valabilă la abordările în materie de reglementare, prezentul regulament ar trebui să includă, în continuarea Directivei 2009/125/CE, posibilitatea ca industria să prezinte măsuri de autoreglementare. Comisia ar trebui să evalueze măsurile de autoreglementare propuse de industrie, împreună cu informațiile și dovezile prezentate de semnatori, inclusiv în lumina angajamentelor comerciale internaționale ale Uniunii și a necesității de a asigura coerența cu dreptul Uniunii. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie acordate competențe de executare pentru a adopta și a actualiza un act care enumeră măsurile de autoreglementare considerate alternative valabile la un act delegat de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică. De asemenea, este oportun ca, de exemplu, având în vedere evoluțiile pieței sau ale tehnologiei relevante din cadrul grupei de produse în cauză, Comisia să poată solicita o versiune revizuită a măsurii de autoreglementare ori de câte ori se consideră necesar. Odată ce o măsură de autoreglementare este enumerată într-un act de punere în aplicare, operatorii economici se așteaptă în mod legitim ca Comisia să nu adopte un act delegat de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru această grupă specifică de produse. Cu toate acestea, nu este exclus ca Comisia să poată adopta cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică aplicabile, de asemenea, produselor care fac obiectul unei măsuri de autoreglementare recunoscute pentru aspectele legate de produse care nu sunt abordate de respectiva măsură de autoreglementare. În cazul în care Comisia consideră că o măsură de autoreglementare nu mai îndeplinește criteriile stabilite în prezentul regulament, aceasta ar trebui să elimine autoreglementarea respectivă din actul de punere în aplicare care enumeră măsurile de autoreglementare recunoscute. În consecință, cerințele în materie de proiectare ecologică pot fi stabilite pentru grupele de produse vizate anterior de măsura de autoreglementare, în conformitate cu prezentul regulament.
- (45) Microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) ar putea beneficia în mare măsură de o creștere a cererii de produse sustenabile, dar ar putea, de asemenea, să se confrunte cu costuri și dificultăți legate de unele dintre cerințe. Statele membre și Comisia ar trebui, în domeniile lor de responsabilitate respective, să furnizeze informații adecvate, să asigure o formare specifică și specializată și să ofere asistență și sprijin specific, inclusiv financiar, IMM-urilor care își desfășoară activitatea în domeniul fabricării produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică. Aceste acțiuni ar trebui, de exemplu, să acopere calcularea amprente de mediu a produselor și punerea în aplicare din punct de vedere tehnic a

pașaportului produsului. Statele membre ar trebui să ia măsuri în ceea ce privește normele aplicabile privind ajutoarele de stat.

- (46) Distrugerea de către operatorii economici a produselor de consum nevândute, cum ar fi textilele și încălțăminte, devine o problemă de mediu larg răspândită în întreaga Uniune, în special din cauza creșterii rapide a vânzărilor online. Aceasta echivalează cu o pierdere de resurse economice valoroase, deoarece bunurile sunt produse, transportate și ulterior distruse fără să fie fost utilizate vreodată în scopul pentru care au fost destinate. Prin urmare, în interesul protecției mediului, este necesar ca prezentul regulament să instituie un cadru pentru a preveni distrugerea produselor nevândute destinate în principal consumatorilor în temeiul Directivei (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁹, inclusiv a produselor care au fost returnate de un consumator având în vedere dreptul consumatorilor de retragere, astfel cum este prevăzut în Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷⁰. Acest lucru va reduce impactul acestor produse asupra mediului prin reducerea generării de deșeuri și prin descurajarea supraproducției de produse. În plus, având în vedere că mai multe state membre au introdus o legislație națională privind distrugerea produselor de consum nevândute, creând astfel denaturări ale pieței, sunt necesare norme armonizate privind distrugerea produselor de consum nevândute pentru a se asigura că distribuitorii, comercianții cu amănuntul și alți operatori economici se supun acelorași norme și stimulente în toate statele membre.
- (47) Pentru a descuraja distrugerea produselor de consum nevândute și pentru a genera în continuare date privind apariția acestei practici, prezentul regulament ar trebui să introducă o obligație de transparență pentru operatorii economici care dețin produse de consum în Uniune, impunându-le să prezinte informații cu privire la numărul de produse de consum nevândute eliminate pe an. Operatorul economic ar trebui să indice tipul sau categoria de produs, motivele eliminării lor și livrarea lor pentru operațiunile ulterioare de tratare a deșeurilor. Deși operatorii economici ar trebui să aibă libertatea de a stabili modalitatea de prezentare a acestor informații într-un mod adecvat mediului lor de afaceri, includerea informațiilor solicitate într-o declarație nefinanciară accesibilă publicului, elaborată în conformitate cu articolul 19a din Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷¹, ar trebui considerată o bună practică, după caz.
- (48) Pentru a evita distrugerea produselor de consum nevândute, în cazul în care distrugerea unor astfel de produse este predominantă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin interzicerea distrugerii unor astfel de produse. Având în

⁶⁹ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 6).

⁷⁰ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

⁷¹ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

vedere gama largă de produse care ar putea fi distruse fără a fi fost vreodată vândute sau utilizate, este necesar să se stabilească o astfel de competență în prezentul regulament. Cu toate acestea, interdicția prevăzută în actele delegate ar trebui să se aplice anumitor grupe de produse care urmează să fie stabilite pe baza unei evaluări de către Comisie a măsurii în care distrugerea unor astfel de produse are loc în practică, ținând seama de informațiile puse la dispoziție de operatorii economici, după caz. Pentru a se asigura că această obligație este proporțională, Comisia ar trebui să ia în considerare derogări specifice în temeiul cărora distrugerea produselor de consum nevândute poate fi permisă în continuare, de exemplu din motive de sănătate și de siguranță. Pentru a monitoriza eficacitatea acestei interdicții și pentru a descuraja eludarea, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a prezenta numărul de produse de consum nevândute distruse și motivele distrugerii acestora în temeiul derogărilor aplicabile. În cele din urmă, pentru a evita orice sarcină administrativă nejustificată pentru IMM-uri, acestea ar trebui să fie scutite de obligația de a prezenta produsele lor nevândute eliminate și de interdicția de a elimina anumite grupe de produse prevăzute în actele delegate. Cu toate acestea, în cazul în care există dovezi rezonabile că IMM-urile pot fi utilizate pentru a eluda aceste obligații, Comisia ar trebui să poată solicita, în actele delegate respective, pentru anumite grupe de produse, ca aceste obligații să se aplice și microîntreprinderilor și întreprinderilor mici sau mijlocii.

- (49) Operatorii economici ar trebui să fie responsabili pentru conformitatea produselor cu cerințele în materie de proiectare ecologică prevăzute în prezentul regulament, în funcție de rolul lor respectiv în lanțul de aprovizionare, astfel încât să se asigure libera circulație a produselor respective pe piața internă și să se îmbunătățească sustenabilitatea acestora. Operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai produse care sunt în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul acestuia.
- (50) Producătorul, având cunoștințe detaliate privind procesul de proiectare și de producție, este cel mai în măsură să efectueze procedura de evaluare a conformității. Evaluarea conformității trebuie, așadar, să rămână exclusiv obligația producătorului.
- (51) Pentru a proteja funcționarea pieței interne, este necesar să se asigure că produsele din țări terțe care intră pe piața Uniunii respectă prezentul regulament și actele delegate adoptate în temeiul acestuia, indiferent dacă sunt importate ca produse, componente sau produse intermediare. În special, este necesar să se asigure că producătorii au aplicat proceduri adecvate de evaluare a conformității în ceea ce privește produsele respective. Prin urmare, ar trebui prevăzute dispoziții care să impună importatorilor obligația de a se asigura că produsele pe care le introduc pe piață respectă cerințele respective și că marcajul CE și documentația elaborată de producători sunt puse la dispoziția autorităților naționale competente pentru inspecție. De asemenea, ar trebui prevăzute dispoziții care să impună importatorilor obligația de a se asigura, după caz, că pentru produsele respective este disponibil un pașaport al produsului.
- (52) Atunci când introduce un produs pe piață, fiecare importator ar trebui să indice pe produs numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată, precum și adresa poștală și, dacă este cazul, mijloacele electronice de comunicare prin care poate fi contactat. Ar trebui să fie prevăzute excepții în cazurile în care dimensiunea produsului nu permite aceste indicații. Acestea includ cazurile în care

importatorul ar trebui să deschidă ambalajul pentru a introduce denumirea și adresa pe produs sau cazurile în care dimensiunea produsului este prea mică pentru a putea aplica aceste informații pe el.

- (53) Întrucât distribuitorul pune la dispoziție pe piață un produs după ce acesta a fost introdus pe piață de către producător sau importator, acesta ar trebui să acționeze cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele aplicabile în materie de proiectare ecologică. Distribuitorul ar trebui, de asemenea, să se asigure că modul său de manipulare a produsului nu afectează conformitatea acestuia cu cerințele prezentului regulament sau ale actelor delegate adoptate în temeiul acestuia.
- (54) Întrucât distribuitorii și importatorii sunt aproape de piață și au un rol important în asigurarea conformității produsului, ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și ar trebui să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la produsul vizat.
- (55) Întrucât comerciantul oferă un produs spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate sau prezintă produse clienților sau instalatorilor, este necesar ca comerciantul să se asigure că clienții săi pot avea acces efectiv la informațiile necesare în temeiul prezentului regulament, inclusiv în cazul vânzării la distanță. În special, prezentul regulament ar trebui să impună comercianților să se asigure că pașaportul produsului este accesibil clienților lor și că etichetele sunt afișate în mod clar, în conformitate cu cerințele aplicabile. Comerciantul ar trebui să respecte această obligație de fiecare dată când produsul este oferit spre închiriere.
- (56) Pentru a facilita alegerea unor produse mai sustenabile, etichetele, acolo unde este necesar, ar trebui să fie afișate într-un mod vizibil și identificabil în mod clar. Acestea ar trebui să poată fi identificate ca fiind eticheta care aparține produsului în cauză, iar clientul nu va trebui să fie nevoit să citească marca și numărul modelului de pe etichetă. Etichetele ar trebui să atragă atenția clientului care trece printre produsele afișate. Pentru a se asigura că eticheta este accesibilă clienților atunci când au în vedere o achiziție, atât comerciantul, cât și operatorul economic responsabil ar trebui să afișeze eticheta ori de câte ori face publicitate produsului, inclusiv în cazul vânzării la distanță, inclusiv online.
- (57) Orice importator sau distribuitor care fie introduce pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament sub numele sau marca proprie a importatorului sau a distribuitorului, fie modifică un astfel de produs într-un mod care ar putea afecta conformitatea cu prezentul regulament sau cu actul delegat relevant, ar trebui să fie considerat producător și ar trebui să își asume obligațiile producătorului.
- (58) Piețele online joacă un rol esențial în lanțul de aprovizionare, permițând operatorilor economici să ajungă la un număr mare de clienți. Având în vedere rolul lor important în intermedierea vânzării de produse între operatorii economici și clienți, piețele online ar trebui să își asume responsabilitatea de a aborda problema vânzării de produse care nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică și ar trebui să coopereze cu autoritățile de supraveghere a pieței. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European

și a Consiliului⁷² prevede cadrul general pentru comerțul electronic și stabilește anumite obligații pentru platformele online. Regulamentul [...] privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE⁷³ reglementează responsabilitatea și răspunderea furnizorilor de servicii intermediare online în ceea ce privește conținutul ilegal, inclusiv produsele care nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică. Pe baza acestui cadru general, ar trebui introduse cerințe specifice pentru a aborda în mod eficace vânzarea online de produse neconforme.

- (59) Este esențial ca piețele online să coopereze îndeaproape cu autoritățile de supraveghere a pieței. O obligație de cooperare cu autoritățile de supraveghere a pieței este impusă furnizorilor de servicii ale societății informaționale în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁴ în ceea ce privește produsele care fac obiectul regulamentului respectiv, inclusiv produsele pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică. Pentru a îmbunătăți în continuare cooperarea în vederea combaterii conținutului ilegal legat de produse neconforme, prezentul regulament ar trebui să includă obligații concrete de punere în practică a acestei cooperări în ceea ce privește piețele online. De exemplu, autoritățile de supraveghere a pieței îmbunătățesc în mod constant instrumentele tehnologice pe care le utilizează pentru supravegherea pieței online în scopul de a identifica produsele periculoase vândute online. Pentru ca aceste instrumente să fie operaționale, piețele online ar trebui să acorde acces la interfețele lor. În plus, este posibil ca autoritățile de supraveghere a pieței să fie nevoite, de asemenea, să extragă date de pe piețele online.
- (60) Articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 conferă autorităților de supraveghere a pieței, în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficace pentru a elimina un risc grav, competența de a solicita eliminarea conținutului care se referă la produse neconforme de pe o interfață online sau de a solicita afișarea explicită a unui avertisment adresat utilizatorilor finali, atunci când aceștia accesează o interfață online. Competențele conferite autorităților de supraveghere a pieței prin articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică și prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a asigura o supraveghere eficace a pieței în temeiul prezentului regulament și pentru a evita prezența unor produse neconforme pe piața Uniunii, competența respectivă ar trebui să se aplice în toate cazurile necesare și proporționale, inclusiv în cazul produselor care prezintă un risc mai puțin grav. Această competență ar trebui exercitată în conformitate cu [articolul 8] din [Actul legislativ privind serviciile digitale].
- (61) Asigurarea trasabilității unui produs de-a lungul întregului lanț de aprovizionare facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii

⁷² Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁷³ [A se adăuga trimiterea la adoptarea propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE [COM(2020) 825 final].

⁷⁴ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

economici care au introdus produse neconforme pe piață sau le-au pus la dispoziție pe piață. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a păstra informațiile privind tranzacțiile lor pentru o anumită perioadă.

- (62) Pentru a accelera și a facilita verificarea conformității produselor introduse pe piață, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament, solicitând operatorilor economici responsabili, dacă este necesar, să pună anumite părți ale documentației tehnice la dispoziția autorităților competente și a Comisiei în format digital. Acest lucru ar trebui să permită autorităților naționale competente să acceseze aceste informații fără o solicitare, continuând, în același timp, să garanteze protecția secretelor comerciale. Mijloacele posibile de a pune la dispoziție aceste informații în format digital ar trebui, în principiu, să includă un pașaport al produsului sau prin includerea lor în secțiunea privind conformitatea din baza de date cu produse menționată în Regulamentul (UE) 2017/1369 sau pe un site al operatorului economic. O astfel de obligație nu ar trebui să excludă dreptul autorităților naționale competente de a avea acces, la cerere, la alte părți ale documentației tehnice.
- (63) Pentru a permite o mai bună estimare a pătrunderii pe piață a produselor relevante, pentru a fundamenta mai bine studiile care contribuie la elaborarea sau actualizarea cerințelor în materie de proiectare ecologică și a planurilor de lucru și pentru a contribui la identificarea cotei de piață a anumitor grupe de produse în vederea accelerării formulării sau revizuirii cerințelor în materie de proiectare ecologică, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației de a colecta date adecvate și fiabile privind vânzările de produse, permițând colectarea acestor date de către Comisie sau în numele acesteia direct de la producători sau comercianți cu amănuntul. Atunci când adoptă norme privind monitorizarea și raportarea, Comisia ar trebui să țină seama de necesitatea de a maximiza datele disponibile privind pătrunderea pe piață și de necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici.
- (64) Pentru a îmbunătăți viitoarele cerințe în materie de proiectare ecologică și pentru a îmbunătăți încrederea utilizatorilor finali, identificând și corectând abaterile dintre energia consumată în timpul utilizării și alți parametri de performanță atunci când sunt măsurați în condiții de testare și de funcționare efectivă, Comisia ar trebui să aibă acces la consumul real de energie al produselor în timpul utilizării și, după caz, la alți parametri de performanță. În acest scop, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației ca produsele individuale, la fel ca vehiculele rutiere, să determine consumul lor de energie în timpul utilizării și alți parametri de performanță relevanți și să îl afișeze utilizatorului final. În cazul produselor conectate la internet, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației ca operatorii economici să colecteze la distanță astfel de date generate în timpul utilizării și să le raporteze Comisiei, deoarece este esențial să se identifice modul în care funcționează produsele și să se informeze publicul. Pentru produsele a căror performanță în utilizare depinde în mod semnificativ și de condițiile climatice sau geografice, informațiile climatice sau geografice ar trebui, de asemenea, colectate, anonimizate și raportate.

- (65) Pentru a asigura aplicarea eficace și armonizată a cerințelor în materie de proiectare ecologică stabilite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește aspecte precum utilizarea energiei sau eficiența energetică, durabilitatea și fiabilitatea, precum și conținutul de materiale reciclate, respectarea acestor cerințe ar trebui să fie măsurată prin metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute. Actele delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produse ar trebui, în principiu, să includă specificațiile pentru teste, măsurători sau calcule necesare pentru stabilirea sau verificarea conformității. În plus, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea utilizării unor instrumente online care să reflecte cerințele de calcul aplicabile, pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora.
- (66) Pentru a se asigura că cerințele în materie de proiectare ecologică își produc efectele scontate, prezentul regulament ar trebui să stabilească dispoziții cuprinzătoare și generale, aplicabile tuturor produselor care fac obiectul cerințelor în materie de proiectare ecologică, care să interzică eludarea acestor cerințe. Prin urmare, ar trebui interzisă orice practică care conduce la o modificare nejustificată a performanței produsului în timpul testelor de conformitate sau într-o perioadă scurtă după punerea în funcțiune a produsului, care conduce la o performanță declarată care prezintă în mod eronat performanța reală a produsului în timpul utilizării.
- (67) După caz, actele delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor se pot referi la utilizarea de standarde pentru stabilirea sau verificarea conformității. Pentru a se asigura că nu există bariere în calea comerțului pe piața internă, aceste standarde ar trebui armonizate la nivelul Uniunii. Odată ce o trimitere la un astfel de standard a fost adoptată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁵ și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, produsele conforme cu astfel de standarde, pentru care au fost adoptate cerințe în materie de proiectare ecologică în temeiul prezentului regulament, ar trebui să fie considerate conforme cu cerințele respective în măsura în care fac obiectul standardelor armonizate relevante. În mod similar, metodele de testare, măsurare sau calcul care sunt în conformitate cu standardele armonizate ar trebui să fie considerate conforme cu cerințele de testare, măsurare și calcul stabilite în actele delegate relevante de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică, în măsura în care acestea sunt acoperite de standardele armonizate relevante.
- (68) În absența unor standarde armonizate, recurgerea la specificații comune trebuie utilizată ca o soluție de rezervă pentru a facilita îndeplinirea de către producător a obligației de a respecta cerințele în materie de proiectare ecologică, de exemplu, atunci când procesul de standardizare este blocat din cauza lipsei unui consens între părțile interesate sau atunci când există întârzieri nejustificate în ceea ce privește stabilirea unui standard armonizat. Astfel de întârzieri pot apărea, de exemplu, atunci când nu

⁷⁵ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

este atins nivelul de calitate impus. În plus, recurgerea la această soluție ar trebui să fie posibilă în cazul în care Comisia a restricționat sau a retras trimerile la standarde armonizate relevante, în conformitate cu articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Conformitatea cu specificațiile comune ar trebui, de asemenea, să dea naștere prezumției de conformitate.

- (69) Pentru a permite operatorilor economici să demonstreze, iar autorităților competente să verifice, că produsele puse la dispoziție pe piață respectă cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor proceduri de evaluare a conformității adecvate și proporționale cu natura produsului în cauză și cu parametrii produsului reglementați. Pentru a asigura coerența cu alte acte legislative ale Uniunii, procedurile de evaluare a conformității ar trebui alese dintre modulul de control intern al producției inclus în prezentul regulament și modulele incluse în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷⁶, variind de la cel mai puțin strict la cel mai strict. Pentru a se asigura în continuare că modulul aplicabil este adecvat și proporțional cu natura produsului în cauză și cu parametrii produsului reglementați, Comisia ar trebui, dacă este necesar, să adapteze modulul ales în funcție de această natură.
- (70) Producătorii trebuie să întocmească o declarație de conformitate UE pentru a furniza informații cu privire la conformitatea produselor cu prezentul regulament. Producătorilor li se poate solicita, de asemenea, în temeiul altor acte legislative ale Uniunii, să întocmească o declarație de conformitate UE. Pentru a asigura accesul efectiv la informații în scopul supravegherii pieței, trebuie întocmită o declarație de conformitate UE unică în conformitate cu toate actele aplicabile ale Uniunii. Pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici, respectiva declarație de conformitate UE unică trebuie să poată fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate individuale relevante.
- (71) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁷⁷ stabilește normele privind acreditarea organismelor de evaluare a conformității, oferă un cadru pentru supravegherea pieței în ceea ce privește produsele și pentru controlul produselor provenite din țările terțe și stabilește principiile generale privind marcajul CE. Regulamentul respectiv ar trebui să fie aplicabil produselor care intră sub incidența prezentului regulament pentru a garanta faptul că produsele care beneficiază de libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, precum sănătatea umană, siguranța și mediul. În cazul în care au fost adoptate cerințe în materie de proiectare ecologică pentru un produs, marcajul CE ar trebui să indice conformitatea produsului respectiv cu prezentul regulament și cu cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul acestuia, în măsura în care acestea se referă la produs. Principiile generale care reglementează marcajul CE și raportul cu celelalte marcaje sunt prevăzute în

⁷⁶ Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

⁷⁷ Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

Regulamentul (CE) nr. 765/2008. Având în vedere că prezentul regulament prevede stabilirea de cerințe în materie de proiectare ecologică pentru o gamă largă de produse, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor norme alternative sau mai specifice privind declarația de conformitate sau marcajul de conformitate în legătură cu cerințele în materie de proiectare ecologică, pentru a asigura coerența cu cerințele din dreptul Uniunii aplicabile produselor vizate, pentru a preveni confuzia cu alte marcaje sau declarații și pentru a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici.

- (72) Unele dintre modulele de evaluare a conformității prevăzute în Decizia nr. 768/2008/CE necesită intervenția organismelor de evaluare a conformității. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, autoritățile statelor membre ar trebui să notifice Comisiei respectivele organisme.
- (73) Pentru a se asigura un nivel coerent al calității la evaluarea conformității, este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe pentru autoritățile de notificare implicate în evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor notificate. În special, ar trebui să se asigure că autoritatea de notificare este obiectivă și imparțială în activitatea sa. În plus, autoritățile de notificare ar trebui să aibă obligația de a garanta confidențialitatea informațiilor obținute, dar ar trebui totuși să poată face schimb de informații privind organismele notificate cu autoritățile naționale, cu autoritățile de notificare din alte state membre și cu Comisia, pentru a asigura coerența evaluării conformității. Pentru a stabili și a monitoriza în mod eficace competența și independența organismelor solicitante, autoritățile de notificare ar trebui să ia ca bază pentru notificare numai organismul juridic exact care face solicitarea, fără a lua în considerare caracteristicile societăților-mamă sau ale societăților-soră. Din același motiv, acestea ar trebui să evalueze organismele solicitante în raport cu toate cerințele și sarcinile de evaluare a conformității relevante, bazându-se pe standarde armonizate pentru cerințele și sarcinile acoperite de standardele respective.
- (74) Având în vedere rolul lor central în asigurarea fiabilității evaluărilor conformității în raport cu cerințele în materie de proiectare ecologică, este esențial ca autoritățile de notificare să dispună de personal competent suficient și de o finanțare suficientă pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor care le revin. În cazul în care, la punerea în aplicare a prezentului regulament, se constată că autoritățile de notificare nu verifică și nu monitorizează în mod eficace organismele notificate din cauza lipsei de personal competent, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili un număr minim de echivalenți normă întreagă care ar trebui să fie la dispoziția autorităților de notificare, după caz, în legătură cu sarcini specifice de evaluare a conformității.
- (75) Este esențial ca toate organismele notificate să își îndeplinească funcțiile la același nivel și în condiții de concurență egală și de autonomie. Prin urmare, ar trebui stabilite cerințe pentru organismele de evaluare a conformității care doresc să obțină statutul de organism notificat pentru a desfășura activități de evaluare a conformității. Aceste cerințe ar trebui să se aplice în continuare pentru a menține competența organismului notificat. Pentru a-și asigura autonomia, organismul notificat și personalul angajat ar trebui să aibă obligația de a menține independența față de operatorii economici din lanțul valoric al produselor pentru care a fost notificat și față de alte întreprinderi, inclusiv asociații de întreprinderi și societăți-mamă și filiale.

- (76) În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate, ar trebui să se considere că acesta îndeplinește cerințele corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.
- (77) Organismele de evaluare a conformității subcontractează deseori părți ale activităților lor legate de evaluarea conformității sau recurg la o filială. Pentru a se asigura că produsele introduse pe piața Uniunii respectă cerințele în materie de proiectare ecologică, subcontractanții și filialele de evaluare a conformității ar trebui să îndeplinească aceleași cerințe ca organismele notificate în ceea ce privește executarea sarcinilor de evaluare a conformității în temeiul prezentului regulament.
- (78) Pentru ca autoritățile de notificare să stabilească și să monitorizeze în mod eficace competența și independența organismelor solicitante, aceste organisme ar trebui să fie și să rămână autonome. Prin urmare, anumite activități și procese decizionale, atât în ceea ce privește evaluarea conformității produselor, cât și alte activități interne ale organismului notificat, ar trebui să fie efectuate exclusiv de către organismul notificat individual.
- (79) Pentru a facilita procesul de stabilire și monitorizare a competenței și independenței organismelor solicitante, organismele solicitante ar trebui să elaboreze și să actualizeze periodic o matrice a calificărilor. Această matrice ar trebui să coreleze personalul și calificările acestuia cu sarcinile specifice de evaluare a conformității, permițând autorității de notificare să evalueze mai eficient caracterul adecvat al personalului și autonomia continuă a organismului notificat.
- (80) Deoarece serviciile oferite de organismele notificate dintr-un stat membru ar putea viza produse puse la dispoziție pe piață în întreaga Uniune, este oportun să se acorde celorlalte state membre și Comisiei posibilitatea de a ridica obiecții cu privire la un organism notificat. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a solicita statului membru de notificare să ia măsuri corective în cazul în care un organism notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele din prezentul regulament.
- (81) Pentru a facilita și a accelera procedura de evaluare a conformității și pentru a asigura egalitatea de tratament a operatorilor economici, este esențial ca organismele notificate să aplice procedurile de evaluare a conformității în mod consecvent și fără a crea sarcini inutile pentru operatorii economici.
- (82) Înainte de a lua o decizie finală cu privire la acordarea sau nu a unui certificat de conformitate unui produs, operatorului economic care dorește să introducă produsul respectiv pe piață ar trebui să i se permită să completeze documentația relevantă o singură dată. Această limitare este necesară pentru a se asigura că organismele notificate nu sunt în măsură să asiste producătorii în efectuarea modificărilor până când se ajunge la conformitate, deoarece acest lucru ar însemna că serviciul furnizat se aseamănă cu un serviciu de consultanță și ar putea, în practică, să dilueze natura de interes public a sarcinilor organismelor notificate. După caz, organismele notificate ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să restricționeze, să suspende sau să retragă orice certificat sau decizie de aprobare.

- (83) Pentru a facilita identificarea și soluționarea cazurilor de neconformitate a organismelor notificate, a producătorilor sau a produselor, organismele notificate ar trebui să transmită în mod proactiv informațiile relevante aflate la dispoziția lor autorităților de notificare sau autorităților de supraveghere a pieței.
- (84) Este esențial să se asigure un schimb eficient de informații între organismele notificate și autoritățile de supraveghere a pieței, inclusiv din alte state membre. În acest scop, este necesar ca autoritățile de notificare și organismele notificate să asigure monitorizarea cererilor de informații din partea autorităților de supraveghere a pieței.
- (85) Comisia ar trebui să faciliteze o coordonare și o cooperare adecvate între organismele notificate. Pentru a asigura aplicarea armonizată a cerințelor în materie de proiectare ecologică, organismele notificate ar trebui să discute și să se coordoneze pe teme care pot face obiectul unor divergențe. În cadrul acestui proces, acestea ar trebui să ia drept orientare generală orice document elaborat de grupul de cooperare administrativă format din autoritățile de supraveghere a pieței, astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020.
- (86) Pentru a stimula consumatorii să facă alegeri sustenabile, în special atunci când produsele mai sustenabile nu sunt suficient de accesibile din punct de vedere financiar, ar trebui prevăzute mecanisme precum cupoanele valorice ecologice și impozitarea ecologică. Atunci când statele membre decid să utilizeze stimulente pentru a recompensa cele mai performante produse dintre cele pentru care au fost stabilite clase de performanță prin acte delegate în temeiul prezentului regulament, ele ar trebui să facă acest lucru prin direcționarea stimulentei respective către cele mai răspândite două clase de performanță, cu excepția cazului în care se indică altfel în actul delegat relevant. Cu toate acestea, statele membre nu ar trebui să poată interzice introducerea pe piață a unui produs pe baza clasei sale de performanță. Din același motiv, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin specificarea mai detaliată a parametrilor produselor sau a nivelurilor conexe de performanță vizate de stimulentele statelor membre în cazul în care nu este stabilită nicio clasă de performanță în actul delegat aplicabil sau în cazul în care se stabilesc clase de performanță în legătură cu mai mulți parametri ai produsului. Introducerea stimulentei din partea statelor membre nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor Uniunii privind ajutoarele de stat.
- (87) Achizițiile publice reprezintă 14 % din PIB-ul Uniunii. Pentru a contribui la obiectivul de realizare a neutralității climatice, de îmbunătățire a eficienței din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor și de tranziție către o economie circulară care protejează sănătatea publică și biodiversitatea, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a solicita, după caz, autorităților și entităților contractante, astfel cum sunt definite în Directiva 2014/24/UE⁷⁸ și în Directiva 2014/25/UE⁷⁹ ale Parlamentului European și

⁷⁸ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

⁷⁹ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

ale Consiliului, să își alinieze achizițiile publice la criteriile sau obiectivele specifice privind achizițiile publice verzi, care urmează să fie stabilite în actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament. Criteriile sau obiectivele stabilite prin acte delegate pentru anumite grupe de produse ar trebui respectate nu numai la achiziționarea directă a acestor produse în cadrul unor contracte de achiziții publice de bunuri, ci și în cadrul contractelor de achiziții publice de lucrări sau de servicii, în cazul în care produsele respective vor fi utilizate pentru activități care constituie obiectul contractelor respective. În comparație cu o abordare voluntară, criteriile sau obiectivele obligatorii vor asigura maximizarea efectului de levier al cheltuielilor publice pentru a stimula cererea de produse mai performante. Criteriile ar trebui să fie transparente, obiective și nediscriminatorii.

- (88) Aplicarea eficace a cerințelor în materie de proiectare ecologică este esențială pentru a asigura o concurență egală pe piața Uniunii și pentru a asigura realizarea beneficiilor și a contribuției preconizate ale prezentului regulament la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, energie și circularitate. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2019/1020 care stabilește un cadru orizontal pentru supravegherea pieței și controlul produselor care intră pe piața Uniunii ar trebui să se aplice produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică în temeiul prezentului regulament, în măsura în care prezentul regulament nu conține dispoziții specifice cu același obiectiv, natură sau efect. În plus, pentru a reduce nivelurile problematice de neconformitate a produselor care fac obiectul măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, pentru a preveni mai bine neconformitatea cu viitoarele cerințe în materie de proiectare ecologică și ținând seama de domeniul de aplicare mai larg și de nivelul sporit de ambiție al prezentului regulament în comparație cu Directiva 2009/125/CE, prezentul regulament ar trebui să conțină norme suplimentare specifice care să completeze cadrul creat prin Regulamentul (UE) 2019/1020. Aceste norme suplimentare specifice ar trebui să vizeze consolidarea în continuare a planificării, coordonării și sprijinirii eforturilor statelor membre și ar trebui să ofere Comisiei instrumente suplimentare pentru a se asigura că autoritățile de supraveghere a pieței iau măsuri suficiente pentru a preveni nerespectarea cerințelor în materie de proiectare ecologică.
- (89) În afară de autoritățile de supraveghere a pieței, autoritățile vamale au, de asemenea, un rol important de jucat în asigurarea respectării prezentului regulament în ceea ce privește bunurile importate și se pot baza în acest scop pe Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului⁸⁰.
- (90) Pentru a se asigura că se efectuează controale corespunzătoare la o scară adecvată în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică, statele membre ar trebui să elaboreze un plan de acțiune specific care să identifice produsele sau cerințele identificate ca priorități pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament și activitățile planificate pentru reducerea neconformității produselor relevante cu cerințele relevante în materie de proiectare ecologică. După caz, acest plan de acțiune ar trebui să facă parte din strategiile naționale ale statelor membre de supraveghere a pieței adoptate în temeiul articolului 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

⁸⁰ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

- (91) Prioritățile pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament ar trebui identificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi nivelurile de neconformitate observate sau impactul asupra mediului care rezultă din neconformitate. Activitățile planificate pentru abordarea acestor priorități ar trebui, la rândul lor, să fie proporționale cu faptele care au condus la stabilirea priorităților lor. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili produsele și cerințele pe care statele membre ar trebui să le considere prioritare pentru supravegherea pieței în contextul planurilor lor de acțiune care identifică prioritățile pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament și activitățile planificate pentru reducerea neconformității.
- (92) În cazul în care se observă niveluri problematice de neconformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică, în pofida intensificării planificării, coordonării și sprijinului prevăzute de prezentul regulament, Comisia ar trebui să fie în măsură să intervină pentru a se asigura că autoritățile de supraveghere a pieței efectuează controale la o scară adecvată. Prin urmare, pentru a garanta aplicarea eficace a cerințelor în materie de proiectare ecologică, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a stabili un număr minim de controale care trebuie efectuate asupra unor produse sau cerințe specifice. Această competență ar trebui să vină în completarea competenței prevăzute la articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020.
- (93) Pe baza datelor introduse în sistemul de informații și comunicare pentru supravegherea pieței, Comisia ar trebui să elaboreze un raport care să conțină informații privind natura și numărul controalelor efectuate, nivelurile de neconformitate identificate și natura și gravitatea sancțiunilor impuse în legătură cu cerințele în materie de proiectare ecologică în cei doi ani calendaristici precedenți. Rapoartele ar trebui să conțină o comparație a activităților statelor membre cu activitățile planificate și criterii de referință orientative pentru autoritățile de supraveghere a pieței.
- (94) Pentru a consolida și mai mult coordonarea autorităților de supraveghere a pieței, în scopul identificării produselor sau a cerințelor identificate ca priorități pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament și a activităților planificate pentru a reduce neconformitatea, grupul de cooperare administrativă („ADCO”) instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 ar trebui să se reunească la intervale regulate și să identifice prioritățile comune pentru supravegherea pieței care trebuie luate în considerare în planurile de acțiune ale statelor membre, prioritățile pentru furnizarea de sprijin din partea Uniunii și cerințele în materie de proiectare ecologică care sunt interpretate în mod diferit, conducând la denaturarea pieței.
- (95) Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de a se asigura că sunt luate măsuri suficiente pentru a preveni neconformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui, după caz, să utilizeze măsurile de sprijin prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020. Comisia ar trebui să organizeze și, după caz, să finanțeze proiecte comune de supraveghere a pieței și de testare în domenii de interes comun, investiții comune în capacități de supraveghere a pieței și cursuri comune de formare pentru personalul autorităților de supraveghere a pieței, al autorităților de notificare și al organismelor notificate. În plus, Comisia ar trebui să elaboreze orientări cu privire la modul de aplicare și de asigurare a respectării cerințelor în materie de

proiectare ecologică, atunci când este necesar, pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora.

- (96) Produsele ar trebui introduse pe piață numai dacă nu prezintă un risc. Pentru a se alinia mai bine la natura specifică a cerințelor în materie de proiectare ecologică și pentru a se asigura că eforturile de supraveghere a pieței se concentrează asupra neconformității cu aceste cerințe, un produs care prezintă un risc ar trebui, în sensul prezentului regulament, să fie definit ca un produs care, prin nerespectarea unei cerințe în materie de proiectare ecologică sau deoarece un operator economic responsabil nu respectă o cerință în materie de proiectare ecologică, poate avea efecte negative asupra mediului sau a altor interese publice protejate de cerințele relevante. Această definiție mai specifică ar trebui utilizată atunci când se aplică articolele 19 și 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020.
- (97) Ar trebui să existe o procedură prin care părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate în legătură cu produsele care prezintă un risc. De asemenea, acest sistem ar trebui să permită autorităților de supraveghere a pieței din statele membre ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de produse. În acest scop, clauza de salvagardare inclusă în prezent în Directiva 2009/125/CE ar trebui actualizată și aliniată la procedurile de salvagardare incluse în alte acte legislative de armonizare ale Uniunii și în Decizia nr. 768/2008/CE. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să i se confere Comisiei competențe de executare, pentru a stabili dacă măsurile naționale luate în privința produselor neconforme sunt sau nu justificate.
- (98) Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să aibă dreptul de a solicita operatorilor economici să ia măsuri corective pe baza constatărilor că un produs nu este conform cu cerințele în materie de proiectare ecologică sau că operatorul economic a încălcat normele privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a produselor sau alte norme care îi sunt adresate.
- (99) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁸¹. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.
- (100) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie conferite competențe de executare cu privire la următoarele: (a) specificarea modalităților de punere în aplicare pentru interconectarea registrului menționat la articolul 12 și Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi; (b) stabilirea unor cerințe comune pentru formatul etichetelor; (c) prezentarea unei liste de măsuri de autoreglementare stabilite ca alternative valabile la un act delegat adoptat în temeiul articolului 4; (d) stabilirea

⁸¹ JO L 123, 12.5. 2016, p. 1.

formatului pentru prezentarea informațiilor privind produsele de consum nevândute care au fost eliminate; (e) stabilirea, modificarea sau abrogarea specificațiilor comune pentru cerințele în materie de proiectare ecologică, a cerințelor esențiale pentru pașapoartele produselor sau pentru metodele de testare, măsurare sau de calcul; (f) stabilirea unui număr minim de echivalenți normă întreagă considerat suficient pentru monitorizarea corespunzătoare a organismelor notificate; (g) impunerea unui stat membru să ia măsuri corective, inclusiv retragerea notificării, în cazul organismelor notificate neconforme; (h) enumerarea produselor sau a cerințelor pe care statele membre trebuie să le ia în considerare cel puțin ca priorități pentru supravegherea pieței; și (i) decizia, în conformitate cu procedura de salvagardare la nivelul Uniunii, dacă o măsură națională este sau nu justificată. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁸².

- (101) Pentru a spori încrederea în produsele introduse pe piață, în special în ceea ce privește faptul că acestea respectă cerințele în materie de proiectare ecologică, publicul trebuie să se asigure că operatorii economici care introduc pe piață produse neconforme vor face obiectul unor sancțiuni. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească în dreptul intern sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare în cazul nerespectării prezentului regulament.
- (102) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată a UE și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și impactul acestuia asupra produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și asupra funcționării pieței interne. După caz, raportul ar trebui să fie însoțit de o propunere de modificare a dispozițiilor relevante din prezentul regulament.
- (103) Este necesar ca cerințele în materie de proiectare ecologică să se aplice unei game cât mai largi de produse, nu numai produselor cu impact energetic, și ca definiția cerințelor în materie de proiectare ecologică să fie extinsă pentru a include toate aspectele legate de circularitate. De asemenea, este necesar să se alinieze prezentul regulament la noul cadru legislativ prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în Decizia nr. 768/2008/CE și să se îmbunătățească dispozițiile referitoare la supravegherea pieței. Directiva 2009/125/CE ar trebui să fie, prin urmare, înlocuită. Pentru a asigura securitatea juridică pentru toți operatorii economici de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și pentru a garanta condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă, dispozițiile care stabilesc obligații de transparență în ceea ce privește eliminarea produselor de consum nevândute, eludarea și supravegherea pieței ar trebui să se aplice uniform tuturor operatorilor din întreaga Uniune. Prin urmare, Directiva 2009/125/CE ar trebui înlocuită cu un regulament.

⁸² Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ([JO L 55, 28.2.2011, p. 13](#)).

- (104) Pentru a asigura securitatea juridică și continuitatea pentru produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune în conformitate cu măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, în versiunea aplicabilă la data aplicării prezentului regulament, măsurile respective ar trebui să rămână în vigoare după această dată și până la momentul abrogării printr-un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament. Din aceleași motive, o serie de dispoziții ale Directivei 2009/125/CE ar trebui să continue să producă efecte depline în contextul aplicării acestor măsuri de punere în aplicare. Este vorba, în special, de dispozițiile Directivei 2009/125/CE care exclud din domeniul său de aplicare mijloacele de transport pentru mărfuri sau persoane, de stabilire a definițiilor relevante pentru măsurile de punere în aplicare, de stabilire a responsabilităților operatorilor economici în ceea ce privește produsele introduse pe piață, de specificare a detaliilor procedurilor relevante de evaluare a conformității și a declarației de conformitate CE, de stabilire a unei prezumții de conformitate pentru produsele care au primit eticheta ecologică a UE și care permit luarea măsurilor necesare în legătură cu standardele armonizate. Luând act de importanța asigurării liberei circulații a mărfurilor, a interzicerii practicilor care modifică în mod ilegal performanța produselor pentru a obține un rezultat mai favorabil și a asigurării unei aplicări corespunzătoare a cerințelor în materie de proiectare ecologică, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice produselor cu impact energetic introduse pe piață în temeiul măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE.
- (105) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și asigurarea liberei circulații pe piața internă a produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică, nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele sale, acestea pot fi îndeplinite numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

1. Prezentul regulament stabilește un cadru pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și pentru asigurarea liberei circulații pe piața internă prin stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pe care trebuie să le îndeplinească produsele pentru a fi introduse pe piață sau puse în funcțiune. Aceste cerințe în materie de proiectare ecologică, care vor fi detaliate de Comisie în acte delegate, se referă la:
 - (a) durabilitatea și fiabilitatea produselor;
 - (b) posibilitatea de reutilizare a produselor;

- (c) potențialul de modernizare, de reparare, de întreținere și de recondiționare a produselor;
- (d) prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse;
- (e) eficiența produselor din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor;
- (f) conținutul de materiale reciclate din produse;
- (g) refabricarea și reciclarea produselor;
- (h) amprenta de carbon și amprenta de mediu ale produselor;
- (i) volumul preconizat de deșeuri generat de produse.

Prezentul regulament stabilește, de asemenea, un pașaport digital al produselor („pașaportul produsului”), prevede stabilirea unor criterii obligatorii privind achizițiile publice verzi și creează un cadru pentru a preveni distrugerea produselor de consum nevândute.

2. Prezentul regulament se aplică oricărui bun fizic care este introdus pe piață sau pus în funcțiune, inclusiv componentelor și produselor intermediare. Totuși, regulamentul nu se aplică:

- (a) produselor alimentare, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
- (b) hranei pentru animale, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
- (c) medicamentelor de uz uman, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE;
- (d) produselor medicinale veterinare, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/6;
- (e) plantelor, animalelor și microorganismelor vii;
- (f) produselor de origine umană;
- (g) produselor de origine vegetală și animală care sunt direct legate de reproducerea lor viitoare.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „produs” înseamnă orice bun fizic care este introdus pe piață sau pus în funcțiune;
- (2) „componentă” înseamnă un produs destinat a fi încorporat într-un alt produs;

- (3) „produs intermediar” înseamnă un produs care necesită fabricare sau transformare suplimentară, cum ar fi amestecarea, acoperirea sau asamblarea, pentru a-l face adecvat pentru utilizatorii finali;
- (4) „produs cu impact energetic” înseamnă orice produs care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării;
- (5) „grupă de produse” înseamnă un ansamblu de produse care se utilizează în scopuri similare și sunt similare în ceea ce privește utilizarea sau au proprietăți funcționale similare și sunt similare în privința modului în care sunt percepute de consumatori;
- (6) „proiectare ecologică” înseamnă integrarea considerentelor de sustenabilitate din punctul de vedere al mediului în caracteristicile unui produs și în procesele care au loc de-a lungul întregului lanț valoric al produsului;
- (7) „cerință în materie de proiectare ecologică” înseamnă o cerință de performanță sau o cerință privind informațiile menită să facă un produs mai sustenabil din punctul de vedere al mediului;
- (8) „cerință de performanță” înseamnă o cerință cantitativă sau necantitativă pentru un produs sau în legătură cu acesta în vederea atingerii unui anumit nivel de performanță în raport cu un parametru al produsului menționat în anexa I;
- (9) „cerință privind informațiile” înseamnă obligația ca un produs să fie însoțit de informații, astfel cum se specifică la articolul 7 alineatul (2);
- (10) „lanț de aprovizionare” înseamnă toate activitățile și procesele din amonte ale lanțului valoric al produsului, până la punctul în care produsul ajunge la utilizatorul final;
- (11) „lanț valoric” înseamnă toate activitățile și procesele care fac parte din ciclul de viață al unui produs, precum și posibila refabricare a acestuia;
- (12) „ciclul de viață” înseamnă etapele consecutive și interconectate ale ciclului de viață al unui produs, care constau în achiziția materiilor prime sau generarea de materii prime din resurse naturale, pretratarea, fabricarea, depozitarea, distribuția, instalarea, utilizarea, întreținerea, repararea, modernizarea, recondiționarea și reutilizarea și sfârșitul ciclului de viață;
- (13) „sfârșitul ciclului de viață” înseamnă etapa ciclului de viață care începe atunci când un produs este eliminat și se termină atunci când produsul este readus în natură ca deșeu sau intră în ciclul de viață al unui alt produs;
- (14) „impact asupra mediului” înseamnă orice modificare adusă mediului, indiferent dacă este nocivă sau benefică, provenită, în întregime sau parțial, de la un produs pe durata ciclului de viață al acestuia;
- (15) „clasă de performanță” înseamnă o gamă de niveluri de performanță în raport cu unul sau mai mulți parametri ai produsului menționați în anexa I, ordonați în etape succesive pentru a permite diferențierea produsului;

- (16) „refabricare” înseamnă un proces industrial în care un produs este fabricat din obiecte care sunt deșeuri, produse sau componente și în care se efectuează cel puțin o modificare a produsului care afectează siguranța, performanța, scopul sau tipul produsului introdus de obicei pe piață cu o garanție comercială;
- (17) „modernizare” înseamnă îmbunătățirea funcționalității, a performanței, a capacității sau a esteticii unui produs;
- (18) „recondiționare” înseamnă pregătirea sau modificarea unui obiect care este deșeu sau a unui produs pentru a restabili performanța sau funcționalitatea acestuia în cadrul utilizării preconizate, a gamei de performanță și de întreținere concepute inițial în etapa de proiectare sau pentru a îndeplini standardele tehnice sau cerințele de reglementare aplicabile, având ca rezultat realizarea unui produs pe deplin funcțional;
- (19) „întreținere” înseamnă o acțiune efectuată pentru a menține un produs într-o stare în care acesta poate funcționa conform cerințelor;
- (20) „reparare” înseamnă readucerea unui produs defect sau a unui deșeu la o stare în care acesta îndeplinește condițiile de utilizare prevăzute;
- (21) „durabilitate” înseamnă capacitatea unui produs de a funcționa conform cerințelor, în condiții specifice de utilizare, întreținere și reparare, până când un eveniment limitativ împiedică funcționarea acestuia;
- (22) „fiabilitate” înseamnă probabilitatea ca un produs să funcționeze conform cerințelor, în anumite condiții, pentru o anumită durată, fără un eveniment limitativ;
- (23) „amprentă de mediu” înseamnă o cuantificare a impactului unui produs asupra mediului, fie în raport cu o singură categorie de impact asupra mediului, fie în raport cu un set agregat de categorii de impact pe baza metodei referitoare la amprenta de mediu a produselor;
- (24) „metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor” înseamnă metoda de evaluare a ciclului de viață pentru a cuantifica impactul produselor asupra mediului, stabilită prin Recomandarea (UE) 2021/2279;
- (25) „amprenta de carbon” înseamnă suma emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și a absorbțiilor de GES dintr-un sistem de produse, exprimată în echivalente CO₂ și bazată pe o evaluare a ciclului de viață utilizând categoria de impact unică a schimbărilor climatice;
- (26) „contracte de achiziții publice” înseamnă contracte de achiziții publice astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2014/24/UE;
- (27) „substanță” înseamnă substanță, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;
- (28) „substanță care prezintă motive de îngrijorare” înseamnă o substanță care:

- (a) îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 și este identificată în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006; sau
 - (b) este clasificată în partea 3 din anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 într-una dintre următoarele clase sau categorii de pericol:
 - cancerigenitate de categoriile 1 și 2,
 - mutagenitatea celulelor embrionare de categoriile 1 și 2,
 - toxicitate pentru reproducere de categoriile 1 și 2 [*a se adăuga în cursul procedurii legislative de îndată ce Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 conține aceste clase de pericol: persistent, bioacumulativ, toxic (PBT), foarte persistent și foarte bioacumulativ (vPvB); persistent, mobil și toxic (PMT), foarte persistent și foarte mobil (vPvM); perturbare endocrină*],
 - sensibilizarea căilor respiratorii de categoria 1,
 - sensibilizarea pielii de categoria 1,
 - pericol cronic pentru mediul acvatic de categoriile 1-4,
 - periculos pentru stratul de ozon,
 - toxicitate asupra unui organ țintă specific – expunere repetată de categoriile 1 și 2,
 - toxicitate asupra unui organ țintă specific – o singură expunere de categoriile 1 și 2, sau
 - (c) afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din produsul în care este prezentă;
- (29) „pașaport al produsului” înseamnă un set de date specifice unui produs care include informațiile specificate în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4 și care este accesibil prin mijloace electronice prin intermediul unui suport de date în conformitate cu capitolul III;
- (30) „suport de date” înseamnă un simbol al unui cod de bare liniar, un simbol bidimensional sau un alt mediu de captare automată a datelor de identificare care poate fi citit de un dispozitiv;
- (31) „identificator unic de produs” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea produselor, care permite, de asemenea, un link către pașaportul produsului;
- (32) „identificator unic al operatorului” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea actorilor implicați în lanțul valoric al produselor;
- (33) „identificator unic al instalației” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea amplasamentelor sau a clădirilor implicate în lanțul valoric al unui produs sau utilizate de actorii implicați în lanțul valoric al unui produs;

- (34) „prelucrare” înseamnă prelucrare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 2018/1807;
- (35) „distrugere” înseamnă deteriorarea sau eliminarea intenționată a unui produs ca deșeu, cu excepția eliminării cu unicul scop de a livra un produs pentru operațiuni de pregătire pentru reutilizare sau refabricare;
- (36) „produs de consum” înseamnă orice produs, cu excepția componentelor și a produselor intermediare, destinat în principal consumatorilor, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/771;
- (37) „produs de consum nevândut” înseamnă orice produs de consum care nu a fost vândut sau care a fost returnat de către un consumator în vederea exercitării dreptului său de retragere în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2011/83/UE;
- (38) „măsură de autoreglementare” înseamnă un acord voluntar sau coduri de conduită încheiate de sectoarele industriale din proprie inițiativă, acestea fiind responsabile de asigurarea respectării lor;
- (39) „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
- (40) „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
- (41) „punere în funcțiune” înseamnă prima utilizare în Uniune a unui produs, în scopul pentru care a fost conceput;
- (42) „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs sau care comandă proiectarea sau fabricarea produsului respectiv și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială proprie sau, în absența unei astfel de persoane sau a unui importator, orice persoană fizică sau juridică care introduce pe piață sau pune în funcțiune un produs;;
- (43) „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune, care a primit un mandat scris din partea producătorului pentru a acționa în numele acestuia în legătură cu sarcinile specificate aferente obligațiilor producătorului prevăzute de prezentul regulament;
- (44) „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care introduce un produs dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
- (45) „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune un produs la dispoziție pe piață;
- (46) „operator economic” înseamnă producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, comerciantul și furnizorul de servicii de logistică;
- (47) „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu;

- (48) „standard armonizat” înseamnă un standard astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (49) „marcaj CE” înseamnă un marcaj prin care producătorul indică faptul că produsul relevant este în conformitate cu cerințele aplicabile stabilite în legislația de armonizare a Uniunii care prevede aplicarea respectivului marcaj pe produs;
- (50) „acreditare” înseamnă acreditarea definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (51) „organism național de acreditare” înseamnă un organism național de acreditare, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008;
- (52) „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă au fost îndeplinite cerințele prevăzute în actele delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4;
- (53) „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care desfășoară activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, testare, certificare și inspecție;
- (54) „organism notificat” înseamnă un organism de evaluare a conformității notificat în conformitate cu capitol IX din prezentul regulament;
- (55) „piață online” înseamnă un furnizor de servicii intermediare care utilizează software, inclusiv un site, o parte a unui site sau o aplicație, care le permite clienților să încheie contracte la distanță cu operatorii economici pentru vânzarea produselor care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4;
- (56) „comerciant” înseamnă un vânzător cu amănuntul sau orice altă persoană fizică sau juridică care oferă spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate ori expune produse clienților în cadrul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit;
- (57) „vânzare la distanță” înseamnă oferirea spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate de produse, online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, prin care clientul potențial nu poate accesa fizic produsul expus;
- (58) „produs care prezintă un risc” înseamnă un produs care, prin nerespectarea unei cerințe prevăzute în prezentul regulament sau în temeiul acestuia, cu excepția celor enumerate la articolul 65 alineatul (1), poate avea efecte negative asupra mediului sau asupra altor interese publice protejate de cerința respectivă;
- (59) „produs care prezintă un risc grav” înseamnă un produs care prezintă un risc pentru care, pe baza unei evaluări, se consideră că gradul neconformității relevante sau prejudiciul asociat necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv cazurile în care efectele neconformității nu sunt imediate.

În plus, se aplică definițiile termenilor „deșeuri”, „deșeuri periculoase”, „reutilizare”, „valorificare”, „pregătire pentru reutilizare” și „reciclare” de la articolul 3 punctele 1, 2, 13, 15, 16 și 17 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁸³.

Se aplică, de asemenea, definițiile termenilor „supraveghere a pieței”, „autoritate de supraveghere a pieței”, „furnizor de servicii de logistică”, „interfață online”, „măsură corectivă”, „utilizator final”, „rechemare”, „retragere”, „autorități vamale” și „punere în liberă circulație” de la articolul 3 punctele 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 și 25 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Se aplică, de asemenea, definițiile termenilor „IMM-uri”, „întreprinderi mici” și „microîntreprinderi” de la articolul 2 alineatele (1)-(3) din anexa I la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei⁸⁴.

Articolul 3 *Libera circulație*

1. Produsele se introduc pe piață sau se pun în funcțiune numai dacă respectă cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 aplicabile produselor respective.
2. Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care respectă cerințele de performanță prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din motive de neconformitate cu cerințele naționale de performanță referitoare la parametrii produselor menționați în anexa I care fac obiectul cerințelor de performanță incluse în astfel de acte delegate.

Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care respectă cerințele privind informațiile prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din motive de neconformitate cu cerințele naționale privind informațiile referitoare la parametrii produselor menționați în anexa I care fac obiectul cerințelor privind informațiile incluse în astfel de acte delegate.
3. Alineatul (2) nu împiedică statele membre să stabilească cerințe minime de performanță energetică în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) și cerințe de sistem în conformitate cu articolul 8 din Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁸⁵.
4. Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor din motive de neconformitate cu cerințele naționale referitoare la parametrii produselor menționați în anexa I, pentru care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 prevede că nu este necesară nicio

⁸³ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁸⁴ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

⁸⁵ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

performanță, nicio informație sau nicio cerință de performanță sau cerință privind informațiile.

5. La târguri, expoziții și evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea produselor neconforme cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, cu condiția ca un anunț vizibil să indice clar faptul că aceste produse nu sunt conforme și nu pot fi vândute înainte de asigurarea conformității.

CAPITOLUL II - CERINȚE ÎN MATERIE DE PROIECTARE ECOLOGICĂ

Articolul 4

Competențele de a adopta acte delegate

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produse sau în legătură cu acestea, în vederea îmbunătățirii acestora din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului. Aceste cerințe includ elementele enumerate în anexa VI și se stabilesc în conformitate cu articolele 5, 6 și 7 și cu capitolul III. Competența de a adopta cerințe în materie de proiectare ecologică include competența de a stabili că nu este necesară nicio cerință de performanță sau nicio cerință privind informațiile sau că nu sunt necesare nici cerințe de performanță, și nici cerințe privind informațiile pentru anumiți parametri specificați ai produsului menționați în anexa I.

Atunci când stabilește cerințele în materie de proiectare ecologică în actele delegate menționate la primul paragraf, Comisia completează, de asemenea, prezentul regulament prin specificarea procedurilor aplicabile de evaluare a conformității dintre modulele prevăzute în anexa IV la prezentul regulament și în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE, cu adaptările necesare având în vedere produsul sau cerințele în materie de proiectare ecologică în cauză, în conformitate cu articolul 36.

Actele delegate menționate la primul paragraf pot, de asemenea, completa prezentul regulament prin:

- (a) impunerea obligației producătorilor, a reprezentanților autorizați ai acestora sau a importatorilor de a pune la dispoziția Comisiei sau a autorităților de supraveghere a pieței, fără cerere, părți din documentația tehnică referitoare la produsul relevant, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3);
- (b) impunerea obligației producătorilor, a reprezentanților autorizați ai acestora sau a importatorilor de a pune la dispoziția Comisiei informații cu privire la cantitățile dintr-un produs care face obiectul respectivelor acte delegate introduse pe piață sau puse în funcțiune, în conformitate cu articolul 31 alineatul (1);
- (c) impunerea obligației ca produsele introduse pe piață să poată măsura energia pe care o consumă sau performanța lor în raport cu alți parametri relevanți ai produsului menționați în anexa I în timpul utilizării, în conformitate cu articolul 31 alineatul (2);
- (d) impunerea obligației producătorilor, a reprezentanților autorizați ai acestora sau a importatorilor să colecteze, să anonimizeze sau să raporteze Comisiei datele generate

în timpul utilizării menționate la litera (c), în conformitate cu articolul 31 alineatul (3);

- (e) impunerea utilizării unor instrumente online pentru a calcula performanța unui produs în raport cu un parametru al produsului menționat în anexa I, în conformitate cu articolul 32 alineatul (2);
- (f) specificarea normelor alternative privind declarația de conformitate sau marcajele care indică conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică, prin derogare de la articolele 37 și 39, în conformitate cu articolul 40;
- (g) specificarea normelor de direcționare a stimulentei statelor membre în conformitate cu articolul 57;
- (h) stabilirea cerințelor aplicabile contractelor de achiziții publice, inclusiv punerea în aplicare, monitorizarea și raportarea acestor cerințe de către statele membre. Aceste cerințe se bazează pe parametrii produsului menționați în anexa I și stabiliți în conformitate cu articolul 58.

Articolul 5

Cerințe în materie de proiectare ecologică

1. În funcție de grupele de produse relevante și ținând seama în mod corespunzător de toate etapele ciclului lor de viață, Comisia stabilește cerințe în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți următoarele aspecte ale produsului:
 - (a) durabilitatea;
 - (b) fiabilitatea;
 - (c) posibilitatea de reutilizare;
 - (d) potențialul de modernizare;
 - (e) posibilitatea de reparare;
 - (f) posibilitatea de întreținere și recondiționare;
 - (g) prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare;
 - (h) consumul de energie sau eficiența energetică;
 - (i) utilizarea resurselor sau utilizarea eficientă a resurselor;
 - (j) conținutul de materiale reciclate;
 - (k) posibilitatea de refabricare și reciclare;
 - (l) posibilitatea de valorificare a materialelor;
 - (m) impactul asupra mediului, inclusiv amprenta de carbon și amprenta de mediu;

- (n) volumul preconizat de deșeuri generate.
2. Se stabilesc cerințe în materie de proiectare ecologică pentru o anumită grupă de produse.
- Cu toate acestea, în cazul în care două sau mai multe grupe de produse prezintă asemănări tehnice care permit îmbunătățirea unui aspect al produsului menționat la alineatul (1) pe baza unei cerințe comune, cerințele în materie de proiectare ecologică pot fi stabilite orizontal pentru respectivele grupe de produse.
- O cerință orizontală în materie de proiectare ecologică stabilită în temeiul celui de al doilea paragraf poate acoperi produsele care intră în domeniul de aplicare al unei măsuri de autoreglementare instituite ca alternativă valabilă în temeiul articolului 18 alineatul (3), în cazul în care Comisia consideră că măsura de autoreglementare respectivă nu abordează aspectul referitor la produs vizat de respectiva cerință orizontală în materie de proiectare ecologică.
3. Cerințele în materie de proiectare ecologică includ, după caz:
- (a) cerințele de performanță prevăzute la articolul 6;
 - (b) cerințele privind informațiile prevăzute la articolul 7.
4. Atunci când elaborează cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia:
- (a) ia în considerare următoarele elemente:
 - (i) prioritățile Uniunii în materie de climă, mediu și eficiență energetică și alte priorități conexe ale Uniunii;
 - (ii) legislația relevantă a Uniunii, inclusiv măsura în care aceasta abordează aspectele relevante referitoare la produse enumerate la alineatul (1);
 - (iii) măsurile de autoreglementare, astfel cum se prevede la articolul 18;
 - (iv) legislația națională relevantă privind protecția mediului;
 - (v) standardele europene și internaționale relevante;
 - (b) efectuează o evaluare a impactului pe baza celor mai bune dovezi și analize disponibile și, după caz, pe baza studiilor suplimentare și a rezultatelor cercetării realizate în cadrul programelor europene de finanțare. În acest sens, Comisia se asigură că profunzimea analizei aspectelor legate de produse enumerate la alineatul (1) este proporțională cu importanța acestora. Stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru cele mai importante aspecte ale unui produs dintre cele enumerate la alineatul (1) nu trebuie întârziată în mod nejustificat de incertitudinile legate de posibilitatea de a stabili cerințe în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți alte aspecte ale produsului respectiv;
 - (c) ia în considerare informațiile tehnice relevante utilizate ca bază pentru legislația sau instrumentele Uniunii sau derivate din acestea, inclusiv

Regulamentul (CE) nr. 66/2010, Directiva 2010/75/UE, criteriile tehnice de examinare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 și criteriile privind achizițiile publice verzi;

- (d) ține seama de opiniile exprimate de Forumul privind proiectarea ecologică menționat la articolul 17.
5. Cerințele în materie de proiectare ecologică trebuie să îndeplinească următoarele criterii:
- (a) nu există impact negativ semnificativ asupra funcționalității produsului din perspectiva utilizatorului;
 - (b) nu există efecte adverse asupra sănătății și siguranței persoanelor;
 - (c) nu există impact negativ semnificativ asupra consumatorilor în ceea ce privește accesibilitatea din punct de vedere financiar a produselor relevante, ținând seama, de asemenea, de accesul la produsele de ocazie, de durabilitate și de costul legat de ciclul de viață al produselor;
 - (d) nu există impact negativ disproporționat asupra competitivității actorilor economici, cel puțin a IMM-urilor;
 - (e) nu există tehnologie brevetată impusă producătorilor sau altor actori economici;
 - (f) nu există o sarcină administrativă disproporționată pentru producători sau alți actori economici.
6. După caz, Comisia solicită actorilor din lanțul de aprovizionare:
- (a) să furnizeze, la cerere, producătorilor, organismelor notificate și autorităților naționale competente informațiile disponibile referitoare la bunurile sau serviciile lor care sunt relevante pentru verificarea conformității cu cerințele în materie de proiectare ecologică;
 - (b) să permită producătorilor, în absența informațiilor menționate la litera (a), să își evalueze bunurile sau serviciile pentru a verifica conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică și să acorde producătorilor respectivi acces la documentele sau instalațiile relevante;
 - (c) să permită organismelor notificate și autorităților naționale competente să verifice corectitudinea informațiilor legate de activitățile lor și relevante pentru verificarea conformității cu cerințele în materie de proiectare ecologică.
7. Comisia identifică, după caz, mijloacele adecvate de verificare a cerințelor specifice în materie de proiectare ecologică, inclusiv direct pe produs sau pe baza documentației tehnice.
8. Comisia publică studiile și analizele relevante utilizate la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 6
Cerințe de performanță

1. Produsele respectă cerințele de performanță referitoare la aspectele legate de produse enumerate la articolul 5 alineatul (1), astfel cum sunt prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.
2. Cerințele de performanță menționate la alineatul (1) se bazează pe parametrii produsului menționați în anexa I și, după caz, includ:
 - (a) nivelurile minime sau maxime în raport cu un anumit parametru al produsului menționat în anexa I sau cu o combinație de parametri;
 - (b) cerințele necantitative care vizează îmbunătățirea performanței în ceea ce privește unul sau mai mulți parametri ai produsului menționați în anexa I;
 - (c) cerințele referitoare la performanța funcțională a unui produs.
3. Cerințele de performanță bazate pe parametrul produsului stabilit în anexa I litera (f) nu restricționează prezența substanțelor în produse din motive legate în principal de siguranța chimică.
4. La stabilirea cerințelor de performanță, Comisia urmează procedura prevăzută în anexa II.

Articolul 7
Cerințe privind informațiile

1. Produsele trebuie să respecte cerințele privind informațiile referitoare la aspectele legate de produse enumerate la articolul 5 alineatul (1), astfel cum sunt prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.
2. Cerințele privind informațiile menționate la alineatul (1):
 - (a) includ cel puțin cerințe referitoare la pașaportul produsului menționat în capitolul III și cerințe referitoare la substanțele care prezintă motive de îngrijorare menționate la alineatul (5); și
 - (b) după caz, impun ca produsele să fie însoțite de:
 - (i) informații privind performanța produsului în ceea ce privește parametrii produsului menționați în anexa I;
 - (ii) informații pentru consumatori și alți utilizatori finali cu privire la modul de instalare, utilizare, întreținere și reparare a produsului pentru a reduce la minimum impactul acestuia asupra mediului și pentru a asigura durabilitatea optimă, precum și cu privire la modul de returnare sau de eliminare a produsului la sfârșitul ciclului de viață;
 - (iii) informații destinate instalațiilor de tratare privind dezasamblarea, reciclarea sau eliminarea la sfârșitul ciclului de viață;

- (iv) alte informații care pot influența modul în care produsul este manipulat de alte părți decât producătorul pentru a îmbunătăți performanța în ceea ce privește parametrii produsului menționați în anexa I.

În cazul în care un act delegat conține cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică pentru două sau mai multe grupe de produse, astfel cum se menționează la articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf, litera (a) de la prezentul alineat nu se aplică.

- 3. Cerințele privind informațiile bazate pe parametrul produsului stabilit în anexa I litera (f) nu prevăd obligații privind etichetarea substanțelor sau a amestecurilor din motive legate în principal de pericolele pe care acestea le ridică pentru sănătate sau mediu.
- 4. La stabilirea cerințelor privind informațiile menționate la alineatul (2) litera (b) punctul (i), Comisia stabilește, după caz, clasele de performanță.

Aceste clase de performanță corespund îmbunătățirilor semnificative din punct de vedere statistic ale nivelurilor de performanță.

- 5. Cerințele privind informațiile menționate la alineatul (1) permit urmărirea tuturor substanțelor care prezintă motive de îngrijorare pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor, cu excepția cazului în care o astfel de urmărire este deja permisă de un alt act delegat adoptat în temeiul articolului 4 care vizează produsele în cauză și include cel puțin următoarele:
 - (a) denumirea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare prezente în produs;
 - (b) localizarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în cadrul produsului;
 - (c) concentrația, concentrația maximă sau intervalul de concentrație a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, la nivelul produsului, al principalelor sale componente sau al pieselor de schimb;
 - (d) instrucțiuni relevante pentru utilizarea în condiții de siguranță a produsului;
 - (e) informații relevante pentru dezasamblare.

În cazul în care stabilește cerințe privind informațiile într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, Comisia:

- (a) stabilește substanțele care se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 28 litera (c), în sensul grupelor de produse vizate;
- (b) stabilește termene pentru intrarea în vigoare a cerințelor privind informațiile menționate la primul paragraf, cu o posibilă diferențiere între substanțe; și
- (c) prevede derogări pentru substanțele care prezintă motive de îngrijorare sau pentru elementele de informare din cerințele privind informațiile menționate la primul paragraf.

Derogările menționate la al doilea paragraf litera (c) pot fi acordate pe baza fezabilității tehnice sau a relevanței substanțelor de urmărire care prezintă motive de îngrijorare, a necesității de a proteja informațiile comerciale confidențiale și în alte cazuri justificate în mod corespunzător.

Substanțele care prezintă motive de îngrijorare care se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 28 litera (a) nu sunt exceptate de la cerința privind informațiile menționată la primul paragraf dacă sunt prezente în produsele relevante, în componentele lor principale sau în piesele de schimb într-o concentrație mai mare de 0,1 % din greutate.

6. Cerințele privind informațiile indică modul în care informațiile solicitate sunt puse la dispoziție.

Informațiile solicitate sunt furnizate, după caz, în cel puțin una dintre următoarele modalități:

- (a) pe produsul propriu-zis;
- (b) pe ambalajul produsului;
- (c) în pașaportul produsului menționat la articolul 8;
- (d) pe o etichetă menționată la articolul 14;
- (e) într-un manual de utilizare;
- (f) pe un site sau pe o aplicație cu acces liber.

Informațiile care asigură trasabilitatea substanțelor în conformitate cu alineatul (5) sunt furnizate fie pe produs, fie sunt accesibile prin intermediul unui suport de date inclus pe produs.

7. Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu cerințele privind informațiile sunt furnizate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori și alți utilizatori finali, după cum stabilește statul membru în care produsul urmează să fie pus la dispoziție pe piață sau pus în funcțiune.

CAPITOLUL III – PAȘAPORTUL DIGITAL AL PRODUSULUI

Articolul 8 Pașaportul produsului

1. Cerințele privind informațiile menționate la articolul 7 alineatul (1) prevăd că produsele pot fi introduse pe piață sau puse în funcțiune numai dacă este disponibil un pașaport al produsului în conformitate cu actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4 și al articolelor 9 și 10.
2. Cerințele referitoare la pașaportul produsului prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 precizează, în funcție de grupele de produse vizate, următoarele:

- (a) informațiile care trebuie incluse în pașaportul produsului în conformitate cu anexa III;
- (b) tipurile de suporturi de date care urmează să fie utilizate;
- (c) formatul în care este prezentat suportul de date și poziționarea acestuia;
- (d) dacă pașaportul produsului trebuie să corespundă modelului, lotului sau articolului;
- (e) modul în care pașaportul produsului este pus la dispoziția clienților înainte ca aceștia să încheie un contract de vânzare, inclusiv în cazul vânzării la distanță;
- (f) actorii care au acces la informațiile din pașaportul produsului și informațiile la care au acces, inclusiv clienții, utilizatorii finali, producătorii, importatorii și distribuitorii, comercianții, reparatorii, reproducătorii, reciclatorii, autoritățile naționale competente, organizațiile de interes public și Comisia sau orice organizație care acționează în numele acestora;
- (g) actorii care pot introduce sau actualiza informațiile din pașaportul produsului, inclusiv, dacă este necesar, crearea unui nou pașaport al produsului, precum și informațiile pe care le pot introduce sau actualiza, inclusiv producătorii, reparatorii, profesioniștii din domeniul întreținerii, reproducătorii, reciclatorii, autoritățile naționale competente și Comisia sau orice organizație care acționează în numele acestora;
- (h) perioada pentru care pașaportul produsului rămâne disponibil.

3. Cerințele prevăzute la alineatul (2):

- (a) asigură faptul că actorii de-a lungul lanțului valoric, în special consumatorii, operatorii economici și autoritățile naționale competente, pot avea acces la informațiile referitoare la produs relevante pentru aceștia;
- (b) facilitează verificarea conformității produselor de către autoritățile naționale competente; și
- (c) îmbunătățesc trasabilitatea produselor de-a lungul lanțului valoric.

4. Atunci când stabilește cerințele referitoare la pașaportul produsului, Comisia poate excepta grupele de produse de la cerința prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol în cazul în care:

- (a) nu sunt disponibile specificații tehnice în legătură cu cerințele esențiale incluse la articolul 10; sau
- (b) alte acte legislative ale Uniunii includ un sistem de furnizare digitală de informații referitoare la o grupă de produse pentru care Comisia consideră că îndeplinește obiectivele menționate la alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 9
Cerințe generale pentru pașaportul produsului

1. Pașaportul produsului îndeplinește următoarele condiții:
 - (a) este conectat printr-un suport de date la un identificator unic de produs;
 - (b) suportul de date trebuie să fie prezent fizic pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentația care însoțește produsul, astfel cum se specifică în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4;
 - (c) suportul de date și identificatorul unic de produs trebuie să respecte standardul („ISO/IEC”) 15459:2015;
 - (d) toate informațiile incluse în pașaportul produsului se bazează pe standarde deschise, elaborate într-un format interoperabil și sunt prelucrabile automat, structurate și accesibile pentru căutare, în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la articolul 10;
 - (e) informațiile incluse în pașaportul produsului se referă la modelul, lotul sau articolul de produs, astfel cum se specifică în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4;
 - (f) accesul la informațiile incluse în pașaportul produsului este reglementat în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la articolul 10, iar drepturile specifice de acces la nivelul grupeii de produse sunt identificate în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a modifica primul paragraf litera (c) de la prezentul articol în lumina progreselor tehnice și științifice prin înlocuirea standardului menționat la litera respectivă sau prin adăugarea altor standarde europene sau internaționale pe care trebuie să le respecte suportul de date și identificatorii unici în scopul îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

2. În cazul în care alte acte legislative ale Uniunii impun sau permit includerea unor informații specifice în pașaportul produsului, aceste informații pot fi adăugate la informațiile care trebuie incluse în pașaportul produsului în temeiul actului delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.
3. Operatorul economic care introduce produsul pe piață pune la dispoziția comercianților o copie digitală a suportului de date pentru a permite comerciantului să îl facă accesibil clienților în cazul în care aceștia nu pot avea acces fizic la produs. Operatorul economic furnizează copia digitală respectivă gratuit și în termen de 5 zile lucrătoare de la cererea comerciantului.

Articolul 10
Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului produsului

Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului produsului respectă următoarele cerințe esențiale:

- (a) pașapoartele produselor sunt pe deplin interoperabile cu alte pașapoarte ale produselor impuse de actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 în ceea ce privește aspectele tehnice, semantice și organizaționale ale comunicării de la un capăt la altul și ale transferului de date;
- (b) consumatorii, operatorii economici și alți actori relevanți au acces liber la pașaportul produsului pe baza drepturilor lor de acces prevăzute în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4;
- (c) datele incluse în pașaportul produsului sunt stocate de operatorul economic responsabil cu crearea acestuia sau de operatorii autorizați să acționeze în numele acestuia;
- (d) în cazul în care datele incluse în pașaportul produsului sunt stocate sau prelucrate în alt mod de operatori autorizați să acționeze în numele acestuia, operatorilor respectivi nu li se permite să vândă, să reutilizeze sau să prelucreze aceste date, integral sau parțial, dincolo de ceea ce este necesar pentru furnizarea serviciilor relevante de stocare sau de prelucrare;
- (e) pașaportul produsului rămâne disponibil pentru perioada specificată în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv după insolvența, lichidarea sau încetarea activității în Uniune a operatorului economic care a creat pașaportul produsului;
- (f) drepturile de acces și de introducere, modificare sau actualizare a informațiilor din pașaportul produsului sunt restricționate pe baza drepturilor de acces specificate în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;
- (g) se asigură autentificarea, fiabilitatea și integritatea datelor;
- (h) pașapoartele produselor sunt concepute și operate astfel încât să se asigure un nivel ridicat de securitate și confidențialitate și să se evite fraudă.

Articolul 11

Identificatorul unic al operatorului și identificatorul unic al instalației

1. Identificatorii unici ai operatorilor menționați în anexa III literele (g) și (h) și identificatorii unici ai instalațiilor menționați în anexa III litera (i) respectă standardul ISO/IEC 15459:2015.
2. În cazul în care un identificator unic al operatorului menționat în anexa III litera (h) nu este încă disponibil, operatorul economic care creează pașaportul produsului solicită un identificator unic al operatorului în numele actorului relevant.

Înainte de a emite o cerere astfel cum se menționează la primul paragraf, operatorul economic care creează pașaportul produsului solicită confirmarea din partea actorului în cauză că nu există niciun identificator unic al operatorului și furnizează actorului în cauză din lanțul de aprovizionare toate detaliile identificatorului unic al operatorului publicat.

3. În cazul în care un identificator unic al instalației menționat în anexa III litera (i) nu este încă disponibil, operatorul economic care creează pașaportul produsului solicită un identificator unic al instalației în numele actorului responsabil pentru amplasamentul sau clădirea relevantă.

Înainte de a emite o cerere astfel cum se menționează la primul paragraf, operatorul economic care creează pașaportul produsului solicită confirmarea din partea actorului responsabil că nu există niciun identificator unic al instalației și furnizează actorului responsabil toate detaliile identificatorului unic al instalației publicat.

4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a modifica alineatul (1) de la prezentul articol în lumina progreselor tehnice și științifice prin înlocuirea standardului menționat la alineatul respectiv sau prin adăugarea de standarde europene sau internaționale pe care identificatorii unici ai operatorilor menționați în anexa III literele (g) și (h) și identificatorii unici ai instalațiilor menționați în anexa III litera (i) le pot respecta în scopul îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

Articolul 12

Registrul pașapoartelor produselor

1. Comisia instituie și menține un registru de stocare a informațiilor incluse în pașapoartele produselor prevăzute de actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Registrul menționat la primul paragraf include cel puțin o listă a suporturilor de date și a identificatorilor unici de produs menționați la articolul 9 alineatul (1).

Comisia se asigură că informațiile stocate în registrul menționat la primul paragraf sunt prelucrate în condiții de siguranță și în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal.

2. În actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, Comisia precizează informațiile care, pe lângă faptul că sunt incluse în pașaportul produsului, sunt stocate în registrul menționat la alineatul (1), ținând seama cel puțin de următoarele criterii:

- (a) necesitatea de a permite verificarea autenticității pașaportului produsului;
- (b) relevanța informațiilor pentru îmbunătățirea eficienței și a eficacității controalelor de supraveghere a pieței și a controalelor vamale în ceea ce privește produsele care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4;
- (c) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici.

3. În ceea ce privește responsabilitatea sa de a înființa și gestiona registrul menționat la alineatul (1) și prelucrarea oricăror date cu caracter personal care ar putea rezulta din această activitate, Comisia este considerată operator, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

4. Operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune încarcă, în registrul menționat la alineatul (1), informațiile menționate la alineatul (2).
5. Comisia, autoritățile naționale competente și autoritățile vamale au acces la registrul menționat la prezentul articol pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul legislației Uniunii.

Articolul 13

Controale vamale referitoare la pașaportul produsului

1. Comisia interconectează registrul menționat la articolul 12 alineatul (1) cu Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi (EU CSW-CERTEX), permițând astfel schimbul automat de informații cu sistemele vamale naționale prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi instituit prin Regulamentul (UE).../...

Comisia adoptă un act de punere în aplicare care precizează detaliile modalităților de punere în aplicare a interconectării menționate la primul paragraf.

Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

Interconectarea menționată la primul paragraf este instituită în termen de patru ani de la data adoptării actului de punere în aplicare menționat la al doilea paragraf.

Alineatele (3)-(6) de la prezentul articol se aplică din momentul în care interconectarea este instituită.

2. Declaranții, astfel cum sunt definiți la articolul 5 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, includ identificatorul unic de produs menționat la articolul 9 alineatul (1) litera (a) în declarația vamală de punere în liberă circulație a oricărui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4.

Prezentul alineat se aplică din momentul în care este instituit registrul menționat la articolul 12 alineatul (1).

3. Înainte de a permite punerea în liberă circulație, autoritățile vamale verifică dacă identificatorul unic de produs indicat de declarant în conformitate cu alineatul (2) corespunde unui identificator unic de produs inclus în registrul menționat la articolul 12 alineatul (1).
4. În cazul în care informațiile incluse în pașaportul produsului sunt, de asemenea, stocate în registrul menționat la articolul 12 alineatul (1), Comisia poate specifica, în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, că autoritățile vamale trebuie să efectueze, pe lângă verificarea menționată la alineatul (3) din prezentul articol, o verificare a coerenței dintre informațiile stocate în registru și declarația vamală înainte de a permite punerea în liberă circulație. În acest caz, Comisia ține cont cel puțin de următoarele criterii:

- (a) necesitatea de a îmbunătăți conformitatea produselor introduse pe piața Uniunii cu cerințele în materie de proiectare ecologică;
- (b) necesitatea de a evita o sarcină disproporționată pentru autoritățile vamale.

În cazul în care autoritățile vamale constată, în urma verificării prevăzute la prezentul alineat, că există discrepanțe între informațiile stocate în registru și declarația vamală, autoritățile vamale refuză punerea în liberă circulație a produsului respectiv. Autoritățile vamale pot lua orice alte măsuri pe care le consideră adecvate în conformitate cu legislația vamală, inclusiv înregistrarea refuzului în registrul menționat la articolul 12 alineatul (1) și notificarea refuzului autorităților naționale competente.

Punerea în liberă circulație nu este considerată ca fiind o dovadă a conformității cu dreptul Uniunii.

- 5. Verificarea menționată la alineatele (3) și (4) se efectuează electronic și automat prin intermediul Mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi.
- 6. Autoritățile vamale pot extrage și utiliza informațiile incluse în pașaportul produsului și în registrul menționat la articolul 12 alineatul (1) pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul legislației Uniunii, inclusiv pentru gestionarea riscurilor în conformitate cu articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

CAPITOLUL IV – ETICHETE

Articolul 14 *Etichete*

- 1. În cazul în care cerințele privind informațiile menționate la articolul 7 alineatul (1) specifică faptul că informațiile trebuie incluse pe o etichetă în temeiul articolului 7 alineatul (6) litera (d), actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 precizează:
 - (a) conținutul etichetei;
 - (b) formatul etichetei ținând seama de vizibilitate și lizibilitate;
 - (c) modul în care eticheta este afișată clienților, inclusiv în cazul vânzării la distanță, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 26 și de implicațiile pentru operatorii economici relevanți;
 - (d) după caz, mijloacele electronice pentru generarea etichetelor.
- 2. În cazul în care o cerință privind informațiile implică includerea pe etichetă a clasei de performanță a unui produs, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (4), formatul etichetei menționat la alineatul (1) litera (b) permite clienților să compare cu ușurință performanța produsului în raport cu parametrul relevant al produsului și să aleagă produse mai performante.
- 3. În cazul produselor cu impact energetic, în cazul în care informațiile privind un parametru relevant al produsului, inclusiv privind clasele de performanță menționate

la articolul 7 alineatul (4), nu pot fi încorporate pe eticheta energetică stabilită în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, Comisia, după evaluarea celei mai bune modalități de a comunica cu privire la aceste informații specifice, poate solicita, dacă este cazul, crearea unei etichete în conformitate cu prezentul regulament.

4. Atunci când stabilește cerințele privind informațiile menționate la alineatul (1), Comisia impune, după caz, ca eticheta să includă suporturi de date sau alte mijloace care să le permită clienților să aibă acces la informații suplimentare privind produsul, inclusiv mijloace care să permită accesul la pașaportul produsului menționat la articolul 8.
5. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc cerințe comune pentru formatul etichetelor necesare în temeiul articolului 7 alineatul (6) litera (d).

Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

Articolul 15 *Imitarea etichetelor*

În cazul în care actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 nu impun ca produsele să aibă o etichetă, produsele respective nu pot fi introduse pe piață sau puse în funcțiune dacă furnizează sau afișează etichete care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește etichetele prevăzute la articolul 14.

CAPITOLUL V – STABILIREA PRIORITĂȚILOR, PLANIFICAREA ȘI CONSULTAREA

Articolul 16 *Stabilirea priorităților și planificarea*

1. Atunci când stabilește prioritatea produselor care urmează să facă obiectul cerințelor în materie de proiectare ecologică în conformitate cu prezentul regulament, Comisia ține seama de contribuția lor potențială la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, mediu și eficiență energetică, precum și de următoarele criterii:
 - (a) potențialul de îmbunătățire a aspectelor produsului enumerate la articolul 5 alineatul (1) fără a antrena costuri disproporționate, ținând seama în special de:
 - (i) absența sau insuficiența dreptului Uniunii sau eșecul forțelor pieței sau al măsurilor de autoreglementare adoptate în conformitate cu articolul 18 de a aborda obiectivul în mod corespunzător; și
 - (ii) diferențele în ceea ce privește performanța produselor disponibile pe piață cu funcționalități echivalente în ceea ce privește aspectele produsului enumerate la articolul 5 alineatul (1);
 - (b) volumul vânzărilor și al schimburilor comerciale ale produsului în cadrul Uniunii;

- (c) distribuția impactului asupra mediului, a consumului de energie și a generării de deșeuri de-a lungul lanțului valoric, în special dacă acestea au loc în cadrul Uniunii;
 - (d) necesitatea de a revizui și de a adapta periodic actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 în lumina evoluțiilor tehnologice și ale pieței.
2. Comisia adoptă și actualizează periodic un plan de lucru care acoperă o perioadă de cel puțin 3 ani și care prezintă o listă a grupelor de produse pentru care intenționează să stabilească cerințe în materie de proiectare ecologică în conformitate cu prezentul regulament. Lista respectivă include aspectele produsului menționate la articolul 5 alineatul (1) pentru care Comisia intenționează să adopte cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică stabilite în temeiul articolului 5 alineatul (2) al doilea paragraf.

Atunci când adoptă sau actualizează planul de lucru menționat la primul paragraf, Comisia ține seama de criteriile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol și consultă Forumul privind proiectarea ecologică menționat la articolul 17.

Articolul 17 *Forumul privind proiectarea ecologică*

Comisia se asigură că, atunci când își desfășoară activitățile, respectă o participare echilibrată a reprezentanților statelor membre și a tuturor părților interesate implicate în produsul sau grupul de produse în cauză, cum sunt sectorul industrial, inclusiv IMM-urile și industria meșteșugărească, syndicatele, comercianții, comercianții cu amănuntul, importatorii, grupurile de protecție a mediului și asociațiile de consumatori. Aceste părți contribuie în special la elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică, la examinarea eficacității mecanismelor instituite de supraveghere a pieței și la evaluarea măsurilor de autoreglementare.

În acest scop, Comisia instituie un grup de experți în cadrul căruia se reunesc părțile respective, denumit „Forumul privind proiectarea ecologică”.

Articolul 18 *Măsurile de autoreglementare*

1. Doi sau mai mulți operatori economici pot prezenta Comisiei o măsură de autoreglementare care stabilește cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produse, ca alternativă la un act delegat adoptat în temeiul articolului 4. Operatorii respectivi fac dovada îndeplinirii criteriilor menționate la alineatul (3) literele (a)-(e). În ceea ce privește alineatul (3) litera (a), dovezile respective constau într-o analiză tehnică, de mediu și economică structurată, care să justifice cerințele în materie de proiectare ecologică și obiectivele măsurii de autoreglementare și să evalueze impactul cerințelor în materie de proiectare ecologică stabilite în măsura de autoreglementare respectivă.
2. Măsura de autoreglementare trebuie să conțină următoarele informații:
 - (a) o listă a operatorilor economici care sunt semnatori ai măsurii de autoreglementare;

- (b) cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor care fac obiectul măsurii de autoreglementare;
- (c) un plan de monitorizare detaliat, transparent și obiectiv, cu responsabilități clar identificate pentru industrie și inspectorii independenți, inclusiv criteriile stabilite la punctul 6 din anexa VII;
- (d) norme privind informațiile care trebuie raportate de semnatori și privind testele și inspecțiile.

Informațiile menționate la prezentul alineat trebuie să fie actualizate și disponibile pe un site web accesibil publicului.

3. Comisia evaluează măsura de autoreglementare propusă și, dacă este necesar, solicită consiliere științifică din partea agențiilor descentralizate ale Uniunii. Pe baza acestei evaluări, Comisia stabilește dacă măsura respectivă este o alternativă valabilă la un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, în cazul în care sunt îndeplinite următoarele criterii:

- (a) măsura de autoreglementare contribuie la îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și la asigurarea liberei circulații pe piața internă în mod rapid sau la costuri mai mici decât un act delegat adoptat în temeiul articolului 4;
- (b) cota de piață, exprimată ca volum, a semnatarilor măsurii de autoreglementare în ceea ce privește produsele vizate de măsura respectivă este de cel puțin 80 % din unitățile introduse pe piață sau puse în funcțiune;
- (c) măsura de autoreglementare respectă criteriile stabilite în anexa VII;
- (d) produsul care face obiectul măsurii de autoreglementare nu intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4;
- (e) măsura de autoreglementare este în conformitate cu legislația Uniunii și cu angajamentele comerciale internaționale ale Uniunii.

Comisia adoptă un act de punere în aplicare care conține o listă de măsuri de autoreglementare stabilite ca alternative valabile la un act delegat adoptat în temeiul articolului 4. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 67 alineatul (2).

4. Comisia poate solicita în orice moment semnatarilor unei măsurii de autoreglementare să prezinte o versiune revizuită și actualizată a măsurii respective, având în vedere evoluțiile relevante ale pieței sau ale tehnologiei din cadrul grupei de produse în cauză sau în cazul în care are motive să creadă că nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute la alineatul (3).
5. Odată ce o măsură de autoreglementare a fost inclusă într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) al doilea paragraf, semnatarii măsurii respective raportează Comisiei, la intervale regulate prevăzute în respectivul act de punere în aplicare, cu privire la progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor măsurilor de autoreglementare și pentru a demonstra că criteriile

stabilite la alineatul (3) literele (a)-(e) rămân îndeplinite. Rapoartele respective trebuie, de asemenea, puse la dispoziție pe un site web accesibil publicului.

6. În cazul în care Comisia consideră, pe baza informațiilor primite în temeiul alineatului (4) sau (5), că o măsură de autoreglementare nu mai îndeplinește criteriile stabilite la alineatul (3), aceasta o elimină din lista menționată la alineatul respectiv. În astfel de cazuri, Comisia poate decide să adopte cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile produsului care face obiectul măsurii de autoreglementare respective.

Articolul 19

Microîntreprinderile, întreprinderile mici și mijlocii

1. În contextul programelor de care pot beneficia IMM-urile, Comisia ia în considerare inițiativele care ajută IMM-urile să integreze aspectele legate de sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului, inclusiv eficiența energetică în lanțul lor valoric.
2. Atunci când adoptă acte delegate în temeiul articolului 4, Comisia însoțește actele respective, după caz, cu orientări referitoare la particularitățile IMM-urilor care își desfășoară activitatea în sectorul de produse sau de grupe de produse afectat, pentru a facilita aplicarea prezentului regulament de către IMM-uri.
3. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a ajuta IMM-urile să aplice cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Aceste măsuri trebuie să includă cel puțin asigurarea disponibilității ghișeelelor unice sau a unor mecanisme similare pentru a crește gradul de conștientizare și a crea oportunități de colaborare în rețea pentru IMM-uri în vederea adaptării la cerințe.

În plus, fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat, astfel de măsuri pot include:

- (a) sprijin financiar, inclusiv prin acordarea de avantaje fiscale și prin furnizarea de investiții în infrastructura fizică și digitală;
- (b) acces la finanțare;
- (c) gestionarea specializată și formarea personalului;
- (d) asistență tehnică și organizațională.

CAPITOLUL VI – DISTRUGEREA PRODUSELOR DE CONSUM NEVÂNDUTE

Articolul 20

Distrugerea produselor de consum nevândute

1. Un operator economic care elimină produsele de consum nevândute direct sau în numele unui alt operator economic trebuie să comunice:

- (a) numărul de produse de consum nevândute eliminate anual, diferențiate în funcție de tipul sau categoria de produse;
- (b) motivele pentru eliminarea produselor;
- (c) livrarea de produse eliminate în vederea pregătirii pentru operațiuni de reutilizare, refabricare, reciclare, valorificare energetică și eliminare în conformitate cu ierarhia deșeurilor, astfel cum este definită la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE.

Operatorul economic trebuie să publice aceste informații pe un site accesibil în mod liber sau să le pună la dispoziția publicului în alt mod, până când un act delegat adoptat în temeiul alineatului (3) începe să se aplice categoriei de produse de consum nevândute eliminate de operatorul în cauză.

2. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc formatul pentru prezentarea informațiilor menționate la alineatul (1), inclusiv tipul sau categoria și modul în care trebuie verificate informațiile.

Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

3. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a completa prezentul regulament interzicând operatorilor economici să distrugă produsele de consum nevândute în Uniune, în cazul în care distrugerea produselor de consum nevândute care aparțin unei anumite grupe de produse are un impact semnificativ asupra mediului.

În actele delegate adoptate în temeiul primului paragraf, Comisia stabilește anumite derogări de la interdicțiile respective, în cazul în care acest lucru este oportun având în vedere:

- (a) preocupări legate de sănătate și siguranță;
- (b) daune aduse produselor ca urmare a manipulării acestora sau descoperite după ce un produs a fost returnat de către un consumator;
- (c) adecvarea produsului la scopul pentru care este destinat, ținând seama, după caz, de dreptul Uniunii și de dreptul intern și de standardele tehnice;
- (d) refuzul de a accepta produsele pentru donare, pregătire pentru reutilizare sau refabricare.

4. Atunci când elaborează un act delegat adoptat în temeiul alineatului (3), Comisia:

- (a) evaluează prevalența și impactul asupra mediului al distrugerii anumitor produse de consum;
- (b) ține seama de informațiile prezentate de operatorii economici în temeiul alineatului (1);

- (c) efectuează o evaluare a impactului pe baza celor mai bune dovezi și analize disponibile, precum și pe baza unor studii suplimentare, după caz.

Comisia consultă Forumul privind proiectarea ecologică menționat la articolul 17 și ține seama de opiniile sale cu privire la posibilele interdicții de distrugere a produselor de consum nevândute menționate la alineatul (3), înainte de elaborarea actelor delegate de stabilire a interdicțiilor respective.

- 5. În cazul în care produsele de consum nevândute sunt distruse în temeiul unei derogări menționate la alineatul (3) al doilea paragraf, operatorul economic responsabil publică pe un site accesibil în mod liber sau pune la dispoziția publicului în alt mod:
 - (a) numărul de produse de consum nevândute distruse;
 - (b) motivele distrugerii lor, cu referire la derogarea aplicabilă;
 - (c) livrarea produselor distruse pentru operațiuni de reciclare, valorificare energetică și eliminare în conformitate cu ierarhia deșeurilor, astfel cum este definită la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE.

Detaliile și formatul pentru prezentarea informațiilor prevăzute în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (2) se aplică informațiilor care trebuie publicate în temeiul prezentului alineat, cu excepția cazului în care actul delegat adoptat în temeiul alineatului (3) prevede altfel.

- 6. Prezentul articol nu se aplică IMM-urilor.

Cu toate acestea, Comisia poate prevedea, în actele delegate adoptate în temeiul alineatului (3), că interdicția de a distruge produsele de consum nevândute menționate la alineatul (3) sau obligația de informare menționată la alineatul (4) se aplică:

- (a) întreprinderilor mijlocii, în cazul în care există suficiente dovezi că acestea generează o parte substanțială a produselor de consum nevândute care sunt distruse;
- (b) microîntreprinderilor, întreprinderilor mici sau întreprinderilor mijlocii, în cazul în care există suficiente dovezi că acestea pot fi utilizate pentru a eluda interdicția de a distruge produsele de consum nevândute menționate la alineatul (3) sau obligația de informare menționată la alineatul (4).

CAPITOLUL VII – OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI

Articolul 21

Obligațiile producătorilor

- 1. Atunci când introduc pe piață sau pun în funcțiune produse care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii se asigură că:

- (a) produsele respective au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 6 și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;
 - (b) produsele respective sunt însoțite de informațiile solicitate la articolul 7 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;
 - (c) este disponibil un pașaport al produselor în conformitate cu articolul 8 și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.
2. Înainte de a introduce pe piață sau de a pune în funcțiune un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii efectuează procedura de evaluare a conformității specificată în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 și întocmesc documentația tehnică necesară sau dispun efectuarea acesteia în numele lor.
- În cazul în care conformitatea unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura respectivă, producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 37 și aplică marcajul CE în conformitate cu articolul 39. Cu toate acestea, în cazul în care Comisia a specificat norme alternative în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (f), producătorul întocmește o declarație de conformitate și aplică marcajul de conformitate în conformitate cu normele respective.
3. Producătorii păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate UE timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produsului. Actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 pot specifica o perioadă mai lungă sau mai scurtă de 10 ani pentru a ține seama de natura produselor sau a cerințelor în cauză.
4. Producătorii se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă a producției de serie cu cerințele aplicabile. Modificările procesului de producție, ale proiectării produsului sau ale caracteristicilor, precum și modificările standardelor armonizate, ale specificațiilor comune sau ale altor specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea produsului sau prin aplicarea cărora este verificată conformitatea produsului sunt luate în considerare în mod corespunzător de către producători și, în cazul în care constată că este afectată conformitatea produsului, producătorii efectuează o reevaluare în conformitate cu procedura de evaluare a conformității specificată în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 sau dispun efectuarea acesteia în numele lor.
5. Producătorii se asigură de faptul că produsele lor poartă tipul, lotul sau numărul de serie sau un alt element de identificare. Dacă mărimea sau natura produsului nu permite acest lucru, producătorii se asigură că informația solicitată este prevăzută pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.
6. Producătorii indică numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată și adresa poștală și, dacă sunt disponibile, mijloacele electronice de comunicare prin care pot fi contactați pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj, într-un document care însoțește produsul sau, dacă este disponibil, într-un pașaport al produsului. Adresa indică un singur punct de contact pentru producător. Datele de contact trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile.

7. Producătorii se asigură că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 este însoțit de instrucțiuni care permit consumatorilor și altor utilizatori finali să assembleze, să instaleze, să opereze, să depoziteze, să întrețină, să repare și să elimine produsul în condiții de siguranță, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori și alți utilizatori finali, după cum se stabilește de către statul membru în cauză. Aceste instrucțiuni trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile și să includă cel puțin informațiile specificate în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 și în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (b) punctul (ii).

8. Producătorii care consideră sau au motive să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 pe care l-au introdus pe piață sau l-au pus în funcțiune nu este conform cerințelor prevăzute în respectivele acte delegate trebuie să ia de îndată măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea produsului respectiv, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz.

Producătorul informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

9. Producătorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea produsului, inclusiv documentația tehnică, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității naționale competente.

Producătorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, care reglementează produsul în cauză.

Articolul 22

Reprezentanți autorizați

1. Un producător poate numi, prin mandat scris, un reprezentant autorizat.
- Obligațiile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) și întocmirea documentației tehnice nu sunt incluse în mandatul reprezentantului autorizat.
2. Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:
- (a) să păstreze declarația de conformitate UE și documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale de supraveghere a pieței timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4;

- (b) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice măsură luată referitoare la neconformitățile produsului care face obiectul mandatului reprezentantului autorizat;
- (c) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, să furnizeze autorității respective toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui produs, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză;
- (d) în urma unei cereri din partea unei autorități naționale competente, să pună la dispoziție documentele relevante în termen de 10 zile de la primirea unei astfel de cereri;
- (e) să rezilieze mandatul în cazul în care producătorul acționează contrar obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament și al actului delegat adoptat în temeiul articolului 4.

Articolul 23 *Obligațiile importatorilor*

1. Importatorii introduc pe piață numai produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 și care respectă cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile.
2. Înainte de a introduce pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, importatorii se asigură că:
 - (a) procedura corespunzătoare de evaluare a conformității a fost efectuată de către producător și că producătorul a întocmit documentația tehnică;
 - (b) produsele sunt însoțite de informațiile solicitate la articolul 7 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;
 - (c) este disponibil un pașaport al produselor în conformitate cu articolul 8 și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Importatorul se asigură, de asemenea, că produsul poartă marcajul CE necesar menționat la articolul 38 sau marcajul de conformitate alternativ, astfel cum este prevăzut într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (f) și este însoțit de documentele necesare și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 21 alineatele (5) și (6).

În cazul în care importatorii consideră sau au motive să creadă că un produs nu este conform cu cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4, aceștia nu introduc produsul pe piață sau nu îl pun în funcțiune înainte ca acesta să fie adus în conformitate.

3. Importatorii indică pe produs numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată și adresa poștală și, dacă sunt disponibile, mijloacele electronice de comunicare, locul în care pot fi contactați sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj, într-un document care însoțește produsul sau, dacă este

disponibil, într-un pașaport al produsului. Datele de contact trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile.

4. Importatorii se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni care permit consumatorului să asambleze, să instaleze, să exploateze, să depoziteze, să întrețină, să repare și să elimine produsul, într-o limbă ușor de înțeles de către consumatori și alți utilizatori finali, astfel cum se stabilește de către statul membru în cauză. Aceste instrucțiuni trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile și să includă cel puțin informațiile specificate în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.
5. Importatorii se asigură că, pe toată perioada în care un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau transport nu periclitează conformitatea acestuia cu cerințele stabilite într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 care îl reglementează.
6. Importatorii care consideră sau au motive să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 pe care l-au introdus pe piață sau l-au pus în funcțiune nu este conform cerințelor prevăzute în respectivul act iau de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul produs în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz.

Importatorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

7. Importatorii păstrează o copie a declarației UE de conformitate la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței pe o perioadă de 10 ani sau pe perioada specificată printr-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția acestor autorități, la cerere.
8. Importatorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează acesteia toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui produs, inclusiv documentația tehnică, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic. Documentele relevante sunt puse la dispoziție în termen de 10 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității competente a unui stat membru.

Importatorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, care reglementează produsul în cauză.

Articolul 24 *Obligațiile distribuitorilor*

1. Atunci când pun la dispoziție pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, distribuitorii acționează cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele prevăzute în actul respectiv.

2. Înainte de a pune la dispoziție pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, distribuitorii verifică dacă:
- (a) produsul poartă marcajul CE în conformitate cu articolele 38 și 39 sau marcajul de conformitate alternativ adoptat în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (f) și, după caz, este etichetat sau este legat de un pașaport al produsului în conformitate cu actele delegate respective;
 - (b) produsul este însoțit de documentele necesare și de instrucțiuni, pentru a permite consumatorului să assembleze, să instaleze, să exploateze, să depoziteze, să întrețină și să elimine produsul, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori și alți utilizatori finali, după cum se stabilește de către statul membru în care produsul urmează să fie pus la dispoziție pe piață, iar aceste instrucțiuni sunt clare, inteligibile și lizibile și includ cel puțin informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), astfel cum se prevede în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4;
 - (c) producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 21 alineatele (5) și (6) și la articolul 23 alineatul (3).
3. În cazul în care un distribuitor consideră sau are motive să creadă că un produs, înainte de a-l pune la dispoziție pe piață, sau producătorul acestuia nu respectă cerințele prevăzute într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, acesta nu pune produsul la dispoziție pe piață înainte ca produsul să fie adus în conformitate sau înainte ca producătorul să se conformeze.

Distribuitorii asigură faptul că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea acestuia cu cerințele stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

4. Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că un produs pe care l-au pus la dispoziție pe piață nu este în conformitate cu cerințele stabilite într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 se asigură că se iau imediat măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul produs în conformitate, pentru a-l retrace sau pentru a-l rechema, după caz.

Distribuitorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

5. Distribuitorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează autorității toate informațiile și documentația la care au acces și care sunt relevante pentru demonstrarea conformității unui produs. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic.

Distribuitorii cooperează cu autoritatea respectivă cu privire la orice măsură corectivă întreprinsă pentru a remedia orice caz de neconformitate cu un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, care reglementează produsul în cauză.

Articolul 25
Obligațiile comercianților

1. Comercianții se asigură că clienții lor au acces la toate informațiile relevante impuse de actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv în cazul vânzării la distanță.
2. Comercianții se asigură că pașaportul produsului este ușor accesibil clienților, inclusiv în cazul vânzării la distanță, astfel cum se specifică la articolul 8 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 care reglementează produsul.
3. Comercianții:
 - (a) afișează clienților, într-un mod vizibil, inclusiv pentru vânzarea online la distanță, etichetele prevăzute în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) sau (3);
 - (b) fac trimitere la informațiile incluse pe etichetele prevăzute în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) sau (3) în materialele publicitare vizuale sau în materialele promoționale tehnice pentru un anumit model, în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 care reglementează produsul;
 - (c) nu furnizează și nu afișează alte etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile incluse pe etichetă.

Articolul 26
Obligații legate de etichete

1. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 14, operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune se asigură că produsele sunt însoțite, pentru fiecare unitate în parte și gratuit, de etichete tipărite în conformitate cu actul delegat respectiv.
2. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 14, operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune livrează comerciantului etichete tipărite sau copii digitale gratuite, prompt și, în orice caz, în termen de 5 zile lucrătoare de la cererea comerciantului.
3. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 14, operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune se asigură că etichetele sale sunt exacte și, în cadrul procedurii aplicabile de evaluare a conformității, elaborează o documentație tehnică suficientă pentru a permite evaluarea exactității.
4. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 14, operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune:

- (a) face trimitere la informațiile incluse pe etichetă, în materialele publicitare vizuale sau în materialele promoționale tehnice pentru un anumit model în conformitate cu actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4;
- (b) nu furnizează și nu afișează alte etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților în ceea ce privește informațiile incluse pe etichetă.

Articolul 27

Obligațiile furnizorilor de servicii de logistică

Furnizorii de servicii de logistică se asigură că, pentru produsele pe care le manipulează care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, condițiile din timpul depozitării, ambalării, adresării sau expedierii nu periclitează conformitatea produselor cu cerințele prevăzute în respectivul act delegat.

Articolul 28

Situațiile în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

În sensul prezentului regulament, un importator sau un distribuitor este considerat producător și i se aplică obligațiile care revin producătorului în temeiul articolului 21, în cazul în care:

- (1) introduce pe piață, sub numele sau marca sa, un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4;
- (2) modifică un astfel de produs deja introdus pe piață într-un mod care afectează conformitatea cu cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 care reglementează produsul.

Articolul 29

Obligațiile piețelor online și ale motoarelor de căutare online

- 1. Cooperarea menționată la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 include, în ceea ce privește piețele online și în sensul prezentului regulament, în special:
 - (a) cooperarea pentru a asigura măsuri eficace de supraveghere a pieței, inclusiv prin neînstituirea unor obstacole în calea unor astfel de măsuri;
 - (b) informarea autorităților de supraveghere a pieței cu privire la orice acțiune întreprinsă;
 - (c) instituirea unui schimb regulat și structurat de informații privind ofertele care au fost eliminate pe baza prezentului articol de către piețele online;
 - (d) posibilitatea ca instrumentele online utilizate de autoritățile de supraveghere a pieței să aibă acces la interfețele lor pentru a identifica produsele neconforme;
 - (e) la cererea autorităților de supraveghere a pieței, atunci când piețele online sau vânzătorii online au creat obstacole tehnice în calea extragerii de date din

interfețele lor online, posibilitatea extragerii acestor date de către autoritățile respective în scopul asigurării conformității produselor, pe baza parametrilor de identificare furnizați de autoritățile de supraveghere a pieței solicitante.

2. În sensul cerințelor de la [articolul 22 alineatul (7)] din Regulamentul (UE).../... [Actul legislativ privind serviciile digitale], piețele online își proiectează și își organizează interfața online într-un mod care să le permită comercianților să își îndeplinească obligațiile prevăzute la articolul 25 și să le permită operatorilor economici să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul articolului 30 alineatul (1) din prezentul regulament.

Informațiile trebuie să poată fi furnizate pentru fiecare produs oferit și prezentat sau ușor accesibile în alt mod de către clienți pe lista produselor.

În special, în cazul în care actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 impun ca publicitatea vizuală online pentru anumite produse să fie însoțită de informații electronice online care trebuie afișate pe mecanismul de afișare, piețele online trebuie să le permită comercianților să le afișeze. Această obligație se aplică, de asemenea, motoarelor de căutare online și altor platforme online care oferă publicitate vizuală online pentru produsele în cauză.

3. În ceea ce privește competențele conferite de statele membre în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1020, statele membre conferă autorităților lor de supraveghere a pieței, pentru toate produsele care intră sub incidența unui act delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4, competența de a emite ordine care să impună unei piețe online să elimine din interfața sa online conținutul ilegal specific referitor la un produs neconform, să blocheze accesul la acesta sau să afișeze un avertisment explicit către utilizatorii finali atunci când aceștia accesează conținutul respectiv. Aceste ordine respectă [articolul 8 alineatul (1)] din Regulamentul (UE).../... [Actul legislativ privind serviciile digitale].
4. Piețele online iau măsurile necesare pentru a primi și a prelucra ordinele menționate la alineatul (2) în conformitate cu [articolul 8] din Regulamentul (UE).../... [Actul legislativ privind serviciile digitale].
5. Piețele online trebuie să își stabilească un punct unic de contact care să permită comunicarea directă cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în ceea ce privește conformitatea cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Acest punct de contact poate fi același punct de contact ca cel menționat la [articolul 20 alineatul (1)] din Regulamentul (UE).../... [Regulamentul privind siguranța generală a produselor] sau la [articolul 10 alineatul (1)] din Regulamentul (UE).../... [Actul legislativ privind serviciile digitale].

Articolul 30

Obligațiile operatorilor economici privind informațiile

1. În cazul în care produsele sunt puse la dispoziție pe piața online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță de către operatorii economici relevanți, oferta

relevantă a produsului trebuie să furnizeze în mod clar și vizibil cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală sau de e-mail la care acesta poate fi contactat;
- (b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa, numărul de telefon și adresa de e-mail ale operatorului economic stabilit în Uniune în sensul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020;
- (c) informații pentru identificarea produsului, inclusiv tipul și, dacă este disponibil, numărul lotului sau numărul de serie și orice alt identificator de produs.

2. La cerere, operatorii economici furnizează autorităților de supraveghere a pieței:

- (a) numele oricărui operator economic care le-a furnizat un produs care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4;
- (b) orice operator economic căruia i-au furnizat astfel de produse, precum și cantitățile și modelele exacte.

Operatorii economici sunt în măsură să furnizeze aceste informații timp de 10 ani după ce le-au fost furnizate produsele relevante și timp de 10 ani după ce au furnizat astfel de produse. Atunci când adoptă acte delegate în temeiul articolului 4, Comisia poate specifica o perioadă mai mare sau mai mică de 10 ani pentru a ține seama de natura produselor sau a cerințelor relevante.

3. Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să pună la dispoziție în format digital părți din documentația tehnică referitoare la produsul relevant în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (a), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) necesitatea de a facilita verificarea conformității cu cerințele aplicabile de către autoritățile de supraveghere a pieței;
- (b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici.

Comisia specifică modul în care sunt puse la dispoziție părțile relevante din documentația tehnică. Dacă este disponibilă, documentația tehnică este pusă la dispoziție prin intermediul pașaportului produsului.

Articolul 31

Obligațiile de monitorizare și raportare ale operatorilor economici

1. Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să pună la dispoziția Comisiei informații privind cantitățile unui produs care face obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (b), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) disponibilitatea dovezilor privind pătrunderea pe piață a produsului relevant pentru a facilita revizuirea actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 aplicabile produsului respectiv;
- (b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici.

Comisia precizează perioada la care se referă informațiile menționate la primul paragraf. Aceste informații sunt diferențiate în funcție de modelul de produs.

Comisia se asigură că datele rezultate sunt prelucrate în condiții de siguranță și în conformitate cu dreptul Uniunii.

Comisia precizează în actele delegate respective mijloacele prin care informațiile relevante sunt puse la dispoziție și periodicitatea acestora.

2. Atunci când impune ca un produs să poată măsura energia pe care o consumă sau performanța acestuia în raport cu alți parametri relevanți ai produsului menționați în anexa I în timpul utilizării, în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (c), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) utilitatea datelor generate în timpul utilizării pentru utilizatorii finali în vederea înțelegerii și gestionării consumului de energie sau a performanței produsului;
- (b) fezabilitatea tehnică a înregistrării datelor generate în timpul utilizării;
- (c) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici.

Produsele care fac obiectul unei cerințe stabilite în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (c) înregistrează datele generate în timpul utilizării care rezultă și le fac vizibile pentru utilizatorul final.

3. Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să colecteze, să anonimizeze sau să raporteze Comisiei datele generate în timpul utilizării menționate la alineatul (2), în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (d), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) utilitatea datelor generate în timpul utilizării pentru Comisie în momentul revizuirii cerințelor în materie de proiectare ecologică sau al asistării autorităților de supraveghere a pieței cu informații statistice pentru analiza lor bazată pe riscuri;
- (b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici.

Aceste cerințe menționate la primul paragraf pot consta, în special, în:

- (a) colectarea datelor generate în timpul utilizării, dacă acestea pot fi accesate de la distanță prin internet, cu excepția cazului în care utilizatorul final refuză în mod expres să pună la dispoziție datele respective;

- (b) anonimizarea datelor colectate în temeiul literei (a) și raportarea acestora Comisiei cel puțin o dată pe an. Operatorul economic include în baza de date cu produse numărul de identificare al modelului menționat la articolul 12 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2017/1369 și, dacă este relevant pentru performanța acestora, informații geografice privind produsele.

Comisia precizează detaliile și formatul pentru raportarea datelor generate în timpul utilizării, astfel cum se menționează la al doilea paragraf litera (b).

4. Comisia evaluează periodic datele generate în timpul utilizării primite în temeiul alineatului (3) și, după caz, publică seturi de date agregate.

CAPITOLUL VIII – CONFORMITATEA PRODUSELOR

Articolul 32

Metode de testare, măsurare și calcul

1. În scopul conformității și al verificării conformității cu cerințele în materie de proiectare ecologică, testele, măsurătorile și calculele se efectuează utilizând metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute. Aceste metode îndeplinesc cerințele de testare, măsurare și calcul stabilite în actele delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4.
2. În cazul în care este necesar pentru a asigura conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (e), Comisia poate solicita utilizarea unor instrumente online pentru calcularea performanței produselor în ceea ce privește parametrul relevant al produsului menționat în anexa I care reflectă cerințele de calcul aplicabile.

Atunci când stabilesc astfel de cerințe pentru utilizarea instrumentelor online, Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) necesitatea de a asigura aplicarea armonizată a cerințelor de calcul;
- (b) necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă impusă operatorilor economici care respectă cerințele relevante.

Instrumentele online trebuie să fie accesibile în mod liber operatorilor economici care respectă cerințele relevante.

Articolul 33

Circumvenție

1. Produsele care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu se introduc pe piață sau nu se pun în funcțiune dacă sunt proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile atunci când sunt testate pentru a obține un rezultat mai favorabil pentru oricare dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 și care reglementează produsele.

În sensul prezentului alineat, produsele concepute astfel încât să poată detecta faptul că sunt testate și să își modifice automat performanța ca răspuns și produsele prestabilite pentru a-și modifica performanța în momentul testării, constituie produse proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile atunci când sunt testate.

2. Operatorii economici care introduc pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu prevăd instrucțiuni specifice testării care modifică comportamentul sau proprietățile produselor pentru a obține un rezultat mai favorabil pentru oricare dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, care reglementează produsele.

În sensul prezentului alineat, instrucțiunile care conduc la o modificare manuală a produsului înainte de un test care modifică performanța produsului constituie instrucțiuni specifice testelor care modifică comportamentul sau proprietățile produselor.

3. Produsele care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu se introduc pe piață sau nu se pun în funcțiune dacă sunt proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile într-o perioadă scurtă după punerea în funcțiune a produsului, ceea ce duce la o înrăutățire a performanței lor în ceea ce privește oricare dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, care le reglementează, sau performanța lor funcțională din perspectiva utilizatorului.
4. Actualizările de software sau firmware nu trebuie să înrăutățească performanța produsului în ceea ce privește niciunul dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, care reglementează produsele, sau performanța funcțională din perspectiva utilizatorului atunci când este măsurată cu ajutorul metodei de testare utilizate pentru evaluarea conformității, cu excepția cazului în care utilizatorul final și-a dat consimțământul explicit înainte de actualizare. Nu trebuie să aibă loc nicio modificare a performanțelor ca urmare a respingerii actualizării.

Actualizările de software sau firmware nu trebuie să înrăutățească performanța menționată la primul paragraf într-o măsură în care produsul să devină neconform cu cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 aplicabile în momentul introducerii pe piață sau al punerii în funcțiune a produsului.

Articolul 34 *Prezumția de conformitate*

1. Metodele de testare, de măsurare sau de calcul menționate la articolul 32 care sunt în conformitate cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul respectiv și cu cerințele privind testarea, măsurarea și calculul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora.
2. Produsele care sunt în conformitate cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora.

3. Produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, cărora li s-a acordat eticheta ecologică a UE în temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010 sunt considerate a fi conforme cu cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actul delegat respectiv, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE stabilite în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 66/2010.

Articolul 35 *Specificații comune*

1. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc specificații comune pentru cerințele în materie de proiectare ecologică, cerințele esențiale pentru pașapoartele produselor menționate la articolul 10 sau pentru metodele de testare, de măsurare sau de calcul menționate la articolul 32, în următoarele situații:
 - (a) atunci când a solicitat uneia sau mai multor organizații europene de standardizare să elaboreze un standard armonizat în legătură cu o cerință în materie de proiectare ecologică sau cu o metodă care nu este reglementată de un standard armonizat sau de o parte a acestuia, ale cărui referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, și fie există întârzieri nejustificate în procedura de standardizare, fie cererea nu a fost acceptată de niciuna dintre organizațiile europene de standardizare;
 - (b) atunci când Comisia a decis, în conformitate cu procedura menționată la articolul 11 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, să mențină în mod restricționat sau să retragă referințele la standardele armonizate sau la o parte a acestora care reglementează o cerință în materie de proiectare ecologică sau o metodă.

Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

2. Metodele de testare, de măsurare și de calcul menționate la articolul 32 care sunt în conformitate cu specificația comună sau cu părți ale acesteia sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul respectiv și cu cerințele de testare, de măsurare și de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de o astfel de specificație comună sau de părți ale acesteia.
3. Produsele care sunt în conformitate cu specificațiile comune sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4, care reglementează produsele respective, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de specificațiile comune respective sau de părți ale acestora.

Articolul 36
Evaluarea conformității

1. Atunci când precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă în temeiul articolului 4 al doilea paragraf, Comisia ia în considerare următoarele criterii:
 - (a) dacă modulul în cauză este adecvat tipului de produs și proporțional cu interesul public urmărit;
 - (b) natura parametrilor produsului menționați în anexa I pe care se bazează cerințele relevante în materie de proiectare ecologică, în special dacă performanța în ceea ce privește acești parametri ai produsului poate fi verificată pe produsul în sine;
 - (c) atunci când implicarea terților este obligatorie, necesitatea ca producătorul să poată alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului enumerate în anexa II din Decizia nr. 768/2008/CE.
2. Dacă este relevant, înregistrările și corespondența referitoare la procedurile de evaluare a conformității se redactează într-o limbă oficială a statului membru în care este stabilit un organism notificat implicat într-o procedură de evaluare a conformității menționată la alineatul (1) sau într-o limbă acceptată de organismul respectiv.

Articolul 37
Declarația de conformitate UE

1. Declarația de conformitate UE precizează că a fost demonstrată îndeplinirea cerințelor în materie de proiectare ecologică specificate în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.
2. Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa V, conține elementele specificate în procedura aplicabilă de evaluare a conformității și o trimitere la actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4. Aceasta este actualizată permanent. Aceasta se traduce în limba (limbile) impusă (impuse) de statul membru pe piața căruia este introdus sau pus la dispoziție produsul.
3. În cazul în care un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 face obiectul mai multor acte ale Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, se întocmește o singură declarație de conformitate UE în temeiul tuturor acestor acte ale Uniunii. Declarația respectivă precizează actele în cauză ale Uniunii și referințele de publicare ale acestora. Aceasta poate fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate UE individuale relevante.
4. Prin redactarea declarației de conformitate UE, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului.

Articolul 38
Principii generale ale marcajului CE

Marcajul CE este supus principiilor generale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 39
Reguli și condiții privind aplicarea marcajului CE

1. Marcajul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe produs. Dacă acest lucru nu este posibil sau nu se justifică dată fiind natura produsului, marcajul se aplică pe ambalaj și pe documentele însoțitoare.
2. Marcajul CE se aplică înainte ca produsul să fie introdus pe piață.
3. Pentru un produs la a cărui evaluare a conformității participă un organism notificat, marcajul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat respectiv.

Numărul de identificare al organismului notificat se aplică chiar de către organismul notificat sau, la instrucțiunile acestuia, de către producător sau de către reprezentantul său autorizat.

4. Marcajul CE și, după caz, numărul de identificare al organismului notificat pot fi urmate de o pictogramă sau de un alt marcaj care indică un risc special sau o utilizare specială.
5. Statele membre dezvoltă mecanismele existente pentru a asigura aplicarea corectă a regimului care reglementează marcajul CE și iau măsuri adecvate în caz de utilizare incorectă a marcajului.

Articolul 40
Declarații de conformitate și marcaje alternative

Atunci când specifică norme alternative privind declarația de conformitate sau marcajele care indică conformitatea cu cerințele aplicabile în temeiul dreptului Uniunii, în conformitate cu articolul 4 al treilea paragraf litera (f), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

- (a) necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici;
- (b) necesitatea de a asigura coerența cu alte declarații de conformitate și marcaje aplicabile unui anumit produs;
- (c) necesitatea de a preveni confuzia cu privire la semnificația declarațiilor de conformitate și a marcajelor în temeiul altor acte legislative ale Uniunii.

CAPITOLUL IX - NOTIFICAREA ORGANISMELOR DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 41

Notificare

Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele autorizate să îndeplinească sarcinile de evaluare a conformității ca parte terță prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 42

Autoritățile de notificare

1. Statele membre desemnează o autoritate de notificare unică căreia îi revine răspunderea pentru instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate, incluzând a conformității cu dispozițiile articolului 47.
2. Statele membre pot decide ca evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) să fie efectuate de un organism național de acreditare în sensul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și în conformitate cu acesta.
3. În cazul în care autoritatea de notificare delegă sau încredințează evaluarea, notificarea sau monitorizarea menționate la alineatul (1) unui organism care nu reprezintă o entitate guvernamentală, respectivul organism este o persoană juridică și îndeplinește, *mutatis mutandis*, cerințele prevăzute la articolul 43. În plus, un astfel de organism prevede modalități de acoperire a costurilor care decurg din activitățile sale.
4. Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru sarcinile îndeplinite de organismul menționat la alineatul (3).

Articolul 43

Cerințe privind autoritățile de notificare

1. Autoritatea de notificare este constituită în așa fel încât să nu existe conflicte de interese cu organismele de evaluare a conformității sau cu organismele notificate.
2. Autoritatea de notificare se organizează și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.
3. Autoritatea de notificare este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea organismului de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea.
4. Autoritatea de notificare nu oferă sau nu prestează activități pe care le desfășoară organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.
5. Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute. Cu toate acestea, la cerere, autoritatea de notificare face schimb de informații cu Comisia, cu

autoritățile de notificare din alte state membre și cu alte autorități naționale relevante, privind organismele notificate.

6. Autoritatea de notificare ia ca bază pentru notificare numai organismul specific de evaluare a conformității care solicită notificarea și nu ia în considerare capacitățile sau personalul societății-mamă sau al societăților-soră. Autoritatea evaluează organismul respectiv în raport cu toate cerințele și sarcinile de evaluare a conformității relevante.
7. Autoritatea de notificare dispune de suficient personal competent și de finanțare suficientă în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor sale.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește un număr minim de echivalente normă întreagă considerat suficient pentru monitorizarea corespunzătoare a organismelor notificate, după caz, în legătură cu sarcinile specifice de evaluare a conformității. În cazul în care monitorizarea este efectuată de un organism național de acreditare sau de un organism menționat la articolul 42 alineatul (3), acest număr minim se aplică organismului respectiv.

Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

Articolul 44

Obligația de informare a autorităților de notificare

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificare a acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

Articolul 45

Cerințe referitoare la organismele notificate

1. În scopul notificării, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (2)-(11).
2. Organismul de evaluare a conformității este constituit în temeiul dreptului intern al unui stat membru și are personalitate juridică.
3. Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația sau de produsul pe care îl evaluează. Acesta nu are nicio legătură de afaceri cu organizațiile care au un interes în ceea ce privește produsele pe care le evaluează, în special cu producătorii, cu partenerii lor comerciali și cu investitorii lor acționari. Aceasta nu exclude desfășurarea de către organismul de evaluare a conformității a unor activități de evaluare a conformității pentru producătorii concurenți.
4. Organismul de evaluare a conformității, personalul de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu trebuie să

acționeze ca proiectant, producător, furnizor, importator, distribuitor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere al produselor pe care le evaluează și nici ca reprezentanți ai vreuneia dintre aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea produselor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea acestor produse în scopuri personale.

Un organism de evaluare a conformității, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu pot fi direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construirea, comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor respective sau să reprezinte părțile angajate în aceste activități. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile societății-mamă și ale societății-soră, ale filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

Stabilirea și supravegherea procedurilor interne, a politicilor generale, a codurilor de conduită sau a altor norme interne, alocarea de personal pentru sarcini specifice și deciziile de evaluare a conformității nu pot fi delegate unui subcontractant sau unei filiale.

5. Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora desfășoară activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și pe baza competenței tehnice indispensabile în domeniul specific. De asemenea, aceștia sunt independenți față de toate presiunile și stimulentele, îndeosebi de natură financiară, care le-ar putea influența deciziile sau rezultatele activităților de evaluare a conformității, în special în ceea ce privește persoanele sau grupele de persoane care au un interes legat de rezultatele activităților respective.
6. Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate atribuțiile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite prin actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4 și în legătură cu care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuții sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de produs pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

- (a) personalul necesar având cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a efectua sarcinile de evaluare a conformității. Personalul responsabil cu luarea deciziilor de evaluare este angajat de organismul de evaluare a conformității în temeiul legislației naționale a statului membru notficator, nu are niciun alt potențial conflict de interese, are competența de a verifica evaluările efectuate de alți membri ai personalului, de experți externi sau de subcontractanți. Numărul acestor membri ai personalului

trebuie să fie suficient pentru a asigura continuitatea activității și o abordare coerentă a evaluărilor conformității;

- (b) descrieri necesare ale procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurând transparența acestor proceduri și capacitatea de a le reproduce. Acest lucru include o matrice de calificare care corelează personalul relevant, statutul și sarcinile respective ale acestuia din cadrul organismului de evaluare a conformității cu sarcinile de evaluare a conformității în legătură cu care organismul intenționează să fie notificat;
- (c) politici și proceduri adecvate și necesare care fac distincție între sarcinile îndeplinite ca organism notificat și alte activități;
- (d) procedurile necesare pentru a-și desfășura activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și de structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei utilizate pentru produse, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității are mijloacele necesare pentru a îndeplini sarcinile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității în mod corespunzător și are acces la toate echipamentele sau instalațiile necesare.

7. Personalul responsabil de îndeplinirea activităților de evaluare a conformității trebuie să posede următoarele:

- (a) o pregătire tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității pentru care organismul de evaluare a conformității a fost notificat;
- (b) cunoștințe satisfăcătoare privind cerințele evaluărilor pe care le efectuează și autoritatea adecvată pentru efectuarea acestor evaluări, inclusiv cunoștințe și o înțelegere corespunzătoare a legislației relevante, a cerințelor de testare, de măsurare și de calcul, a standardelor armonizate sau a specificațiilor comune aplicabile și a dispozițiilor relevante din prezentul regulament și din actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;
- (c) abilitatea necesară pentru a întocmi certificate, procese-verbale și rapoarte pentru a demonstra că evaluările au fost efectuate.

8. Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității și a personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare al acestora este garantată.

Remunerația personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare ale unui organism de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele acestora.

9. Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere dacă răspunderea nu este asumată de stat în conformitate cu dreptul intern sau dacă statul membru nu este direct responsabil pentru evaluarea conformității.

10. Personalul organismului de evaluare a conformității păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității în temeiul actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4, excepție făcând relația cu autoritățile de notificare și alte autorități naționale ale statului membru în care își desfășoară activitățile. Drepturile de autor sunt protejate.
11. Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități.

Articolul 46

Prezumția de conformitate a organismelor de evaluare a conformității

În cazul în care un organism de evaluare a conformității își demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 45, în măsura în care standardele armonizate aplicabile vizează aceste cerințe.

Articolul 47

Filiarele organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate

1. În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite sarcini legate de evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele stabilite la articolul 45 și informează autoritatea de notificare în acest sens.
2. Organismele notificate preiau întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite. Organismele notificate relevante stabilesc proceduri pentru monitorizarea continuă a competenței, a activităților și a performanței subcontractanților sau filialelor lor, ținând seama de matricea de calificare menționată la articolul 45 alineatul (6).
3. Activitățile pot fi subcontractate sau realizate de o filială numai cu acordul clientului.
4. Organismele notificate pun la dispoziția autorității de notificare documentele relevante privind evaluarea și monitorizarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și privind activitatea desfășurată de aceștia în temeiul actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 48

Cererea de notificare

1. Un organism de evaluare a conformității depune o cerere de notificare către autoritatea de notificare a statului membru în care este constituit.
2. Cererea respectivă este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modului sau modulelor de evaluare a conformității și a produsului sau produselor pentru care organismul se consideră a fi competent, a matricei de

calificare menționate la articolul 45 alineatul (6), precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care acesta există, eliberat de un organism național de acreditare, care să ateste că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 45. Certificatul de acreditare se referă numai la organismul juridic precis care solicită notificarea și se bazează, în plus față de standardele armonizate relevante, pe cerințele specifice și pe sarcinile de evaluare a conformității prevăzute în actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4.

3. În cazul în care organismul de evaluare a conformității vizat nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității sale cu cerințele prevăzute la articolul 45.

Articolul 49 *Procedura de notificare*

1. Autoritățile de notificare notifică numai organismele de evaluare a conformității care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 45.
2. Acestea le notifică Comisiei și celorlalte state membre folosind instrumentul de notificare electronică dezvoltat și gestionat de Comisie.
3. Notificarea include detalii complete ale activităților de evaluare a conformității, ale modulului sau modulelor de evaluare a conformității și ale produsului sau produselor în cauză și atestarea competenței necesare.
4. În cazul în care notificarea nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 48 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolul 45.
5. Organismul în cauză poate îndeplini activitățile unui organism notificat numai dacă Comisia sau celelalte state membre nu ridică obiecții în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, respectiv în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.

Numai un astfel de organism este considerat organism notificat în sensul prezentului regulament.

6. Notificarea devine valabilă în ziua următoare datei la care organismul este inclus de către Comisie pe lista organismelor notificate menționată la articolul 50 alineatul (2). Organismul în cauză poate efectua activitățile unui organism notificat numai după ce notificarea a devenit valabilă.

Comisia nu publică o notificare în cazul în care are cunoștință sau ia cunoștință de faptul că organismul notificat în cauză nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 45.

7. Comisia și celelalte state membre sunt înștiințate cu privire la orice modificare relevantă ulterioară adusă notificării.

Articolul 50

Numerele de identificare și listele cu organismele notificate

1. Comisia atribuie un număr de identificare unui organism notificat.

Comisia atribuie un singur astfel de număr, chiar dacă organismul este notificat în baza mai multor acte ale Uniunii.

2. Comisia pune la dispoziția publicului lista cu organismele notificate în temeiul prezentului regulament, inclusiv numerele de identificare care le-au fost atribuite și activitățile pentru care au fost notificate.

Comisia se asigură că această listă este actualizată.

Articolul 51

Modificări ale notificărilor

1. În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 45 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare restricționează, suspendă sau retrage notificarea, după caz, în funcție de gravitatea încălcării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Aceasta informează de îndată Comisia și celelalte state membre în consecință.
2. În cazul restrângerii, al suspendării sau al retragerii notificării sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, statul membru notificator ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele organismului respectiv sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie puse la dispoziția autorităților competente de notificare și de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

Articolul 52

Contestarea competenței organismelor notificate

1. Comisia investighează toate cazurile în care are îndoieli sau i se aduce la cunoștință o îndoială cu privire la competența unui organism notificat sau la continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin.
2. Statul membru notificator prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la baza notificării sau la menținerea competenței organismului în cauză.
3. Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate în mod confidențial.
4. În cazul în care constată că un organism notificat nu respectă sau nu mai respectă cerințele pentru a fi notificat, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care solicită statului membru notificator să ia măsurile corective necesare, inclusiv

retragerea notificării, dacă este necesar. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 67 alineatul (2).

Comisia actualizează lista organismelor notificate menționată la articolul 50 alineatul (2) în termen de două săptămâni de la adoptarea actului de punere în aplicare.

Articolul 53

Obligații operaționale pentru organismele notificate

1. Organismele notificate efectuează evaluări ale conformității în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.
2. Evaluările conformității sunt realizate în mod proporțional, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismul de evaluare a conformității își desfășoară activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și de structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei utilizate pentru produse, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Procedând astfel, organismele în cauză respectă totuși gradul de precizie și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea produsului cu cerințele relevante.

3. În cazul în care un organism notificat constată că un producător nu îndeplinește cerințele relevante sau standardele armonizate, specificațiile comune sau alte specificații tehnice corespunzătoare, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare în vederea unei a doua și ultimei evaluări a conformității, cu excepția cazului în care deficiențele nu pot fi remediate, caz în care nu emite un certificat sau o decizie de aprobare.
4. În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, ulterior eliberării certificatului sau a unei decizii de aprobare, un organism notificat constată că un produs sau producătorul nu corespunde sau nu mai corespunde cerințelor, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și, dacă este cazul, suspendă sau retrage certificatul sau decizia de aprobare.
5. În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat sau decizie de aprobare, după caz.
6. Atunci când iau decizii de evaluare a conformității, inclusiv atunci când decid cu privire la necesitatea de a suspenda sau retrage un certificat sau decizii de aprobare având în vedere o posibilă neconformitate, organismele notificate aplică criterii clare și prestabilite.
7. Organismele notificate asigură rotația personalului care îndeplinește diferite sarcini de evaluare a conformității.

Articolul 54
Obligația de informare care revine organismelor notificate

1. Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu:
 - (a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor;
 - (b) circumstanțele care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;
 - (c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;
 - (d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului notificării și orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractări.
2. Organismele notificate furnizează celorlalte organisme notificate în temeiul prezentului regulament, care desfășoară activități similare de evaluare a conformității ce vizează aceleași produse, informații relevante privind aspecte legate de rezultate negative și, la cerere, pozitive ale evaluării conformității.
3. În cazul în care Comisia sau autoritatea de supraveghere a pieței a unui stat membru transmite unui organism notificat stabilit pe teritoriul unui alt stat membru o cerere referitoare la o evaluare a conformității efectuate de către organismul notificat respectiv, aceasta trimite o copie a cererii respective autorității de notificare a celui alt stat membru. Organismul notificat vizat răspunde la cererea respectivă fără întârziere, într-un termen de maximum 15 zile. Autoritatea de notificare se asigură că astfel de cereri sunt soluționate de organismul notificat, cu excepția cazului în care există un motiv legitim pentru a nu proceda astfel.
4. În cazul în care organismele notificate dețin sau primesc dovezi că:
 - (a) un alt organism notificat nu respectă cerințele prevăzute la articolul 45 sau obligațiile care îi revin; sau
 - (b) un produs introdus pe piață nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, care reglementează produsul respectiv; sau
 - (c) un produs introdus pe piață poate cauza un risc grav din cauza stării sale fizice;acestea alertează și fac schimb de astfel de dovezi cu autoritatea relevantă de supraveghere a pieței sau cu autoritatea de notificare, după caz.

Articolul 55
Schimbul de experiență

Comisia prevede organizarea schimbului de experiență între autoritățile statelor membre responsabile de politica privind notificarea.

Articolul 56
Coordonarea organismelor notificate

1. Comisia se asigură că există o coordonare și o cooperare adecvate între organismele notificate în temeiul prezentului regulament și că acestea funcționează în mod corespunzător sub forma unui grup sau a unor grupuri de organisme notificate, după caz, inclusiv grupuri de organisme notificate în temeiul aceluiași act delegat adoptat în temeiul articolului 4 sau în legătură cu sarcini similare de evaluare a conformității.

Organismele notificate participă la activitatea oricărui grup relevant, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

2. Organismele notificate aplică ca orientare generală orice document relevant elaborat ca rezultat al activității grupurilor menționate la alineatul (1).
3. Coordonarea și cooperarea în cadrul grupurilor menționate la alineatul (1) vizează asigurarea aplicării armonizate a prezentului regulament și a actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4. În acest sens, grupurile urmează ca orientări generale orice document relevant elaborat de grupul de cooperare administrativă instituit în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020.

CAPITOLUL X – STIMULENTE

Articolul 57
Stimulente din partea statelor membre

1. Stimulentele acordate de statele membre pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 care stabilește clasele de performanță în conformitate cu articolul 7 alineatul (4), în ceea ce privește un parametru al produsului menționat în anexa I, vizează cele mai înalte două clase de performanță care sunt populate la nivelul Uniunii sau, după caz, produsele cu etichetă ecologică a UE, cu excepția cazului în care se prevede altfel în respectivul act delegat.
2. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 stabilește clasele de performanță în temeiul articolului 7 alineatul (4), în ceea ce privește mai mulți parametri ai produselor menționați în anexa I sau în cazul în care se stabilesc clase de performanță atât în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, cât și în temeiul prezentului regulament, Comisia poate preciza mai în detaliu în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (g) care sunt parametrii produselor la care se referă stimulentele statelor membre.

În acest scop, Comisia ține cont de următoarele criterii:

- (a) numărul de produse din fiecare clasă de performanță;
- (b) accesibilitatea relativă a produselor din fiecare clasă de performanță;
- (c) necesitatea de a asigura o cerere suficientă de produse mai sustenabile din punctul de vedere al mediului.

3. În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu stabilește clasele de performanță, Comisia poate specifica în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (g) cerințe referitoare la parametrii produselor pe care trebuie să le îndeplinească produsele vizate de stimulentele acordate de statele membre.

În acest scop, Comisia ține cont de următoarele criterii:

- (a) accesibilitatea relativă a produselor care îndeplinesc aceste cerințe;
- (b) necesitatea de a asigura o cerere suficientă de produse mai sustenabile din punctul de vedere al mediului.

Articolul 58 *Achizițiile publice verzi*

1. Cerințele prevăzute la articolul 4 al treilea paragraf litera (h) pentru contractele de achiziții publice atribuite de autoritățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/24/UE sau la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, sau de entitățile contractante, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE, pot lua forma unor specificații tehnice, criterii de selecție, criterii de atribuire, clauze de executare a contractului sau obiective, după caz.
2. La stabilirea cerințelor în temeiul articolului 4 al treilea paragraf litera (h) pentru contractele de achiziții publice, Comisia ia în considerare următoarele criterii:
 - (a) valoarea și volumul contractelor de achiziții publice atribuite pentru respectiva grupă de produse sau pentru serviciile sau lucrările care utilizează respectiva grupă de produse;
 - (b) necesitatea de a asigura o cerere suficientă de produse mai sustenabile din punctul de vedere al mediului;
 - (c) fezabilitatea economică pentru autoritățile contractante sau entitățile contractante de a cumpăra produse mai sustenabile din punctul de vedere al mediului, fără a antrena costuri disproporționate.

CAPITOLUL XI – SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

Articolul 59 *Planuri de acțiune pentru supravegherea pieței*

1. Fără a aduce atingere articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020, fiecare stat membru elaborează, cel puțin o dată la doi ani, un plan de acțiune care prezintă activitățile de supraveghere a pieței planificate pentru a se asigura că se efectuează controale corespunzătoare la o scară adecvată în raport cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4. Fiecare stat membru elaborează primul astfel de plan de acțiune până la [16 iulie 2024].

Planul de acțiune menționat la alineatul (1) include cel puțin:

- (a) produsele sau cerințele identificate ca priorități pentru supravegherea pieței, ținând seama de prioritățile comune identificate de grupul de cooperare administrativă în temeiul articolului 62 alineatul (1) litera (a) și în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5);
 - (b) activitățile de supraveghere a pieței planificate pentru a reduce neconformitatea pentru produsele sau cerințele identificate ca priorități, inclusiv natura și numărul minim de controale care trebuie efectuate în perioada vizată de planul de acțiune.
2. Prioritățile pentru supravegherea pieței menționate la alineatul (1) litera (a) sunt identificate pe baza unor criterii obiective, inclusiv:
- (a) nivelurile de neconformitate observate pe piață;
 - (b) impactul neconformității asupra mediului;
 - (c) numărul de produse relevante puse la dispoziție pe piețele naționale; și
 - (d) numărul de operatori economici relevanți activi pe piețele respective.
3. Natura și numărul controalelor planificate în temeiul alineatului (1) litera (b) sunt proporționale cu criteriile obiective utilizate pentru identificarea priorităților în conformitate cu alineatul (2).
4. Statele membre comunică Comisiei și altor state membre planurile lor de acțiune, prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020.
5. Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care enumeră produsele sau cerințele pe care statele membre trebuie să le considere prioritare, cel puțin, pentru supravegherea pieței în temeiul alineatului (1) litera (a).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 67 alineatul (2).

Articolul 60 *Numărul minim de controale*

1. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 66 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea numărului minim de controale care trebuie efectuate de autoritățile de supraveghere a pieței din fiecare stat membru asupra produselor specifice care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 sau în legătură cu cerințele specifice prevăzute în astfel de acte delegate. Actul delegat poate, după caz, să precizeze natura controalelor necesare și metodele care trebuie utilizate.

Numărul minim de controale se stabilește pe baza următoarelor criterii:

- (a) criteriile enumerate la articolul 59 alineatul (2);

- (b) activitățile planificate în planurile de acțiune ale statelor membre;
 - (c) prioritățile comune identificate de grupul de cooperare administrativă în temeiul articolului 62 alineatul (1) litera (a);
 - (d) după caz, prioritățile incluse în actele de punere în aplicare menționate la articolul 59 alineatul (5).
2. Autoritățile de supraveghere a pieței au dreptul de a recupera de la operatorul economic responsabil costurile aferente inspecției documentelor și testării fizice a produselor în caz de neconformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 61 *Raportare și analiză comparativă*

1. Autoritățile de supraveghere a pieței introduc în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 informații privind natura și gravitatea oricărei sancțiuni impuse în legătură cu nerespectarea prezentului regulament.
2. La fiecare doi ani, Comisia întocmește un raport până la data de 30 iunie, pe baza informațiilor introduse de autoritățile de supraveghere a pieței în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. Primul dintre aceste rapoarte se publică până la [OP: A se adăuga data: doi ani de la data aplicării prezentului regulament].

Raportul cuprinde:

- (a) informații privind natura și numărul controalelor efectuate de autoritățile de supraveghere a pieței în cei doi ani calendaristici precedenți în temeiul articolului 34 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/1020;
 - (b) informații privind nivelurile de neconformitate identificate și natura și gravitatea sancțiunilor impuse pentru cei doi ani calendaristici anteriori în ceea ce privește produsele care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 din prezentul regulament;
 - (c) o comparație a acestor informații cu activitățile planificate în contextul planurilor de acțiune elaborate în temeiul articolului 59 alineatul (1);
 - (d) criterii de referință orientative pentru autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește frecvența controalelor, precum și natura și gravitatea sancțiunilor impuse.
3. Comisia publică raportul menționat la alineatul (2) din prezentul articol în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și publică un rezumat al raportului.

Articolul 62
Coordonarea și sprijinirea supravegherii pieței

1. În sensul prezentului regulament, grupul de cooperare administrativă („ADCO”) instituit în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 se reunește la intervale regulate și, dacă este necesar, la cererea motivată a Comisiei sau a două sau mai multe autorități de supraveghere a pieței participante.

În contextul îndeplinirii sarcinilor sale prevăzute la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1020, ADCO sprijină punerea în aplicare a planurilor de acțiune elaborate în temeiul articolului 59 alineatul (1) și identifică:

- (a) prioritățile comune pentru supravegherea pieței menționate la articolul 59 alineatul (1) litera (a), pe baza unor criterii obiective, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (2);
- (b) prioritățile sprijinului acordat de Uniune în temeiul alineatului (2);
- (c) cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 care sunt aplicate sau interpretate diferit, care ar trebui să fie priorități pentru organizarea de cursuri de formare comune sau pentru adoptarea de orientări în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

2. Pe baza priorităților identificate de ADCO, Comisia:

- (a) organizează proiecte comune de supraveghere a pieței și de testare în domenii de interes comun;
- (b) organizează investiții comune în capacitățile de supraveghere a pieței, inclusiv în echipamente și instrumente informatice;
- (c) organizează cursuri comune de formare pentru personalul autorităților de supraveghere a pieței, al autorităților de notificare și al organismelor notificate, inclusiv privind interpretarea și aplicarea corecte ale cerințelor prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 și privind metodele și tehnicile relevante pentru aplicarea sau verificarea conformității cu aceste cerințe;
- (d) elaborează orientări pentru aplicarea și asigurarea respectării cerințelor prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv practici și metodologii comune pentru o supraveghere eficace a pieței.

Uniunea finanțează, după caz, acțiunile menționate la literele (a), (b) și (c).

3. Comisia furnizează sprijin tehnic și logistic pentru a se asigura că ADCO își îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și la prezentul articol.

CAPITOLUL XII - PROCEDURI DE SALVGARDARE

Articolul 63

Procedura aplicabilă produselor care prezintă un risc la nivel național

1. În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței dintr-un stat membru au motive suficiente să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 prezintă un risc, acestea efectuează o evaluare care acoperă toate cerințele relevante pentru risc și prevăzute în prezentul regulament sau în actul delegat relevant. Operatorii economici relevanți cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței prin toate mijloacele necesare.

În cazul în care, pe parcursul evaluării respective, autoritățile de supraveghere a pieței constată că produsul nu este conform cu cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4, acestea solicită fără întârziere operatorului economic relevant să ia măsuri corective adecvate și proporționale, într-un termen rezonabil stabilit de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura și, după caz, cu gradul neconformității, pentru a pune capăt neconformității. Printre măsurile corective care trebuie luate de operatorul economic se pot număra acțiunile enumerate la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează organismul notificat relevant în consecință.

2. În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național, acestea informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile pe care le-au solicitat din partea operatorului economic.
3. Operatorul economic se asigură că sunt întreprinse toate măsurile corective adecvate pentru toate produsele vizate pe care acesta le-a pus la dispoziție pe piață în cadrul Uniunii.
4. În cazul în care operatorul economic relevant nu întreprinde măsurile corective în termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf sau neconformitatea persistă, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a produsului în cauză pe piața națională sau a retrage sau a rechema produsul de pe piață.

Acestea informează Comisia și celelalte state membre, fără întârziere, cu privire la respectivele măsuri.

5. Informațiile către Comisie și celelalte state membre menționate la alineatul (4) se comunică prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea produsului neconform, originea produsului, natura neconformității presupuse și a neconformității constatate, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele prezentate de operatorul economic relevant. Autoritățile de supraveghere a pieței indică, de asemenea, dacă neconformitatea este cauzată de una dintre următoarele situații:

- (a) nerespectarea de către produs a cerințelor prevăzute în actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4; sau
 - (b) existența unor deficiențe în ceea ce privește normele armonizate sau specificația comună menționate la articolele 34 și 35 care conferă o prezumție de conformitate.
6. Statele membre, altele decât statul membru care a inițiat procedura, informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și la alte informații suplimentare de care dispun referitoare la neconformitatea produsului în cauză, precum și, în caz de dezacord cu măsura națională notificată, cu privire la obiecțiile lor.
7. În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4), niciun stat membru și nici Comisia nu ridică vreo obiecție cu privire la o măsură provizorie luată de un stat membru, măsura respectivă este considerată justificată. Măsurile pot specifica o perioadă mai lungă sau mai scurtă de trei luni pentru a ține seama de particularitățile produselor sau de cerințele în cauză.
8. Statele membre se asigură că se iau măsurile restrictive corespunzătoare în legătură cu produsul sau producătorul în cauză, cum ar fi retragerea fără întârziere a produsului de pe piețele lor.

Articolul 64 *Procedura de salvagardare a Uniunii*

1. În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 63 alineatele (3) și (4), se aduc obiecții cu privire la o măsură luată de un stat membru sau în cazul în care Comisia consideră că o măsură națională contravine legislației Uniunii, Comisia inițiază imediat consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide, printr-un act de punere în aplicare, dacă măsura națională este justificată sau nu.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

2. Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și operatorului (operatorilor) economic(i) relevant (relevanți).

În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că produsul neconform este retras de pe piețele lor și informează Comisia în consecință.

În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura.

3. Atunci când măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea produsului este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate menționate la articolul 34 din prezentul regulament, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

4. În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea produsului este atribuită unor deficiențe în specificațiile comune menționate la articolul 35, Comisia adoptă, fără întârziere, acte de punere în aplicare care modifică sau abrogă specificațiile comune în cauză.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 67 alineatul (3).

Articolul 65 *Neconformitatea formală*

1. În cazul în care un stat membru constată oricare dintre următoarele aspecte, acesta solicită operatorului economic în cauză să pună capăt neconformității respective:
- (a) marcajul CE a fost aplicat prin încălcarea articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau a articolului 39 din prezentul regulament;
 - (b) marcajul CE nu a fost aplicat;
 - (c) numărul de identificare al organismului notificat a fost aplicat prin încălcarea articolului 39 sau nu a fost aplicat atunci când acest lucru este impus;
 - (d) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită;
 - (e) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită corect;
 - (f) documentația tehnică nu este disponibilă, nu este completă sau conține erori;
 - (g) informațiile menționate la articolul 21 alineatul (6) sau la articolul 23 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;
 - (h) nu este îndeplinită orice altă cerință administrativă prevăzută la articolul 21 sau la articolul 23 sau în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.
2. În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) se menține, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice punerea la dispoziție pe piață a produsului sau pentru a se asigura că acesta este rechemat sau retras de pe piață.

CAPITOLUL XIII - COMPETENȚELE DELEGATE ȘI PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 66 *Exercitarea delegării*

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 4, la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 11 alineatul (4), la articolul 20 alineatul (3) și la articolul 61 alineatul (1) se conferă Comisiei pentru o perioadă de

șase ani de la *[o lună de la intrarea în vigoare a prezentului act]*. Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de șase ani, Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

3. Delegarea de competențe menționată la articolul 4, la articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 11 alineatul (4), la articolul 20 alineatul (3) și la articolul 61 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de a adopta un act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru care acționează în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, al articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf, al articolului 11 alineatul (4), al articolului 20 alineatul (3) și al articolului 61 alineatul (1) intră în vigoare doar dacă nu a fost exprimată nicio obiecție de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European sau Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 67 *Procedura comitetului*

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL XIV – DISPOZIȚII FINALE

Articolul 68

Sancțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și de descurajare, ținând seama de gradul de neconformitate și numărul de unități de produse neconforme introduse pe piața Uniunii. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până cel târziu la *[un an de la data aplicării prezentului regulament]* și o informează fără întârziere cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 69

Evaluare

Nu mai devreme de *[8 ani de la data aplicării prezentului regulament]*, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și a contribuției sale la funcționarea pieței interne și la îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

În cazul în care Comisia consideră oportun, raportul este însoțit de o propunere legislativă de modificare a dispozițiilor relevante ale prezentului regulament.

Articolul 70

Abrogare și dispoziții tranzitorii

1. Directiva 2009/125/CE se abrogă.
2. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VIII.
3. Articolul 1 alineatul (3), articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolele 4, 5 și 8, articolul 9 alineatul (3), articolul 10 și anexele IV, V și VI la Directiva 2009/125/CE, astfel cum se aplică la *[OP: a se introduce ziua anterioară datei aplicării prezentului regulament]* se aplică în continuare măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 15 din directiva respectivă.
4. Articolele 3, 33 și articolele 59-65 din prezentul regulament se aplică măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 2009/125/CE.
5. Pentru produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune în conformitate cu Directiva 2009/125/CE înainte de data aplicării unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 din prezentul regulament care reglementează aceleași produse, producătorul pune la dispoziție, pentru o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul produs, o versiune electronică a documentației referitoare la evaluarea conformității și la declarația de conformitate, în vederea inspecției, în termen de 10 zile de la primirea unei cereri din partea autorităților de supraveghere a pieței sau a Comisiei.

Articolul 71
Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președintele

Pentru Consiliu,
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

1.4.4. Indicatori de performanță

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

3.2.5. Contribuțiile terților

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile și de abrogare a Directivei 2009/125/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

03 – Piața unică

09 – Mediu și politici climatice

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei:

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁸⁶

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☒ o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivele prezentului regulament sunt îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și asigurarea liberei circulații pe piața internă a produselor pentru care sunt stabilite cerințe de sustenabilitate.

Acest lucru se realizează prin adoptarea de acte delegate care conțin cerințe legate de sustenabilitatea produselor, de potențialul de reutilizare, de actualizare și de reparare, de prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse, de eficiența produselor din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor, de conținutul de materiale reciclate din produse, de refabricarea produselor și de reciclarea la un nivel de înaltă calitate, precum și de reducerea amprente de carbon și a amprente de mediu ale produselor. Acesta prevede, de asemenea, crearea unui pașaport digital al produselor („pașaportul produsului”), stabilirea unor criterii obligatorii privind achizițiile publice verzi și creează un cadru pentru a preveni distrugerea produselor de consum nevândute.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Decurgând din obiectivul general, obiectivele specifice sunt:

⁸⁶

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

- îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și accesul la informații privind sustenabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare
- stimularea unor produse și modele de afaceri mai sustenabile pentru a îmbunătăți păstrarea valorii
- îmbunătățirea aplicării cadrului legislativ privind produsele sustenabile

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Rezultatele preconizate și impactul punerii în aplicare a prezentului regulament sunt următoarele:

În ceea ce privește îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și accesul la informații privind sustenabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare

- creșterea numărului de produse (nealimentare) vizate
- cerințe privind produsele care să reglementeze mai bine lanțul valoric al produselor, aspectele legate de circularitate și accesul la informații privind sustenabilitatea
- reducerea impactului asupra mediului, îmbunătățirea eficienței din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor în ciclul de viață al produselor, inclusiv prin abordarea duratei de viață a produsului și a materialelor utilizate.

În ceea ce privește stimulentele pentru produse și modele de afaceri mai sustenabile

- creșterea investițiilor în proiectarea, producția și serviciile postvânzare de produse mai sustenabile, conducând la o cotă de piață mai mare pentru acestea
- creșterea valorii economice a sectoarelor reciclării, reparării și reutilizării

În ceea ce privește o mai bună aplicare a cadrului legislativ privind produsele sustenabile

- creșterea numărului de produse care fac obiectul cerințelor de sustenabilitate
- cerințe privind produsele care să reglementeze mai bine lanțul valoric al produselor, aspectele legate de circularitate și accesul la informații privind sustenabilitatea
- reducerea nivelului de neconformitate cu cerințele de sustenabilitate pentru produsele introduse pe piața UE

Pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier în UE, este probabil ca cerințele armonizate la nivelul UE să reducă costurile generale de asigurare a conformității, având în vedere că acestea vor înlocui diverse cerințe existente sau planificate la nivel național. Vor exista, de asemenea, beneficii directe pentru competitivitatea întreprinderilor, inclusiv de la o reorientare a activității de la prelucrarea materiilor prime primare la cele secundare și de la producția de produse la întreținere, reutilizare, recondiționare, reparații și vânzări la mâna a doua, ceea ce se preconizează că va aduce beneficii semnificative IMM-urilor, deoarece acestea sunt mai active în aceste sectoare.

De asemenea, se preconizează că prezentul regulament va schimba comportamentul consumatorilor. Acesta va răspunde la problema identificată, și anume că este în continuare prea dificil pentru operatorii economici și cetățeni să facă alegeri sustenabile în materie de achiziții, având în vedere că lipsesc informațiile relevante și opțiunile accesibile în acest sens. Acesta va determina consumatorii să facă achiziții care respectă în mai mare măsură mediul prin excluderea de pe piață a celor mai puțin sustenabile produse (simplificând astfel alegerile consumatorilor) și prin furnizarea de informații mai clare și mai accesibile, inclusiv pentru anumite produse, clasele lor de performanță și, eventual, etichetele aferente. Pașaportul digital al produsului va spori și mai mult informațiile disponibile și va facilita accesul. Acesta va permite furnizorilor privați să dezvolte aplicații și servicii care să îmbunătățească capacitatea consumatorilor de a evalua produsele și de a le compara.

Pașaportul digital al produsului va pune, de asemenea, informațiile relevante referitoare la produse la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței (ASP) și, eventual, a autorităților vamale, în format digital, facilitând verificarea conformității și îmbunătățind eficiența activităților de asigurare a respectării legislației desfășurate de statele membre. Cu toate acestea, domeniul de aplicare extins al cadrului de proiectare ecologică cu ambiții mai mari în materie de sustenabilitate poate fi încununat de succes numai dacă resursele Comisiei Europene și ale statelor membre sunt consolidate la un nivel proporțional cu ambițiile.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Următorul set de indicatori principali va fi utilizat pentru a monitoriza punerea în aplicare a prezentului regulament și impactul acestuia:

În ceea ce privește îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și accesul la informații privind sustenabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare

- Numărul de grupe de produse vizate de actele delegate în temeiul articolului 5
- Modificarea estimată a poluanților și a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) (inclusiv prin absorbții) din lanțurile valorice de producție care furnizează produse reglementate către piața internă a UE
- Modificarea estimată a utilizării energiei și a eficienței energetice, precum și a utilizării apei și a eficienței produselor reglementate relevante introduse sau

puse în funcțiune pe piața internă a UE; productivitatea resurselor (eficiența materialelor)

- Durata medie de viață a produselor reglementate relevante ca urmare (1) a durabilității intrinseci a acestora, (2) a operațiunilor de întreținere, reparare și modernizare la care au fost supuse și (3) a numărului de utilizatori succesivi
- Contribuția materialelor reciclate postconsum la cererea de materii prime a pieței interne – pentru metale neprețioase, materii prime critice și materiale plastice.
- Rata de utilizare circulară a materialelor – Ponderea cererii de materiale îndeplinită de materiile prime secundare (% din totalul materialelor utilizate)

În ceea ce privește stimulentele pentru produse și modele de afaceri mai sustenabile

- Valoarea adăugată și componentele acesteia în funcție de activitate
- Achizițiile publice ecologice – ponderea procedurilor de achiziții publice care depășesc pragurile UE (ca număr și valoare) care includ elemente de mediu
- Impactul asupra consumatorilor ca urmare a modificării costului produselor și a valorii generate de utilizarea acestora
- „Investiții brute în bunuri corporale”, „Număr de persoane angajate” și „Valoare adăugată la costul factorilor” în sectorul reciclării și în sectorul reparării și reutilizării.

În ceea ce privește o mai bună aplicare a cadrului legislativ privind produsele sustenabile

- tipurile de cerințe stabilite, inclusiv pașaportul digital al produsului
- Rata de neconformitate cu cerințele stabilite pentru produsele care fac obiectul actelor delegate

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Propunerea se bazează pe o directivă preexistentă și pe o structură care a fost utilizată pentru a reglementa produsele cu impact energetic prin intermediul legislației secundare de peste 15 ani. În același mod, majoritatea măsurilor introduse în prezentul regulament nu sunt imediat aplicabile, ci ar trebui să urmeze adoptării actului juridic prin adoptarea unor acte delegate și de punere în aplicare. Se aplică imediat numai măsurile privind circumvenția și prezentarea informațiilor privind distrugerea produselor de consum nevândute.

După adoptarea actului juridic, Comisia adoptă un plan de lucru care stabilește o listă orientativă a grupelor de produse pentru care intenționează să adopte acte delegate în

temeiul articolului 4. Aceasta va prelua activitatea continuă în temeiul directivei existente care va fi inclusă în noul regulament.

Aceste acte delegate stabilesc cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile anumitor grupe de produse sau unei game de grupe de produse, în cazul în care aceste grupe de produse prezintă similitudini care permit stabilirea unor cerințe comune în materie de proiectare ecologică. Aceste acte delegate pot include cerințe aplicabile contractelor de achiziții publice și creării de pașapoarte digitale ale produselor.

De asemenea, se pot adopta acte delegate privind interzicerea eliminării produselor de consum nevândute și numărul de controale care trebuie efectuate de autoritățile de supraveghere a pieței.

Se pot adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica formatul pentru prezentarea informațiilor privind distrugerea produselor de consum nevândute și pentru a enumera produsele sau cerințele pe care statele membre le consideră cel puțin prioritare pentru activitățile de supraveghere a pieței.

Actele delegate și, după caz, actele de punere în aplicare vor fi adoptate după o evaluare aprofundată a impactului și după consultarea părților interesate, în conformitate cu orientările privind o mai bună legislație.

Actele delegate privind cerințele în materie de proiectare ecologică și interzicerea eliminării produselor de consum nevândute vor fi puse în aplicare de actorii economici, în special de producători, importatori și distribuitori. Industria va fi sprijinită prin furnizarea de orientări privind modelele de afaceri circulare (CBM), sprijinite de un centru la nivelul UE care sprijină adoptarea modelelor de afaceri circulare, canalizarea informațiilor și a serviciilor, inclusiv sensibilizarea, cooperarea, furnizarea de formare, schimbul de bune practici etc.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivel european (*ex-ante*)

În mod comparabil cu justificarea care stă la baza legislației existente în materie de proiectare ecologică, statele membre nu ar avea posibilitatea de a adopta măsuri adecvate fără a crea divergențe în ceea ce privește cerințele pentru operatorii economici și obstacole în calea liberei circulații a produselor, o sarcină de reglementare și costuri excesive pentru operatorii economici. În plus, în mod individual, statele membre ar dezvolta în mod inevitabil instrumente care ar fi divergente și ar face mai complicate alegerile consumatorilor. Prin urmare, în cazul în care statele membre ar acționa în mod individual, ar exista un risc ridicat de a ajunge la diferite sisteme concurente, bazate pe metode și abordări diferite, în special cu privire la produsele comercializate în cadrul pieței interne, creând fragmentarea pieței și conducând probabil la niveluri inegale de conștientizare și de informare cu privire la performanța de mediu a produselor în întreaga UE și la costuri

suplimentare pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea la nivel transfrontalier.

Valoarea adăugată a Uniunii, care se preconizează că va fi creată (*ex-post*)

O acțiune la nivelul Uniunii este mai eficace decât o acțiune la nivel național, deoarece numai o acțiune la nivelul UE poate stabili cerințe comune armonizate privind produsele și cerințe privind informațiile referitoare la caracteristicile de sustenabilitate, asigurând libera circulație a mărfurilor și permițând consumatorilor să dispună de informații pertinente și fiabile cu privire la caracteristicile de sustenabilitate și la caracteristicile circulare ale produselor, indiferent de statul membru în care sunt achiziționate. Stabilirea unor cerințe comune la nivelul UE are o valoare adăugată clară, deoarece acest lucru va asigura o piață internă armonizată și funcțională în toate statele membre și, prin urmare, condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă. Cu cerințe minime armonizate și cerințe privind informațiile stabilite la nivelul UE, produsele sustenabile și practicile circulare vor fi promovate în toate statele membre, creând o piață mai mare și mai eficientă și, prin urmare, stimulente mai mari pentru ca industria să le dezvolte. În final, dimensiunea pieței interne oferă o masă critică ce permite UE să promoveze sustenabilitatea produselor și să influențeze proiectarea produselor și gestionarea lanțului valoric la nivel mondial.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Există o experiență îndelungată în ceea ce privește reglementarea primelor produse consumatoare de energie și apoi a produselor cu impact energetic la nivelul UE. Actuala Directivă 2009/125, Directiva privind proiectarea ecologică, oferă baza pentru măsurile specifice produselor care au fost adoptate. Beneficiile au fost documentate în rapoartele anuale de contabilizare a impactului proiectării ecologice, care prezintă în principal beneficiile energetice însoțite de alte beneficii legate de emisii și resurse.

Deși o serie de evaluări ale Directivei privind proiectarea ecologică au confirmat în mod clar relevanța și eficacitatea acesteia ca instrument de reglementare, acestea indică potențialul de îmbunătățire a punerii în aplicare și a asigurării respectării acesteia. O evaluare din 2012, de exemplu, a remarcat că „deși este recunoscut în general faptul că aspectele legate de eficiența energetică ale Planului de acțiune CPD/PID și ale politicii UE privind utilizarea eficientă a resurselor pot fi deservite de Directiva privind proiectarea ecologică și de măsurile de punere în aplicare, unii reprezentanți ai statelor membre și unele ONG-uri de mediu sugerează, de asemenea, că au existat oportunități ratate ca urmare a acoperirii limitate a măsurilor de punere în aplicare a altor aspecte de mediu”. A fost, de asemenea, evidențiat, potențialul neexploatat al directivei de a aborda alte aspecte decât eficiența energetică, aceeași evaluare concluzionând că „este posibil să fi existat îmbunătățiri care nu au legătură cu energia care nu au fost abordate ca urmare a gamei de produse, a opțiunilor de politică sau a analizei tehnice subiacente”. Deși există, fără îndoială, oportunități pentru acțiuni suplimentare, acest lucru trebuie privit întotdeauna în contextul resurselor disponibile și al concentrării asupra celor mai mari beneficii.

În martie 2019, Comisia a publicat un document de lucru al serviciilor sale intitulat „Sustainable Products in a Circular Economy - Towards an EU Product Policy

Framework contributing to the Circular Economy” (Produsele sustenabile într-o economie circulară – Către un cadru al politicii UE în materie de produse care contribuie la economia circulară). Acesta a examinat măsura în care politicile UE care afectează produsele contribuie la tranziția către o economie circulară și măsura în care există potențialul de a aduce o contribuție mai mare – de exemplu, printr-o punere în aplicare mai coerentă, prin sinergii mai bune între intervențiile de politică sau printr-o mai bună acoperire a produselor prin instrumente de politică – și a analizat în mod deosebit o serie de grupe de produse specifice. S-a constatat că nu există niciun instrument de politică cuprinzător și integrat al UE care să acopere producția și consumul durabile ale tuturor produselor și/sau disponibilitatea și fiabilitatea informațiilor privind aceste produse pentru consumatori. În schimb, a identificat un mozaic de instrumente care, deși sunt capabile să abordeze anumite aspecte legate de circularitatea produselor, oferă totuși spațiu pentru activități suplimentare. Documentul a menționat, de asemenea, că, în anumite sectoare extrem de relevante (cum ar fi textilele și mobilierul), nu existau instrumente care să vizeze în mod sistematic circularitatea și că succesul politicilor de proiectare ecologică în ceea ce privește stimularea circularității produselor cu impact energetic nu a fost încă aplicat în alte sectoare relevante.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Comisia Europeană a aprobat un plan major de redresare bazat pe un buget consolidat pe termen lung pentru următorul cadru financiar multianual, precum și pe un nou instrument de redresare, „Next Generation EU”.

Inițiativa este întreprinsă sub egida **Pactului verde european**, care ghidează strategia de redresare a UE. Pactul verde recunoaște avantajele investițiilor în sustenabilitatea noastră competitivă prin construirea unei Europe mai echitabile, mai verzi și mai digitale. Acest lucru determină, de asemenea, implicarea țărilor terțe și a partenerilor comerciali pentru a asigura sustenabilitatea lanțurilor valorice globale și asigurarea faptului că reducerea emisiilor la nivel european contribuie la o scădere a emisiilor la nivel mondial, și nu stimulează producția cu emisii ridicate de dioxid de carbon în afara Europei. Acest lucru va aduce beneficii cetățenilor, oferindu-le produse de înaltă calitate, eficiente și la prețuri accesibile, care durează mai mult și sunt mai bune pentru mediu.

Inițiativa se încadrează la rubrica 1 (Piața unică, inovare și sectorul digital), titlul 3 (Piața unică) și la rubrica 3 (Resurse naturale și mediu), titlul 9 (Mediu și politici climatice) din cadrul financiar multianual. Astfel cum se explică în continuare, punerea în aplicare a acestui act legislativ va necesita resurse umane suplimentare, precum și unele cheltuieli de sprijin.

Alte domenii de politică vor oferi sprijin, în special finanțarea UE pentru inovare și investiții pentru întreprinderi. **Fondul european de dezvoltare regională**, prin specializarea inteligentă, și programele **LIFE** și **Orizont Europa** completează finanțarea privată a inovării și sprijină întregul ciclu de inovare, în vederea găsirii de soluții pe piață. Se preconizează că **programul Europa digitală** va lansa, până la sfârșitul anului 2022, o acțiune concertată cu o durată de 18 luni pentru a propune și a conveni cu părțile interesate relevante proiectarea și prototipurile pașaportului digital al produselor în trei sectoare, inclusiv cerințele de interoperabilitate

transsectorială. **Fondul pentru inovare** este unul dintre cele mai mari programe de finanțare din lume pentru demonstrarea tehnologiilor și a soluțiilor inovatoare cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Acesta va oferi sprijin în valoare de aproximativ 10 miliarde EUR în perioada 2020-2030, cu scopul de a aduce pe piață soluții industriale pentru decarbonizarea Europei și pentru a sprijini tranziția acesteia către neutralitatea climatică.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Implicațiile bugetare provin în principal din următorii factori:

- Revizuirea, în perioada 2022-2026, a 33 de regulamente ale Comisiei și adoptarea a 5 noi regulamente în perioada 2022-2023 în temeiul actualei Directive privind proiectarea ecologică, care nu poate fi abordată doar de personalul alocat în prezent pentru punerea în aplicare a proiectării ecologice; cele 14 regulamente ale Comisiei, revizuite în 2021, au în continuare, de asemenea, implicații asupra personalului pentru sarcini precum standardizarea și îndrumarea părților interesate;
- Elaborarea și adoptarea a până la 18 noi acte delegate în perioada 2024-2027; Exercițiul planului de lucru multianual este un pas esențial pentru definirea grupelor de produse și stabilirea grupelor de produse prioritare; lucrăm pe baza ipotezei introducerii treptate a 4 produse în 2024, 6 în 2025 și 4 în fiecare an începând din 2026, pentru a atinge obiectivele SPI, reducând în același timp nevoia de resurse în timp. În perioada 2028-2030, ar trebui adoptate, de asemenea, 12 acte delegate, cu implicații bugetare și de personal în perioada 2025-2027.
- elaborarea actelor de punere în aplicare (în medie unul pe an începând cu 2024) atunci când acest lucru este necesar pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, de exemplu în ceea ce privește supravegherea pieței, divulgarea de informații privind distrugerea produselor de consum nevândute sau recunoașterea măsurilor de autoreglementare; și
- îndeplinirea de sarcini orizontale legate de pașaportul digital al produselor, de supravegherea pieței și de controlul vamal, precum și un centru european pentru afaceri circulare pentru a sprijini schimbul de experiență între actorii economici în ceea ce privește integrarea circularității în proiectarea și fabricarea produselor.

Pentru revizuirea reglementărilor existente, o estimare rezonabilă bazată pe experiență este că sunt necesare în medie aproximativ 0,5 ENI (+ sprijin din partea asistenților) pentru a acoperi un produs, inclusiv activitatea de standardizare, dar excluzând evaluarea tehnică asociată revizuirii, care este externalizată. Cele 11,5 echivalente normă întreagă (ENI) alocate în prezent proiectării ecologice în cele 3 direcții generale nu sunt suficiente pentru a îndeplini obligațiile legale. Pe lângă

realocarea și externalizarea studiilor, sunt necesare resurse suplimentare de 13 ENI în 2022, 24 ENI în 2023, apoi o scădere progresivă la 19 ENI în 2027.

În ceea ce privește noile grupe de produse din cadrul SPI, analiza noilor cerințe și sarcini de evaluare conduce la o estimare de aproximativ 0,9 ENI (+ sprijin din partea asistenților) pentru fiecare produs nou. Analiza evaluării impactului conduce la o estimare de aproximativ 30 de noi grupe de produse sau măsuri orizontale care urmează să fie acoperite de SPI. Acest lucru conduce la o nevoie estimată de 16 ENI în 2023 și la o creștere progresivă de până la 28,5 ENI în 2027, în plus față de realocarea a 8,5 ENI alocate în prezent pentru elaborarea SPI sau pentru alte sarcini în cele 3 direcții generale principale. Tabelul următor prezintă estimările pentru nevoile suplimentare pe an.

	2022	2023	2024	2025	2026	2027 și după
Proiectarea ecologică a produselor existente, inclusiv	13	24	23	21	20	19
DG GROW	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
DG ENV	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
DG ENER	4,5	12	12	12	12	12
Produse noi SPI, inclusiv	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5
DG GROW	0	7	10	11	12	13,5
DG ENV	0	7	10	11	12	13,5
DG ENER	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Pașaport digital al produsului, inclusiv	0,5	2	2	2	2	2
DG GROW	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
DG ENV	0,5	1	1	1	1	1
DG ENER	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Sprijin pentru supravegherea pieței, inclusiv	0,5	0,5	2	2	2	2
DG GROW	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
DG ENV	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5

DG ENER	0,5	0,5	1	1	1	1
Sprijin pentru controlul vamal (DG TAXUD)	0	1,5	2	2	2	2
Centru pentru modele de afaceri circulare (DG GROW)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Total	14	44	51	51	52	54

În raportul de evaluare a impactului, au fost avute în vedere diferite structuri administrative pentru punerea în aplicare a noului cadru legislativ.

O opțiune ar fi crearea unui „centru pentru produse sustenabile” în cadrul Comisiei Europene. Diferența ar consta în faptul că personalul alocat politicii privind produsele sustenabile va funcționa în cadrul unui „Centru pentru produse sustenabile” virtual din cadrul Comisiei Europene. Deși personalul Comisiei Europene ar rămâne în subordinea direcțiilor generale din care fac parte, acesta ar face parte, de asemenea, dintr-un centru/grup operativ permanent, cu o coordonare generală care să asigure schimbul de cunoștințe și cu responsabilități pentru sarcini orizontale. Această opțiune ar putea, de asemenea, să valorifice și să integreze pe deplin know-how-ul tehnic al JRC, care contribuie deja la studiile pregătitoare în materie de proiectare ecologică și la lucrările orizontale/metodologice privind amprenta de consum, strategiile privind economia circulară și amprenta de carbon și amprenta de mediu. Această experiență și expertiză pot fi exploatate de JRC în cadrul „Centrului pentru produse sustenabile”. JRC ar contribui la dimensiunea științifică și tehnică a metodologiei și a coerenței datelor, testând noi tipuri de cerințe privind produsele și stabilind produsele prioritare. În contextul prezentei fișe financiare, această opțiune nu a fost considerată substanțial diferită de situația actuală în ceea ce privește resursele necesare.

Estimările din această fișă financiară se bazează pe situația actuală, competențele fiind repartizate între 3 direcții generale, și mobilizând personal și resurse financiare suplimentare în conformitate cu creșterea grupelor de produse și cu cerințele suplimentare. În ceea ce privește posibila externalizare, situația actuală include deja o utilizare semnificativă a sprijinului extern pentru pregătirea măsurilor de reglementare (studii pregătitoare și de revizuire) și pentru sprijinirea evaluărilor impactului. Se are în vedere acordarea de sprijin extern suplimentar pentru centrul pentru afaceri circulare și pentru sprijinirea autorităților de supraveghere a pieței, dar acest lucru nu schimbă nevoia de resurse suplimentare (interne) de personal pentru principalele sarcini de punere în aplicare a legislației, care nu pot fi externalizate.

De asemenea, sunt necesare resurse suplimentare pentru a sprijini sistemul vamal în asigurarea respectării noilor cerințe aplicabile produselor importate. Acest lucru include analiza impactului SPI asupra ecosistemului informatic TAXUD, în special asupra ghișeului unic; care implică argumente economice, modelarea proceselor operaționale, coordonarea cu autoritățile vamale din statele membre, pregătirea pentru proiectare și punere în aplicare, sprijin pentru testarea și punerea în aplicare a conformității, întreținere, funcționarea grupurilor pentru operațiuni vamale, contribuția la reuniunile PSM-V și la reuniunile ECCG.

La estimarea resurselor suplimentare detaliate în prezenta fișă financiară, s-a efectuat o evaluare atentă a posibilei realocări a personalului în cadrul fiecărei direcții generale, dincolo de realocarea personalului care lucrează deja la punerea în aplicare a proiectării ecologice și la elaborarea propunerii legislative. Posibilitățile rare de realocare au fost integrate în estimări. În ceea ce privește tipul de resurse umane necesare, se solicită o parte importantă în calitate de AC, în special în primii ani ai perioadei, iar începând din 2023 sunt solicitate 3 END suplimentare, ambele pentru a facilita introducerea treptată a personalului permanent, de la 26,5 ENI în 2023 la 45 ENI în 2027. Cu toate acestea, este nevoie de personal permanent pentru a coordona procedurile decizionale, pentru a reprezenta instituția și pentru a asigura gestionarea contractelor. Acesta este împărțit în 87 % AD și 13 % AST.

În ceea ce privește cheltuielile administrative, altele decât cheltuielile cu personalul, baza de calcul este următoarea, reflectând dublarea numărului de produse vizate:

- costurile misiunilor au fost estimate pe baza bugetelor actuale (fără efectul crizei sanitare) și pe baza unei dublări în perioada 2024-2027, ceea ce corespunde extinderii domeniului de aplicare și necesității de a prezenta și explica părților interesate noul cadru.
- costurile pentru reuniunile Forumului privind proiectarea ecologică se bazează pe costurile curente din cadrul DG ENER, cu o creștere a frecvenței reuniunilor de la 6 la 9 pe an, în medie, din cauza creșterii numărului de produse acoperite.
- costurile pentru grupurile de experți se bazează pe costurile curente asociate comitetului pentru proiectare ecologică, cu aceeași creștere a frecvenței reuniunilor, iar costurile reuniunilor comitetelor, în legătură cu actele de punere în aplicare, au fost estimate pe baza costurilor echivalente din cadrul DG ENV, pentru perioada 2024-2026, când ar trebui elaborate acte de punere în aplicare.

În ceea ce privește cheltuielile operaționale, au fost reținute următoarele ipoteze:

- pentru fiecare revizuire, un studiu justificativ cu un cost de 300 000 EUR, pe baza costurilor curente din cadrul proiectării ecologice; pentru fiecare produs nou, un studiu justificativ de 400 000 EUR, care se preconizează că va fi mai complex decât studiile pregătitoare actuale din cadrul proiectării ecologice, și un cost suplimentar de 800 000 EUR pentru elaborarea normelor privind categoria de amprentă de mediu a produselor, atunci când este necesar, ceea ce se preconizează pentru jumătate din produsele noi – calendarul revizuirilor și al studiilor pregătitoare urmează aceleași ipoteze ca și pentru personal, dar bugetul aferent este angajat cu doi ani înainte de data planificată a adoptării.
- Studiile orizontale, de exemplu privind metodologia, planul de lucru, supravegherea pieței, sunt estimate la aproximativ 1 milion EUR pe an în perioada 2022-2024, fiind partajate între DG GROW și DG ENV;
- Vor fi necesare studii specifice pentru elaborarea pașaportului digital al produsului, sub coordonarea DG GROW: 3 studii de sprijin și dezvoltare informatică privind suporturile de date, drepturile de acces și securitatea, gestionarea datelor și registrul: 1 milion EUR în perioada 2022-2024; întreținerea registrului pașapoartelor produselor este estimată la 0,1 milioane

EUR în perioada 2025-2026; elaborarea pașaportului digital al produsului poate necesita, de asemenea, evoluții informatice pentru baza de date SCIP a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită, dar evaluarea exactă a acestui lucru nu se realizează la momentul elaborării prezentei fișe financiare; Opțiunile de dezvoltare și achiziții în materie de tehnologia informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru tehnologia informației și securitate cibernetică al Comisiei Europene.

- Sprijinul administrativ și tehnic pentru Centrul pentru modele de afaceri circulare este estimat la 0,5 milioane EUR în perioada 2024-2027, la linia bugetară a DG GROW;
- Sprijinul acordat supravegherii pieței și vămilor va lua forma unor orientări și a unor acte de punere în aplicare (incluse în studiile orizontale), dar și a unor proiecte, de exemplu pentru a oferi formare, sprijin tehnic pentru cooperare, sprijin pentru testarea comună a conformității; un buget care crește de la 3 milioane EUR în 2024 la 9 milioane EUR în 2027, distribuit între cele 3 direcții generale principale, ar trebui alocat unui număr de 3 până la 10 proiecte în fiecare an în perioada 2024-2027.
- Noile cerințe privind produsele ar putea necesita, de asemenea, evoluții informatice în ceea ce privește activitățile Sistemului de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi-CERTEX pentru DG TAXUD, pentru care ar fi necesară o sumă totală de 1,25 milioane EUR în perioada 2023-2027, iar de la intrarea în exploatare, o taxă anuală de întreținere de 160 de mii EUR. Opțiunile de dezvoltare și achiziții în materie de tehnologia informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru tehnologia informației și securitate cibernetică al Comisiei Europene.

Pentru unele dintre aceste domenii de acțiune, expertiza JRC va fi mobilizată prin acorduri de servicii, în cadrul estimărilor și pachetelor financiare indicate în prezenta fișă financiară.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată

☒ durată nedeterminată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2022 până în 2027,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁸⁷

☒ Gestiune directă asigurată de Comisie

☒ prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;

☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ Gestiune partajată cu statele membre

☐ Gestiune indirectă cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului European de Investiții;

☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

⁸⁷

Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

--

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor norme.

Prezenta fișă financiară legislativă include cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Modul de gestiune a inițiativei este gestiunea directă asigurată de Comisie. Comisia va fi asistată de un grup de experți care reunește reprezentanți ai statelor membre și părți interesate: Forumul privind proiectarea ecologică. Comisia va fi asistată și de un comitet.

În ansamblu, inițiativa necesită cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

În ansamblu, inițiativa necesită cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

Majoritatea aspectelor inițiativei respectă procedurile standard pentru obținerea de asistență tehnică, implicarea părților interesate și adoptarea legislației secundare. Principalul risc, deja ilustrat în trecut, este insuficiența resurselor umane pentru punerea în aplicare a planurilor de lucru. Există, de asemenea, riscul de contestare în instanță a legislației adoptate privind produsele.

Pot apărea noi riscuri din cauza aspectelor noi ale cadrului SPI, inclusiv instituirea și funcționarea pașaportului digital al produselor și cerințele care afectează, direct sau indirect, lanțurile de aprovizionare din afara UE.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre „costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate”) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

În ansamblu, inițiativa necesită cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

În ansamblu, inițiativa necesită cheltuielile cu personalul, achizițiile publice și, eventual, acordurile administrative. Se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

Principalul risc de fraudă se referă la eludarea deliberată a cerințelor privind produsele de către operatorii economici. Prevenirea acestei situații se bazează pe consolidarea activităților de supraveghere a pieței și a controalelor vamale.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif ⁸⁸	din partea țărilor AELS ⁸⁹	din partea țărilor candidate ⁹⁰	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./Nedif.	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU
1	03.02.01.01 - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne de bunuri și servicii	Dif.	DA	NU ⁹¹	NR ⁶	NU
3	09.02.02 LIFE Economia circulară și calitatea vieții	Dif.	DA	DA	DA	NU
3	09.02.04 LIFE Tranziția către energia curată	Dif.	DA	DA	DA	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Număr	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁸⁸ Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁸⁹ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁹⁰ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

⁹¹ Negocierea asocierii țărilor candidate și a țărilor terțe la Programul privind piața unică este în curs de desfășurare.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	Rubrica 1 (Piața unică, inovare și sectorul digital)
---	-------	--

DG: GROW			Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027	TOTAL
• Credite operaționale										
Linia bugetară ⁹² 03.02.01.01 - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și serviciilor	Angajamente	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Plăți	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁹³										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1a+1b +3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338

⁹² În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

⁹³ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

pentru DG GROW	Plăți	=2a+2b +3	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
-----------------------	-------	--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Plăți	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 1 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4 + 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Plăți	=5 + 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	Număr	Rubrica 3 (Resurse naturale și mediu)
--	-------	---------------------------------------

DG: ENV			Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027	TOTAL
• Credite operaționale										
Linie bugetară ⁹⁴ 09.02.02 LIFE – Economia circulară și calitatea vieții	Angajamente	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Plăți	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Linie bugetară 09.02.02 LIFE – Economia circulară și calitatea vieții ⁹⁵	Angajamente	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Plăți	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

⁹⁴ În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁹⁶										
Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite pentru DG ENV	Angajamente	=1a+1b +3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Plăți	=2a+2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

DG: ENER			Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027	TOTAL
• Credite operaționale										
Linia bugetară ⁹⁷ 09.02.04 LIFE Tranziția către energia curată	Angajamente	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Plăți	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁹⁸										

⁹⁵ Propunerea prevede evoluții informatice în mediul aferent ghișeului unic al UE pentru vămi, pentru a facilita aplicarea cerințelor privind produsele în cazul produselor importate și pentru a asigura interoperabilitatea cu pașaportul digital al produselor. Aceste activități vor necesita resurse financiare care să fie puse la dispoziția DG TAXUD. În prezent, nivelul resurselor adecvate pentru astfel de activități nu poate fi stabilit cu certitudine, dar se estimează că acesta ar putea necesita un buget maxim estimat de 1,250 milioane EUR în perioada 2024-2027, în timp ce o taxă de mentenanță de 0,160 milioane EUR va fi necesară ulterior anual. Opțiunile de dezvoltare și achiziții în materie de tehnologia informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru tehnologia informației și securitate cibernetică al Comisiei Europene.

⁹⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

⁹⁷ În conformitate cu nomenclatura bugetară oficială.

⁹⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

Linia bugetară		(3)								
TOTAL credite pentru DG ENER	Angajamente	=1a+1b +3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Plăți	=2a+2b	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Plăți	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 3 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4 + 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Plăți	=5 + 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Plăți	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4 + 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Plăți	=5 + 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: GROW								
• Resurse umane		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Alte cheltuieli administrative		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
TOTAL DG GROW	Credite	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503
		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: ENV								
• Resurse umane		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Alte cheltuieli administrative		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
TOTAL DG ENV	Credite	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598
		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
DG: ENER								

• Resurse umane		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Alte cheltuieli administrative		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
TOTAL DG ENER	Credite	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

DG: TAXUD								
• Resurse umane		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Alte cheltuieli administrative		0	0	0	0	0	0	0
TOTAL DG TAXUD	Credite	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
--	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	După 2027	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Plăți	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Obiective specifice:
nr. 1: îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și accesul la informații privind sustenabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare
nr. 2: stimularea unor produse și modele de afaceri mai sustenabile pentru a îmbunătăți păstrarea valorii
nr. 3: îmbunătățirea aplicării cadrului legislativ privind produsele sustenabile

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările				Anul 2022		Anul 2023		Anul 2024		Anul 2025		Anul 2026		Anul 2027 și după		TOTAL	
↓																	
		REALIZĂRI															
		Tip ⁹⁹	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri
	OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1 ¹⁰⁰				îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și accesul la informații privind sustenabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare												
– Realizare		Acte delegate (revizuiți)	0,300	-		-		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900

⁹⁹ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construiți etc.).
¹⁰⁰ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e) ...”

– Realizare	Acte delegate (produse noi)	0,800	-		-		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800
– Realizare	Acte de punere în aplicare (supravegherea pieței, bunuri nevândute)	1,000	-		-		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1			-		-		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 2			stimularea unor produse și modele de afaceri mai sustenabile pentru a îmbunătăți păstrarea valorii													
– Realizare	Sprijin pentru Centrul pentru afaceri circulare ¹⁰¹	0,500 pe an	-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2			-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 3			îmbunătățirea aplicării cadrului legislativ privind produsele sustenabile													
– Realizare	Proiecte de sprijinire a supravegherii pieței	1,000 per proiect	-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3			-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
TOTALURI			-	-	-	-	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

¹⁰¹ Centrul european pentru afaceri circulare ar trebui să sprijine schimbul de experiență între actorii economici în ceea ce privește integrarea circularității în proiectarea și fabricarea produselor.

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual							
Resurse umane	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Alte cheltuieli administrative	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

În afara RUBRICII 7¹⁰² din cadrul financiar multianual							
Resurse umane							
Alte cheltuieli cu caracter administrativ							
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual							

TOTAL	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

¹⁰² Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă, cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

	Anul 2022	Anul 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027 și după
• Posturi din schema de personal (funcționari și personal temporar)						
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	8	28,5	38	42	44	45
inclusiv DG GROW	0	7	11	13	14	15
DG ENV	4	9	12	14	15	15
DG ENER	4	11	13	13	13	13
DG TAXUD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (în delegații)						
01 01 01 01 (cercetare indirectă)						
01 01 01 11 (cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)¹⁰³						
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
inclusiv DG GROW	4,5	7,5	7	5	4	3,5
DG ENV	0,5	4	4	2	2	3,5
DG ENER	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)						
XX 01 xx yy zz ¹⁰⁴	– la sediu					
	– în delegații					
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)						
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce care urmează să fie acordate DG-urilor care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

¹⁰³ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = lucrători temporari; JPD = tânăr profesionist în delegații.

¹⁰⁴ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	<u>Pentru funcționarii de birou:</u> Pregătirea contractelor externe pentru sprijinirea studiilor pregătitoare, a evaluării impactului, a evaluării standardelor armonizate (termeni de referință sau acorduri administrative, evaluare, monitorizare) Supravegherea studiilor pregătitoare, de revizuire sau a altor studii în vederea elaborării planului de lucru, a actelor de punere în aplicare, a actelor delegate consultarea Forumului privind proiectarea ecologică, consultarea OMC, procedura internă de adoptare, monitorizarea actelor delegate, inclusiv solicitarea de standardizare, monitorizarea și publicarea standardelor armonizate, orientări pentru industrie în ceea ce privește punerea în aplicare și pentru autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește activitățile de supraveghere contribuție la sarcinile orizontale, inclusiv evaluarea rezultatelor, prezentarea legislației părților interesate, pregătirea informărilor, corespondența... <u>pentru asistenți:</u> organizarea reuniunilor (ordini de zi, invitații, monitorizare administrativă, procese-verbale, registrul grupurilor de experți) proceduri decizionale (decizii privind intrările, cererile de probe, comisiile, elaborarea documentelor, inclusiv editarea juridică, cererile de traducere și publicare) proceduri financiare (elaborarea planului de gestionare, a cererilor de oferte sau a comenzilor de servicii sau acorduri administrative, evaluări, cereri de angajamente și plăți, raportare)
Personal extern	Supravegherea studiilor pregătitoare, de revizuire sau a altor studii în vederea elaborării planului de lucru, a actelor de punere în aplicare, a actelor delegate consultarea Forumului privind proiectarea ecologică, consultarea OMC, monitorizarea actelor delegate, inclusiv solicitarea de standardizare, monitorizarea și publicarea standardelor armonizate, orientări pentru industrie în ceea ce privește punerea în aplicare și pentru autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește

	activitățile de supraveghere contribuția la sarcinile orizontale, inclusiv evaluarea rezultatelor, prezentarea legislației părților interesate, corespondența.
--	--

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)

Studiile, achizițiile publice sau proiectele care sprijină punerea în aplicare a legislației vor fi finanțate prin programele existente și pachetele bugetare existente care sprijină punerea în aplicare a politicilor, în cadrul rubricilor 1 și 3 din CFM. Nu este necesară o reprogramare. Nevoile bugetare vor fi integrate în planurile anuale de gestionare și vor respecta procedurile standard.

Liniile bugetare în cauză sunt cele care sprijină deja punerea în aplicare a Directivei privind proiectarea ecologică în direcțiile generale în cauză:

03.02.01.01 - Funcționarea și dezvoltarea pieței interne a bunurilor și serviciilor pentru DG GROW

09.02.02 LIFE Economia circulară și calitatea vieții pentru DG ENV

09.02.04 LIFE Tranziția către energia curată pentru DG ENER

- ☐ impune necesitatea utilizării marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau a utilizării instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- ☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ¹⁰⁵	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								

¹⁰⁵

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

TOTAL credite cofinanțate								
------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli
☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ¹⁰⁶					A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)	
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3			
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

¹⁰⁶

În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.